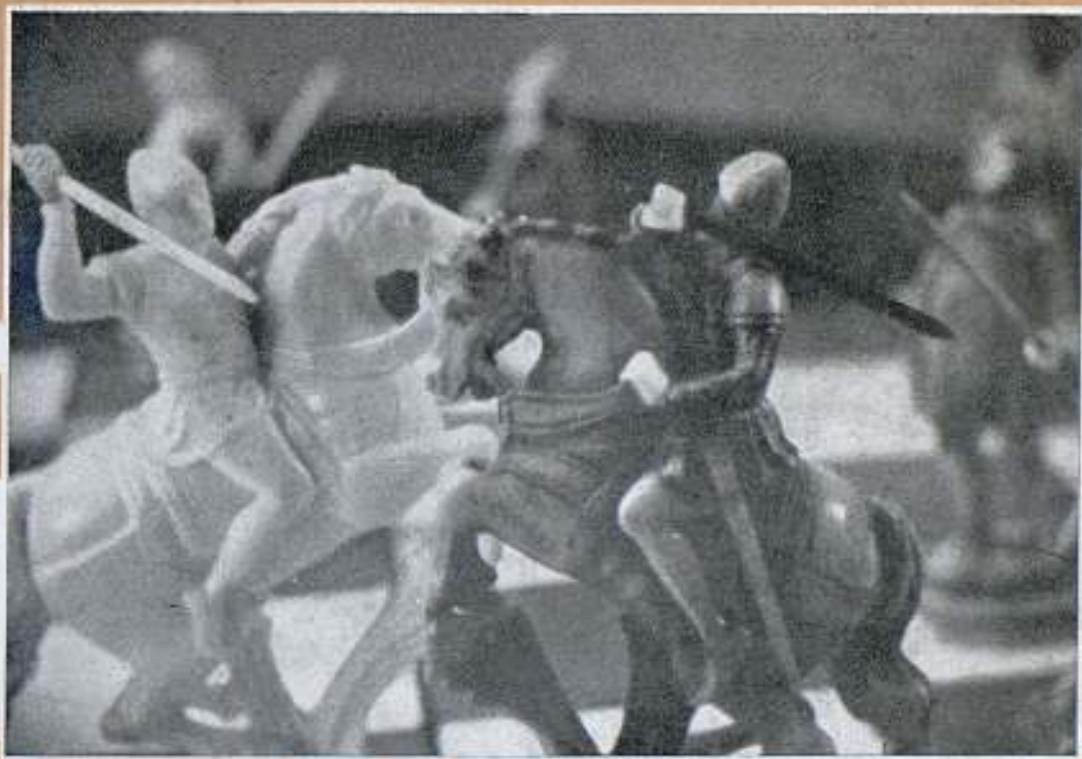

CINEMA

AMATEUR

ESTIU
1935

NUMERO EXTRAORDINARI DEDICAT
AL QUART CONCURS INTERNACIONAL
DEL MILLOR FILM D'AMATEUR 1935 I AL
PRIMER CONGRES INTERNACIONAL DE
CINEISTES AMATEURS - BARCELONA 1935

9

Preu **2'50** Ptes.

CAMARA FILMO 121

Carrega els 15 metres de pel·lícula posats en un xassís
Dues velocitats: 16 i 24
Disparador per un sol fotograma
Mida: 6x9x13'5 cm.
Pes: 1'048 kgs.
Permet el canvi d'objectius

2

NOUS PRODUCTES
BELL & HOWELL

FILMO

(La máxima perfección en cinematografía)

16 m/m

PROJECTOR FILMO 130

1000 wats - Bobines per a
480 metres - Luminositat
Capacitat - Elegancia

Agent exclusiu per a Catalunya

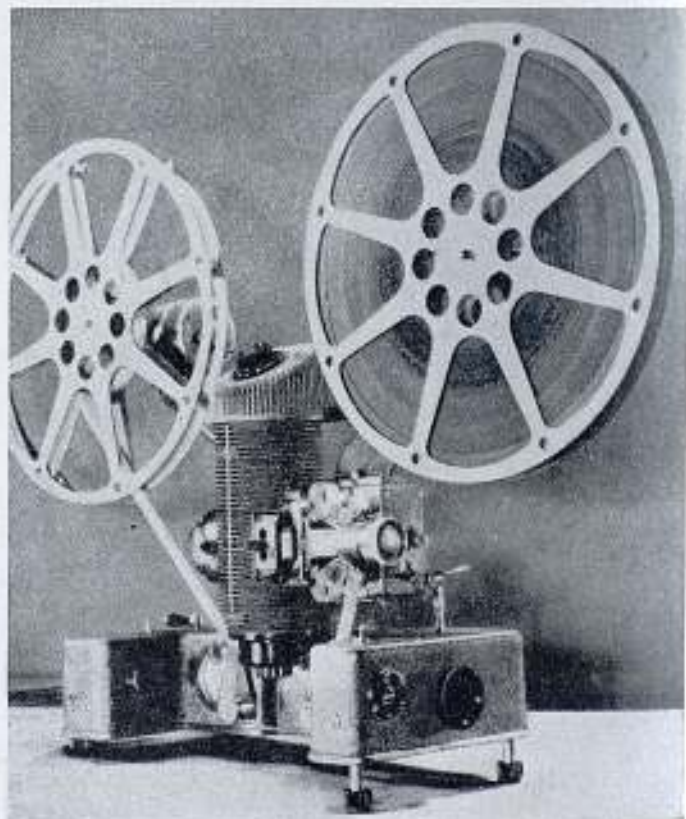
LLUIS BALTÀ, Successor de

BALTÀ I RIBA

Portal de l'Angel, 42 - Telèfon 12564

BARCELONA

També tenim existència d'aparells i accessoris en 9 1/2 i 16 m/m de totes les marques i preus

LA REVISTA DE L'ART
I LA TÈCNICA DE
L'AFICIONAT

CINEMA

EDITADA PER LA
SECCIÓ DE CINEMA DEL CENTRE
EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
CLUB ALPÍ CATALÀ

AMATEUR

VOLUM II • ESTIU 1935 • NÚM. 9

HONORARY MEMBERS
INSTITUTE OF AMATEUR CINEMATOGRAPHERS
LONDON-ENGLAND

SUMARI

	Pàg.
Els nostres cineistes: Llobet Gracia.	4
Editorial.	5
Els grans mestres, per Josep Palau.	6
Els valors humans en el Cinema Amateur, per Francesc Gibert.	8
Una convocatòria que cal llegir, per Domènec Giménez	10
A propos de "Chaînes Enchaînons...", per Pierre Boyer	12
El Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935.	14
Els principals films estrangers del IV Concurs Internacional	24
El Primer Congrés Internacional de Cineistes Amateurs	30
Concursos	42
Noves de tot arreu.	46
Retalls de cel·luloide	49
Troballes	50

CINEMA AMATEUR

REVISTA TRIMESTRAL

Preus de subscripció:

Barcelona (l'any) 6'00 ptes

Fora (l'any) 7'00 »

Núm. corrent 1'50 »

Núms. endarrerits, el doble del preu de coberta

Es reparteix gratuïtament als socis de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

Redacció: Centre Excursionista de Catalunya

Paradís, 10 — Telèfon 19385

Administració: llibreria Catalònia,

Ronda de Sant Pere, 3 — Telèfon 12456

Sensació

causarà la nova motocambra

EUMIG

amb fotòmetre de cèl·lula
acoblat a l'objectiu. Impossi-
ble equivocar el diafragma!

Amb objectiu MEYER TRIOPLAN 2,8 - Ptes. 675

Distribuïdor exclusiu:

PAU A. WEHRLI

Girona, 121

Telèfon 80583

BARCELONA

Super projector EUMIG, mo-
del ALPHA, 400 w. Ptes. 975
9,5 a 16 m/m.

Projector EUMIG, amb làm-
para de 100 a 250 w. Ptes. 590

**ACCESSORIS CINEMATO-
GRAFICS DE TOTA CLASSE**

Motocambra 9,5 amb
objectiu intercanvia-
ble Meyer Trioplan
2,8 F. 20 m/m Ptes. 395

LA MARCA DELS
GRANS EXITS

ACABA DE POSAR A
LA VENDA LA NOVA
PEL·LICULA DE 16 mm.

I S O P A N

SUPER SPECIAL

La nova emulsió ultra-ràpida de gra fi:

4 vegades més ràpida, amb llum de dia,
que la pancro **AGFA**

2 vegades més ràpida, amb llum artificial,
que la **NOVOPAN**

RENDIMENT MAXIM SENSE ECRAN

Del film LA NEU QUE
PEL CAMÍ HI HA

LLOBET
GRACIA

ELS NOSTRES
CINEISTES

Del film
SUICIDA

EDITORIAL

Nous sommes heureux de saluer, du haut de ces pages, les cinéastes amateurs d'Allemagne, Angleterre, Argentine, Belgique, Canada, États-Unis, France, Hongrie, Hollande, Italie, Irlande, Japon, Portugal, Suède, Suisse, Tchécoslovaquie, Yougoslavie et les Clubs ou organismes qu'ils représentent, et nous les remercions de la confiance qu'ils nous ont accordée en nous cédant l'organisation du 4e Concours International du Meilleur Film d'Amateur, 1935, et la tâche un peu délicate de réunir, pour la première fois, les amateurs en Congrès International. C'est donc pour nous un devoir de le faire constater ici et remercier comme elle le mérite la collaboration enthousiaste qu'ils nous ont prêtée à tous moments et grâce à laquelle, les manifestations célébrées à Barcelone ont pu obtenir un succès encore plus éclatant que nous ne le supposions.

Merci encore une fois aux Délégués qui sont venus à Barcelone et spécialement à Mr. et Mme. Boyer, représentant les cinéastes français; à Mr. et Mme. Krijn, de Hollande, et à MM. Ziepfel et Plaumann, d'Allemagne, lesquels nous ont donné l'occasion d'établir entre nous une sincère et durable amitié.

Inutile de dire comme nous avons regretté, en accord avec le Congrès, l'absence au Concours des films japonais, portugais et irlandais qui, par cause d'un retard dans les transports n'ont pu arriver à temps et n'ont pu se classer.

Nous sommes heureux finalement de féliciter les cinéastes français, allemands, tchécoslovaques et hollandais, pour leur participation et pour le brillant classement qu'ils ont obtenu au Concours.

Après avoir reçu de toutes parts des lettres pleines de bienveillance et d'amabilité—trop aimables, peut-être, chers amis—nous félicitant pour notre succès du Concours et pour notre tâche pendant le 1er Congrès International de Cinéastes Amateurs, il ne nous reste plus qu'à remercier sincèrement tous les Clubs et Cinéastes qui ont bien voulu collaborer avec nous pour mener à bien cette tâche. Encore une fois: Merci à tous.

Cinéastes de tous les pays, CINEMA AMATEUR vous adresse son meilleur souvenir et vous prie de trouver ici l'expression de toute sa sympathie, non seulement pour la beauté des films que vous avez bien voulu présenter, mais aussi pour la qualité des Délégués que vous avez bien voulu nous envoyer!

No hauríem pogut desitjar obrir, d'una millor manera, el segon volum de CINEMA AMATEUR, que avui iniciem amb aquest número dedicat al Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1935, i al Primer Congrés Internacional de Cineistes Amateurs, Barcelona 1935.

Tanmateix, el tema és agraït. El temps que hem necessitat per a recollir el material d'aquest número, si bé ha estat més llarg del que desitjàvem, en canvi ens ha dut una alenada de simpatia de tots els països que han participat al Concurs i al Congrés que ha confirmat generosament la que ens venien demostrant durant la llarga i laboriosa organització dels actes.

Com que ens ateny tots per un igual i tothom—així volem creure-ho—hi ha posat el màxim d'entusiasme per a assolir-ho, ens fem un deure de fer públiques aquestes minuts de reconeixença que ens arriben constantment de tot arreu en les quals les nostres organitzacions, el nostre sentit del que ha d'ésser el cinema amateur, els nostres films i els nostres cineistes són considerats a un pla de preferència que ens honora. Cal agrair, i agraïm, aquestes proves d'interessades i nues de passió que ens adrecen i que han d'ésser per a nosaltres una gran satisfacció i, més encara, un punt de partida. El Concurs ens haurà fet adonar del que som i els nostres ills s'obren davant les suggestives possibilitats del que podem representar.

Una constatació joiosa: Els cineistes catalans poca cosa tenen a aprendre dels de les altres nacions. Gosaríem dir el contrari. Podem restar satisfets de la prova.

CINEMA AMATEUR felicita entusiàsticament els cineistes Argemí, Gibert, Giménez, Salvans, Sarsanedes i Pinós, seleccionats per a representar el nostre país, als quals devem la confirmació brillant que ha tingut al Concurs la vàlua del nostre moviment cineístic amateur.

Si una cosa justifica la celebració del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, aquesta és l'ocasió que representa per a establir entre els amateurs de totes les nacions uns llaços d'amistat que per la seva sinceritat i desinterès siguin la fermança d'una gran unió espiritual, única que germina grans i nobles coses. Fer-mall d'aquesta amistat que ens ha dut el Concurs i el Congrés han estat els nomenaments de Membres d'Honor amb què ens han distingit la majoria de Clubs de cinema de les nacions participants.

Acceptem l'honor que ens atorguem i ens plau de fer-lo extensiu a tots els cineistes, clubs i organismes que ací han posat tota llur voluntat i activitat a fer d'aquestes manifestacions internacionals celebrades un dels títols que més ens honoren davant els cineistes de tot el món.

ELS GRANS MESTRES

per JOSEP PALAU

És prematur parlar dels clàssics del cinema, ja que tanmateix tot ens fa pressentir que no hem entrat encara en una fase definitiva. És el que tractàvem en un article publicat ací mateix sobre el «progrés en el cinema». Més prudent és pensar que tots els que des d'ara ens podrien semblar clàssics, no siguin, demà, altra cosa que precursors. Aneu a saber si el dia de demà, el mateix cinema mut no apareixerà sinó com una fase prehistòrica, i en referir-nos-hi direm simplement «de quan el cinema encara no parlava». No, no és temps encara de clàssics, però sí de mestres, de mestres almenys, respecte al temps present.

Un gran llibre podria avui escriure's ja sobre aquest tema: Els

grans mestres del cinema. Mestres, entenent-ho no solament com a artífexs que han portat al màxim les possibilitats d'avui, sinó també com a pedagogs en el sentit d'ésser ells els conductors de l'esforç dels altres. Avui ja pot parlar-se de la influència dels grans mestres del cinema.

Es de remarcar que tres dels mestres que han llançat el cinema allí on avui el veiem viuen avui encara per bé que aparentment caducats. Parlem de D. W. Griffith, Cecil B. de Mille i Fred Niblo.

Fixeu-vos que escrivim aparentment perquè no dubtem gens ni mica del talent excepcional de tots tres, i d'una manera molt especial del primer, que és l'home que ha treballat més per constituir el cinema com a forma d'expressió artística.

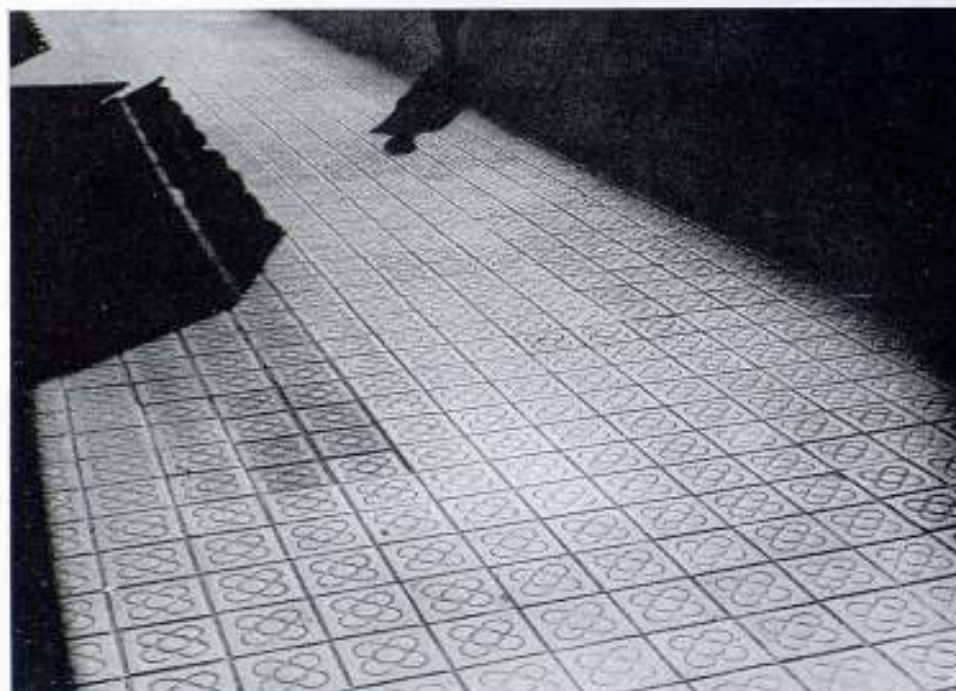
Les formes de treball s'han modificat considerablement, la sensibilitat pública ha evolucionat molt més del que ens podem pensar, i els nous temps han vist el triomf d'altres tipus d'inspiració més en consonància amb l'esperit del temps.

Quant al pas al cinema parlat, l'aclimatació als nous «studios» clavetejats de micròfons, més aviat diríem que ha estat fàcil, molt més del que podríem haver sospitat. No, aquesta no pot haver estat causa de decrepitud per a cap director. Més aviat, si els que ahir han cedit el pas als joves, això és degut a la irrupció de les imaginacions més vinclades, més xopes ja d'essències fotogràfiques.

Els noms ahir dominants de Griffith, Mille, Niblo, Cruze, Vax Stroheim, s'han retirat un xic davant dels joves, Vidor, Borzage, Capra, Mamoulian i altres que, sense ésser joves, fins ara tanmateix no han aconseguit la supremacia de les altres cotitzacions.

El que succeeix a tots plegats, vells o joves, és que rarament poden produir per compte propi i fer el que pròpiament se'n diu una obra mestra. Ara, que les concessions, quasi totes en el domini dels arguments, no poden dissimular als ulls de l'expert la mà del mestre. Per això el bon cineasta veu i reveu amb entusiasme i profit obres que el profeta troba falses i ampulloses. Perquè el bon cineasta vibra de la mateixa passió constructora que anima el realitzador el qual ha sabut pensar i construir cinematogràficament a base moltes vegades d'assumptes plagats de beneiteries i de gratuïtats psicològiques.

Els mestres avui més en voga, els treballs dels quals són sempre vistos d'una manera fructuosa per l'entusiasta cineasta, són, per

Del film de Rodès i Bros. DIA I NIT

Una escena del film d'Eusebi Ferré,
en col·laboració amb el Club Femení
d'Esports, LA DONA I ELS ESPORTS

no citar sinó els noms més destacats, King Vidor, Ernst Lubitsch, Frank Borzage, Ruben Mamoulian, Clarence Brown, Sidney Franklin, Frank Capra, John M. Stahl, René Clair, G. W. Pabst, etc. Escrivim a gràcies etc. perquè ningú més convençut que nosaltres del difícil que és establir una llista completa.

No pretenem doncs, ésser complets. Ni pensar-hi. Més interessant que donar una llista, fóra entrar en consideracions concretes. Penseu, tanmateix, com això fóra impròpi de les dimensions d'un article.

Alludir, per exemple, a l'exactitud d'un King Vidor, a l'elegància d'un Lubitsch, al lirisme d'un Borzage, a la força d'un Mamoulian, a la finesa psicològica d'un Brown, a la fantasia d'evasió d'un Capra, a l'humor d'un Clair, a l'ombrívola poesia d'un Pabst, etc. I veure com cada mentalitat troba per expressar-se un estil que li és propi, un estil que s'ajusta a la seva sensibilitat i imaginació.

Perquè aquesta és la cosa decisiva: l'estil. L'estil significa l'home i l'existència de l'estil delata la presència de l'art.

El cinema no ha començat a ésser art, fins que els seus treballadors han estat capaços de marcar llurs produccions amb un estil. Avui la profusió d'estils, ensenya millor que res la vitalitat del cinema. Hi ha estils nacionals com hi ha estils personals. Hi ha estils genèrics com hi ha estils de primera mà i estils manllevats.

La crítica que assaja amb més o menys èxit de valorar l'argument, en analitzar el film, acostuma a desmuntar aquest en els seus elements constitutius. És així que considera el ritme, el to fonogènic i fotogènic, l'ús del primer pla, les característiques de la interpretació. Caldria potser superar aquest punt de vista i assajar una crítica sintètica que tractés de caracteritzar l'estil de l'autor. Avui ja n'ha arribat el moment. Les coses són prou madures per a parlar de l'estil dels grans mestres del cinema, si fa no fa com en literatura la crítica parla de l'estil de Proust o d'Azorín.

Els amateurs enlloc no aprofitaran més el temps que al cinema assistint a la projecció dels films dels grans mestres. Allí trobaran la lliçó vivent, alhora que sense adonar-se'n practican aquell entrenament tan convenient aquí, entrenament que condueix a fortificar la imaginació canalitzant-la cap a les formes fotogràfiques pròpiament dites.

Transplantar en els límits restringits—materialment parlant—del cinema amateur, la lliçó dels grans mestres, heus ací una ambició ben legítima.

I no em digueu que això és atemptar a l'originalitat personal de l'amateur. El mateix seria dir que un escriptor no ha d'aprofitar les riqueses dels clàssics com a cultura i al·liconament. No tinguem por que si el cineasta amateur té personalitat, les influències no poden fer-li cap mal. Les assimilarà fàcilment i tot serà matèria a fermentar dintre l'estil propi d'ell.

Quant al que no té personalitat més li valdrà tanmateix copiar que no pas inventar!

Una de les millors proves de la sinceritat de l'afecte que hom pugui tenir a un amic, és la d'assistir amb plaer als seus èxits i veure com ens avança en els honors, en la reputació i en els judicis sobre el seu esperit i erudició.

Jérémie TAYLOR

ELS VALORS HUMANS EN EL CINEMA AMATEUR

per FRANCESC GIBERT

TOTES les branques de cinema amateur tenen una gràcia especial i congènita. El documental i el film de gènere són uns bells suports d'aquest prestigi que arreu ha conquerit aquesta forma expressiva, neta d'entrebanes frenadots i llure de convencionalismes, que és el cinema amateur. Però també, i això amb una consciència de dogma, és acceptat arreu que la forma veritablement superior i l'estadi de la màxima qualitat rau en el sector més complex, més dens de matisacions i de més risc per als productors, els films d'«argument». Els films dramàtics la trama dels quals ha d'ésser traduïda per la mímica i per l'acció de presència d'uns actors.

La major part dels qui adquireixen una motocràmera, porten en els ulls les peripècies i els gestos d'una acció dramàtica, deguda fragmentàriament que els va pessigollejant la retina amb un dalt enorme per a traduir-la en imatges vives al cel·luloide. Però aquesta primera embranzida entusiasta, aquesta primera determinació plena d'espontaneïtat cau i s'estavella al primer contacte amb una realitat agra que es complau a traduir-la al grotesc o bé a interposar-hi, amb una reticència lamentable: dificultats i més dificultats.

I com a fruit d'aquesta complexitat tan desagradada i d'aquest cúmul de ressorts que cal dominar i posseir, el cinema dramàtic, els films d'interpretació, no sols entre nosaltres, sinó també arreu del món, esdevenen una nota isolada, i quasi d'excepció, ben poc cultivada dins de les llistes de les produccions amateurs de transcendència.

El cinema professional, amb la seva profusió desorbitada, ha arribat a fer del dramatisme cinematogràfic una cosa sense esclat i normalitzada. Us mostra el joc dels artistes, i les postes a punt de les escenes, amb un expressivisme i amb un tan gran sentit de veritat i us tradueix amb tan meravellosa emoció les idees empèsimades de vida dels autors, que aquell cinema sembla produir-se sense esforç, net de tota dificultat i amb uns artistes amb tanta fluïdesa humana que el fet greu de rodar un film sembla no tenir més transcendència que el limitar-se a enfocar i a rodar.

El pobre amateur té ocasió ben prompte de descobrir que aquesta facilitat no és més que una de tantes ficcions de què es nodreix el cinema...

Cada pas del film dramàtic exigeix d'ell una sublimació de totes les seves potències creadores i suggeridores; cada polzada d'expressió

avintat esdevé el fruit de llargues estones de sospesar les imatges sovint i lluminoses en el somiar despert del cervell; i cada gest i cada ganyota dels artistes més o menys incipients de què pot disposar, és extret en una lluita veritable entre la idea que malda per trobar una justa expressió...

I a la fi, surt el film amb naturals llacunes, amb grisoies, amb defectes llastimosament mancats i amb una força suggestiva més aviat escadussiera... com a premi de tants d'esforços i de tanta abnegació...

La veritable tragèdia del cineïsta amateur rau tant en el fet d'haver de produir els films argumentats, amb una limitació tan enorme de mitjans, sense «estudis», com en la complexitat de facultats que necessita per a reeixir. Com diu molt bé Leonard Haeber, al productor amateur li cal a la vegada ésser artista, un savi, un psicòleg, un filòsof, un músic, un poeta, i tot això encara no és més que una part de les qualitats múltiples i diverses que li cal reunir. I l'home que està ben dotat de tot això, per un atzar de la sort haurà encara de tenir la discreció i la contenció necessària per a no entrebancar-se amb aquestes qualitats i no fer un cinema d'erudició, extra-humà i preciosista...

Esdevé massa fàcil i massa cruel a la vegada, donar al productor cinematogràfic que ha de lluitar amb tants elements desagradables i poc hàbils, una lliçó amb gest displicent o un consell fred i despectiu, davant dels seus errors forçosament disculpables... En els films professionals, la tasca de planejar una acció és una de les còmplexes i de les més àmplies... Especialista rera especialista, serveixen de suport a un director donant-li mig païda la seva tasca, i encara pot disposar de tots els elements imaginables d'orientació i de documentació per a poder petjar ferm en la seva comesa... L'amateur va, com el gat oïlbe, sol pel món... I el seu orgull, poiser neci com tots els orgulls, però ben humà aquesta vegada, és de fer d'aquesta solitud i d'aquest individualisme ultrancer la seva força i el seu lema...

Es un deure encoratjar obertament els qui s'enfronten amb els problemes ingrats del cinema d'interpretació... Sense bescanjar els qui es dediquen a les altres branques ben respectables i estimables

Quàn els meus amics són
bornis, me'ls miro de perfil.

JOUBERT

val a consignar l'eslogan ben divulgat, que és més difícil i meritori un film d'argument mal resolt, que no un documental perfecte... En el fons, és reconèixer que és més difícil servir un film i plegar-se a unes exigències inesquivables, pròpies del film d'interpretació, que no pas posar-se en situació que el film serveixi l'autor...

I si aquest té la dèria de grandeses, la megalemanía, i vol fer catedrals gòtiques en cinema amateur d'argument, com si sent la puïja de les miniaturitzacions i aspira sols a fer uns esmalts limitats o bé uns cameus d'orfebre, en és d'una perfecta llibertat d'acció que va unida al títol de cinema amateur, no li regatejarem mai l'encoratjament, si veiem que es proposa una sola cosa... La de fer relleir, la d'exaltar i fer engalzar en una progressió lògica tota els valors humans canvians i mudables i totes les matisacions anímiques dels protagonistes a través d'una acció lògica i humanitzada...

Si trasllueix aquest domini tant és que faci cecies lleugeres i vaporoses com peces «de camera», com que s'embranchi amb grans temes de complexitat orquestral. El cinema, en les seves mans, tindrà una vida autèntica, íntima o desbordant, però vida a la fi, i sols dins d'ella és possible descobrir-hi aquesta bellesa immanent de l'art que emociona i que es filtra, trobant sentiments paral·lels i germans.

Del film alemany «EINE KLEINE KÖNIGSTRAGODIE», de R. Groschopp

UNA CONVOCATORIA QUE CAL LLEGIR

per DOMENEC GIMENEZ

TENIM davant els ulls, amb el posat simpàtic d'un ésser franc i optimista, planer i sincer alhora, un imprès singular: la convocatòria del Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur. Potser tots ja l'heu vist i, com nosaltres, no heu pogut aguantar el desig de llegir-la. En veritat, encara que hom tingui la certesa que no havia de diferenciar-se ni d'una coma de les anteriors, també l'heu llegida fins a l'última llera. Però heus ací la primera sorpresa: «La Secció de Cinema del Centre E. de C. convoca per cinquena vegada l'Anual Concurs Català de Cinema Amateur, però creu que aconseguirà millor els propòsits que l'animen no publicant unes ba-

Del film L'HOMME IMPORTANT,
de Domènec Giménez

ses mecàniques i fredes, ni cap llista de premis de cooperació que poguessin limitar la lliure expressió que ha de caracteritzar tota obra amateur.»

Com ha anat això?—preguntaran més de quatre—. Unes bases sense bases?

Sí, senyors: unes bases sense bases. Més clar: sense aquelles bases que puguin influir en la voluntat del cineasta.

El fet viu d'aquesta posició adoptada pels organitzadors d'aquest anual concurs és de prou importància per a remarcar-ne ací el valor. Seguint la seva trajectòria de capdavanter del nostre moviment cineàstic amateur, la Secció de Cinema del «Centre E. de C.» s'avança resoluta i franca a marcar i seguir una ruta precisa: la que li ha ben definida i formada personalitat del cinema amateur català imposa des d'avui.

La utilitat dels concursos celebrats fins a la data ha estat la que havia d'ésser: estímulo i propagació. Només cal fixar-se en la floridat actual del nostre cinema amateur per a veure que els concursos anteriors han aconseguit esplèndidament llur missió. El cinema amateur neix i calia ajudar-lo entre tots a fer-lo gran. Calia crear-li un ambient, calia sortir a ensenyar-lo a les veïnes, com es fa amb un infant per a constatar entre grans alegrois les seves gestes. Ja treu la primera dent! (Això de les dents, fou una de les primeres coses que ensenyà.) Ja sap dir papà! Ja camina!

I avui ens trobem davant un ésser ja completament format, jove, amb pensament i personalitat pròpia, i cal que ens acostumem a considerar-lo com a tal. Tindrà darrera encara—i sempre—un seguit de gèrmens que malden per créixer i per formar-se (gèrmens dels quals cal curar amb tota l'atenció per tal com són la reserva de vida que li han de fer eterna la plenitud de la seva personalitat), però això fa remarcar més encara la total formació que ja ha assolit.

Fins ara dèiem: «Mira, nen, quina bossa més plena de bombons! Si vénis amb mi i em recites «la ventafocs», seran per a tu.» L'infant s'ho creia i després tot era plorar perquè els havien donats a un altre. I és clar, se n'anava a una altra casa on no hi havia perill que els altres marrecs, més petits encara, l'en deixessin anar. D'altres preferien posar bomboneria pròpia.

Tanmateix té la seva gràcia, i hem de convenir tots plegats que és a aquestes parades de bombons i als cineastes llaminers que devem molta part de la creixença del nostre cinema amateur.

Però al costat dels llaminers que no treballaven perquè sí, també han contribuït a fer-lo créixer els qui més instintius i desinteressats, posaven més cura a crear que a triar on li donarien més quantitat de dolços. I, en definitiva, aquests han estat els que han guanyat per al cinema amateur l'admiració de tots. Que un ésser sigui alt i ben plantat, ja és molt; que el seu caràcter i sentiments siguin també nobles ja és tot el que es pot aspirar.

Doncs bé; això ja és. No cal pas que donem unes proves que tothom se sap ni que repetim conceptes elogiosos que ens arriben de tot arreu. Fer el sord a aquesta realitat fóra inútil. Cal, doncs, reconèixer-la, però al mateix temps confiar-hi. Ja és prou gran! Confiança doncs, en la seva personalitat. No li demanéssim això ni allò. Esperem que ens ho doni per propi impuls.

Heus ací l'esperit del Concurs Català de Cinema Amateur, esperit que la convocatòria d'enguany destaca i acusa més encara: Llibertat absoluta. «Per damunt de tot, penseu i realitzeu els films al vostre gust.» Solament després penseu en el concurs.

I fins per a evitar que hom hi pugui pensar, la convocatòria no assenyala ni temes ni dona cap llista de premis de cooperació. No vol ni tan sols que el desig de guanyar un premi anunciat pugui cohibir la llibertat d'elecció de tema ni desviar la primitiva intenció.

Cal sentir amb tota puresa el que és l'amateurisme per a llançar una convocatòria com la que han llançat els amics del «Centre». Cal que tots els cineastes fem honor a aquesta rectitud de pensament.

«Una de les majors utilitats dels concursos és la fixació d'una data per a la qual cal tenir enllestits els films.» «La Secció de Cinema del C. E. de C. proclama aquest punt com a possiblement únic pràctic que justifica una convocatòria.» No pot demanar-se més franquesa als organitzadors. Però és que, a més, tenen tota la raó. Si als cineastes no tinguéssim tanta mandra i no ho deixéssim tot per a l'endemà no caldria convocar concursos. Els films són bons o dolents, amb concurs o sense, premiats o no. I com sigui que el veritable amateur realitza per al seu propi esplai i sense pensar en premis, heus ací com els concursos, en una regió ideal, són perfectament inútils.

Ah! Aquesta regió ideal, com l'envegem! Cal, però, acontentar-se amb procurar un acostament. I ja que no és possible aquest anímul purità almenys tinguem la franquesa de reconèixer aquest únic punt positivament pràctic que justifica un concurs: el d'obligar a tenir enllestits els films en un dia determinat. De no ésser aquest dia fatal, molts films encara no s'haurien acabat.

Altres punts pràctics dels concursos? Algú retraurà com un benefici l'esperit de competència entre els cineastes. Ens bastarà simplement dir que aquest esperit tant hi pot ésser amb concursos com sense. I, més encara: cal que ens acostumem a considerar aquest esperit com a nociu per a tota art. Tota competència, tota lluita, vol un esforç. I en art, malaguanyat del qui ha de fer un esforç per expressar-se. Malfieu-vos d'aquells l'únic impuls de creació dels quals és el desig de fer-ho «millor que fulano». Si ho aconseguixen serà perquè poden no perquè hagin volgut. Sense aquell voler morbós, també ho haurien aconseguit.

Ins podrien dir encara una altra justificació dels concursos: la que es recolza en la secreta vanitat dels homes i pren cas en el reflex temptador d'unes copes o d'unes medalles més o menys grans. A qui es vegi amb cor de justificar un concurs amb raons d'aquesta mena ja li diem des d'ara: «Perdoni, em creia que era un amateur!»

I tot el que es digui de més és pura comèdia.

«La Secció de Cinema del C. E. de C. aspira a la qualitat, no a la quantitat. La sola quantitat de films no és ni l'èxit ni el fracàs de cap concurs, i diu clarament que, tot i que sempre el Concurs Català de Cinema Amateur ha estat el de més nombrosa concurrència, que res no li faria que sols hi participés un sol film si aquest fos digne. Tindria, en canvi, un desengany en no descobrir entre un gran nombre de films ni idees ni intencions.»

No sabem a hores d'ara el ressò que tindrà entre els amateurs cineastes i els professionals comentaristes la convocatòria del Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur. Uns la defensaran i altres l'atacaran. Creiem saber dels organitzadors que el que menys els preocupa és el que pugui dir-se de llur actitud, altrament prou diàfana i ben intencionada. En una cosa, però, deuran estar d'acord tots i en el valor de les seves declaracions franques. Se'ns fa difícil afegir res més a les ratlles transcrites. Sols voldríem que fossin una norma per a tots els concursos.

«Qualitat, no quantitat.» Per això diu un altre paràgraf de la convocatòria: «La Secció de Cinema del Centre E. de C. espera que els films que s'acullin al Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur tindran almenys el valor d'una idea. Altrament, per a no expressar res no val la pena que hom filmi.» Més clar: que filmi sí; que ho presenti a concurs, no.

«La Secció de Cinema del Centre E. de C. veu amb molt de gust l'especialització dels concursos que es celebren a Catalunya —per a principiants, inter-clubs, etc.— i per això dona al Cinquè

Foto Delmir de Carolí

Concurs Català de Cinema Amateur el seu aspecte únic general i lliure.»

Una de les bones idees que ha posat en pràctica l'Associació de Cinema Amateur és la convocatòria d'un concurs per a principiants. Hem dit ja anteriorment que cal tenir cura dels gèrmens que malden per a formar-se i definir-se, i a això és a què va destinat el «concurs per a principiants» que aquesta entitat té convocat. És ho aquest inici d'especialització i cal elogiar-lo. D'ací endavant, tots els principiants tindran el concurs de l'A. C. A. i cal esperar que assolirà un èxit. Així almenys ho desitgem. Un altre dels concursos a què es refereix el paràgraf transcrit, és el d'inter-clubs que organitza la Federació Catalana de Cinema Amateur entre els seus cine clubs associats i per a prendre part al qual cal ésser soci d'un d'ells i que l'entitat seleccioni el film prèvia eliminatòria per temes fixats.

Es doncs, com podem veure, necessari un concurs general i lliure on puguin prendre part tots els cineastes, socis i no socis, de Catalunya i de la resta d'Espanya. Això és el Concurs Català de Cinema Amateur que la Secció de Cinema del Centre E. de C. obre per a tots aquells cineastes d'esperit inquiet que desitgin una llibertat absoluta per a llurs concepcions i realitzacions.

Són tantes les suggerències que provoquen tots els paràgrafs d'aquesta convocatòria tan viva i amada de les més pures essències amateurs, que no acabariem mai de glossar-ne els seus punts. Caldria deixar-ho per a altres ocasions. En recomanem, però, la lectura atenta. Hem procurat pesar en els nostres comentaris tota la sinceritat que acostuma a ésser la nostra norma encara que la cruessa del nostre estil n'acusi les intencions. Però la llibertat que ens dona el fet d'ésser simplement un cineasta deslligat de les obligacions d'un membre de la Junta, ens permet, i en fem un deure, d'encoratjar amb entusiasme els elements de la nova Junta Directiva de la Secció de Cinema del Centre, que amb tant d'encert comença la seva tasca amb la publicació de la convocatòria del Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur, en la qual afirmen els organitzadors llur convicció que el concurs tindrà l'adhesió de tots els cineastes lliures.

Així ho creiem nosaltres també.

A PROPOS DE "CHAINES" "ENCHAINONS..."

per PIERRE BOYER

Foto G. L. Manget-Paris

Louis Lumière—el «popò Lumière», com li diuen els cineistes francesos—acaba de rebre del Govern Francès la Placa de Gran Oficial de l'Ordre de la Légion d'Honneur, la més alta distinció francesa. Ens plau d'aprofitar l'afortunada ocasió d'agrair la salutació del Sr. Lumière als nostres cineistes en ocasió del IV Concurs i Primer Congrés Internacional de Cinema Amateur per a juntar a les felicitacions que rep de tot el món la dels cineistes amateurs de Catalunya.

Obtindreu gràcies a l'emissat de la revista CINE-AMATEUR, de París, i al seu redactor en cap Pierre Boyer.

A l mateix temps que el conjunt de la premsa cinematogràfica es felicitava juntament amb nosaltres de l'èxit dels treballs del Primer Congrés Internacional de Cineistes Amateurs, Barcelona, una sola nota discordant ha aparegut, deguda al nostre eminent i estimat col·lega Movie Makers, el qual, a manera d'editorial, publica en el seu número de juliol un article ressonant titulat «Atenció a les cadenes!».

Les cadenes, qui s'ho havia de pensar?, són, precisament, les resolucions preses en aquest Primer Congrés Internacional de Cineistes Amateurs! A jutjar pel to de l'article, la potent organització americana i mundial «Amateur Cinema League», de la qual ningú, a Europa, no posa en dubte la gran autoritat i organització, s'ha sentit vivament molestada per les resolucions d'aquest Congrés.

Pretenen, totes les opinions són permeses, que no es pot tancar el cinema amateur dintre de regles estretes i definides, i que és demostrar una total ignorància de l'evolució de l'Art en el transcurs dels segles el fet d'aplicar-li aquestes regles. L'art musical ha estat reglamentat? No! Per tant, el cinema amateur tampoc no ha d'estar-ho.

Nosaltres estem absolutament d'acord amb el nostre excel·lent col·lega sobre aquest punt, i, personalment, estimem massa la llibertat en tota matèria, i més encara en qüestions d'art, per no aplaudir amb entusiasme aquesta opinió i llençar ben lluny de nosaltres les cadenes que, més que ningú, detestem.

Però, sigui'ns permès de posar una simple pregunta: ¿On es diable hauran pogut trobar, en les conclusions dels treballs del Congrés de Barcelona, la intenció «d'encadenar», en cap cas, el cinema amateur i els cineistes?

Si nosaltres sabem llegir, solament constatem que ha estat establerta, en el Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, una classificació de temes de films i que, tanmateix, aquesta classificació no és gaire diferent de la que està en vigor en la majoria dels concursos americans de cinema amateur. Aquesta no té altra finalitat que la d'evitar que un film de viatges, per exemple, sigui posat en competència directa amb un film d'argument o de «marionettes». Hem de convenir, en efecte, que la dificultat d'un jurat seria enorme si hagués d'establir una classificació entre dos films absolutament i essencialment diferents que, no obstant, poden tenir una gran valor cadascun, dintre el seu tema. No solament la classificació per temes és equitativa, correcta i exacta, sinó que és indispensable per a obtenir un resultat just. Eminentem, per altra part, que cada categoria ha estat establerta amb un espècie el més ampli possible, puix que d'ara endavant els films aniran al concurs per temes sense distinció de format. Aquesta darrera disposició ens pensem que demostrarà bé al nostre col·lega, i millor que qualsevol comentari, l'eclecticisme del nostre pensament i el pre-

COL·LABORACIO
ESTRANGERA

domini que s'ha de donar en primer lloc a la idea i a la concepció d'un film, elements tan cars sempre als nostres esperits llatins.

A més, el film amateur ha estat definit per una fórmula àmplia, molt àmplia, i no obstant la reconeixem forçosament imperfecta, però que almenys permet tenir una base del que s'entén per cinema amateur. Nosaltres ens demanem si la denominació amateur podrà mai existir en el nom dels clubs i associacions mundials, si no es fes una diferència entre el cinema comercial i professional i el que respon simplement a un desig de distracció i de passatemps artístic, al qual hem donat el nom de cinema amateur. L'elecció d'un format no és suficient per a establir aquesta distinció: tothom sap que veritables amateurs roden en 35 mm. i que hi ha professionals que fan llurs films en 16 mm. Hi ha, doncs, una altra cosa que ha d'intervenir-hi: les condicions en les quals han estat realitzats els films, i l'esperit que ha presidit llur concepció, que, en tot cas, ha de respondre a una finalitat de propi esplai artístic completament deslligat de tot interès comercial.

Protestem, doncs, amb energia, per la interpretació errònia i falsa que es dona als nostres treballs europeus.

El nostre desig és tot un altre que el que ens atribueixen massa gratuïtament. Les nostres intencions són pures.

Fa cinc anys que existeix a Europa un Concurs autènticament internacional, al qual vint-i-cinc nacions de totes les parts del món han donat llur acord absolut. És necessari que se sàpiga a l'altre costat de l'Atlàntic que aquest Concurs no és pas una broma. Organitzat sense «bluff», seriosament, per «pionniers» actius i entusiastes, funciona cada any. Es precisa i augmenta. Existia, fins ara, entre les nacions concursants, un acord tàcit que era necessari, vista la progressió i l'èxit d'aquesta competició, precisar oficialment. El Primer Congrés de Barcelona no ha tingut altra finalitat.

No dubtem pas, en efecte, i és cosa prou coneguda, de l'actuació preponderant i activa que ha tingut l'A. C. L. des de l'any 1926 prop dels cineïstes amateurs del món sencer, i ací li retem un públic i sincer homenatge. Però no s'ha d'ignorar que el cinema, i més concretament el cinema amateur, ha nascut a Europa, més exactament, a França, l'any 1922, i que estem orgullosos de conèixer tan bé com el qui sigui la mentalitat i les necessitats del cinema amateur.

Seria desconèixer els esforços desinteressats i immensos que en pro del cinema amateur es fan a Europa des de cinc o sis anys, l'atribuir-li arbitràriament un «rôle» que no té.

Hem dit i repetit tantes vegades que el tresor inestimable que posseeixen els cineïstes amateurs és llur absoluta llibertat i independència perquè ara se'ns acusi de voler confinar dintre un concepte estret el cinema amateur. Aquest últim és lliure, queda lliure, en el mar d'un lliure Concurs, i lliurement aprovat per més de trent nacions!

Estem persuadits que els nostres amics d'Amèrica reconeixeran els mateixos els elements d'aquests petits malentesos, altrament tòrcics, cosa que no compta en els nostres dies.

Per a evitar, de forma més segura, tota mala interpretació, seria desitjable que en l'avenir volguessin participar als nostres treballs desinteressats i fer sentir la molt autoritzada opinió, però d'una manera més aprofitable que a posteriori.

No podem sinó lamentar, i avui doblement, llur absència al Concurs i Congrés Internacional de Barcelona, i més encara perquè havien estat especialment invitats entre els primers...

D'aquesta manera s'haurien adonat, amb la companyonia i la franquesa que els és peculiar, que nosaltres no perseguim altra finalitat que la llur: el desenvolupament i l'expansió sobre tot el món, d'un art naixent que, vista la seva juvenesa, té necessitat, com tot, d'ésser sostingut, encoratjat, organitzat i defensat.

Foto Fred Jeannot - Paris

IV CONCURS INTERNACIONAL

BARCELONA

Recepció de Delegats estrangers al
«Centre Excursionista de Catalunya»

EN demanar a París, per a Barcelona, l'honor de celebrar el IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, ha fèiem amb l'autèntica il·lusió del qui ha gustat les primícies d'un espectacle inèdit—gust incomplet de pensar que els amics se'n veuen privats—i que ja no descansa fins a obtenir el compromís d'una representació al pati de casa seva perquè tota la patuleia d'amics i de germans en puguin gaudir...

No sabem si l'heu sentida mai, la il·lusió d'organitzar i fer una cosa només pensant que als amics que no ho han pogut veure, els agradarà i... t'ho agrairan...

Ah! Però si és que l'heu sentida alguna volta, llavors ja sabreu el que és el plaer d'anar preparant les coses, durant dies i mesos, articular-les, organitzar-les, mig d'amagatotes si voleu, per fer més grata encara la sorpresa dels amics.

Aquesta i no res més que aquesta ha estat la il·lusió de la Secció de Cinema del Centre Excursionista en demanar d'organitzar a Barcelona el IV Concurs Internacional: Oferir a tots els cineastes del nostre país una ocasió—que altrament no hauria vingut—de veure de prop, en una síntesi veritable, tota la situació del cinema amateur mundial. No un desig de classificació, sinó una set de veure films: els més possibles; fer-se càrrec de les orientacions i tendències que dominen per aquests mons de Déu...

Ja ho heu vist. La cosa ja ha passat. L'esclat dels actes ja és en la regió dels records. Uns records plaents, val a dir-ho, que ens ven posant a flor del pensament les contínues felicitacions que es reben...

Estem contents. Creiem fer un servei al nostre moviment cinelístic amateur, i per això cap esforç no fou eludit. Ara ja no els recordem, aquests esforços, ni tampoc volem recordar-nos del que ens ha semblat dissonàncies. Són falsos que el vent s'enduu. Resta el conjunt, la gran obra de conjunt que ha estat la desfílada dels films estrangers, de braçet amb els dels cineastes catalans...

Desfílada interessant i pintoresca alhora. Quina varietat de tipus!

Alts, baixos, severs, riallers, murrís, valents, «tenorios» misticis, infantils, irònics, pobres, rics, atletes... I els vestits? Llas pants, esparracats, endregats, humils, elegants, abrics amples, sos, slíps minúsculs...

La desfílada ja s'ha desfet, i els seus components tornen a ésser en llur propi ambient. I ací, els nostres cineastes espots dors, després de l'acomiadament afectuós, hauran tingut ocasió de pensar amb una punta d'orgull al llavi somrient:

—Tanmateix, els de casa, feien força patxoca, entremig de tanta gent!...

Si, és veritat, força goig. Tancar els ulls a aquesta veritat fin tant com voler oblidar tota la florida i tota l'empenta actual del nostre cinema amateur. Els nostres cineastes poca cosa troen i aprendre de llurs companys de tot el món. En quasi tots els aspectes, el cinema amateur català posseeix dintre seu tot el que de millor pugui haver-hi fora d'ací. Ja ho intuïem, però calia constatar-ho. Ja ho hem vist. Les nacions que han volgut que llur selecció representativa fos tota ella digna del Concurs Internacional, no han pogut enviar films a tots els temes. I les que han pensat que calia per damunt de tot quantitat, s'han vist obligades a transmetre films tan puerils i poca cosa, que ací no hauríem escollit. Hés ací la prova més palesa del grau de perfecció i serietat que ha omplert el nostre cinema amateur. I encara una altra que, si més no, ens doni la mesura de la intensitat realment notable del nostre moviment: De tot França, de tot Japó, de tot Alemanya—citem només les seleccions més completes—són els films que ens han tramès. És a dir: són films escollits entre els de tots els extrems d'unes grans nacions. D'on han sortit els films que representaven Espanya? Sament de Barcelona i Terrassa. Si de tot França han pogut escollir els films que tots hem vist, ¿com no podem estar orgullosos del nostre moviment amateur que fa possible que d'ell surtin uns films dignes, digníssims, que en res no han de deixar pas als de fora?

Ací se sent el cinema amateur. Se'l comprèn i se'l serveix amb

Els delegats Ziepfel, Krtin, Beyer i Plaumann, al «Centre»

AL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR

ONA 1935

una valentia i empena que fa possibles films que assoleixen, i amb molt de marge, la màxima puntuació del concurs.

Des dels films de puntuació més alta entre tots els temes, tres són catalans: L'HOMME IMPORTANT, SISIF i LA VOLTA AL MON. Els altres tres són: un de francès, un de txec i un d'alemany. Ens sembla que no podem aspirar a més. Això ens basta, i cal que tots agraïm i felicitem els cineastes Giménez, Gibert i Argenti, que junt amb els films dels altres cineastes A. Sarsanedes, Joan Salvans i Angel Pinós, a tan envejable situació han posat el nostre cinema amateur. La mitjana de puntuació que han obtingut els films catalans — 41'12 — diu ben clarament llur qualitat. La mitjana dels films francesos ha estat de 41'80 i la dels alemanys de 33'18. Ens sembla que podem estar-ne més que orgullosos.

I encara que les puntuacions no ens ho diguessin tan irrefutablement, també n'estaríem convençuts.

Amb els films estrangers, també vingueren a honorar-nos amb la seva visita cineastes de diverses nacions, amb els quals hem tingut ocasió d'establir uns lligams d'amistat sincera. Per uns dies han vivit en el nostre ambient i llur simpatia encomanadissa ha deixat ad un rastre enyoradís. I en l'arreu de llur marxa ens ha estat plaent d'endevinar-hi el goig viscut i una sentida admiració per les nostres coses i el nostre moviment cineàstic.

Tant el vivaç i joós Pierre Boyer, com Leo B. Krijn, l'agut holandès, com els senyors Ziepfel i Plaumann, alemanys, els d'aspecte més seriós de tots, poden estar segurs d'haver justificat, més encara, l'esforç d'organitzar el Concurs. Uns films i unes amistats! No és això la raó i la força del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur?

Han passat ja alguns dies i creiem que val la pena d'assenyalar ad, encara que només sigui com a recordatori d'uns moments agradables, la col·laboració desinteressada i assídua de totes les entitats

Estos de Mme. Boyer, C. Freixa,
J. Fros, Riba, Caralt, Quadras i Krijn

Els Congregats són rebuts a l'Ajuntament pel Conceller-Delegat S. Jaume

de cinema amateur de casa nostra, del Comitè de Cinema de la Generalitat i de la premsa barcelonina, als actes del Concurs i especialment a les tasques que motivaren les sessions de veredict.

Sense distinció de cap mena, i amb la major voluntat, cineastes de tots els grups ocuparen vacants produïdes al jurat per l'absència d'alguns delegats estrangers amb un esperit de justícia, val a dir-ho, que no haurien pas tingut més despert els mateixos delegats.

En un altre lloc donarem la llista completa dels qui formaren els jurats—es projectava simultàniament en dues sales—, però no volem deixar aquestes notes sense palesar el nostre agraïment més sincer a tots.

Del programa editat són aquestes ratlles: «El Concurs Internacional del Millor Film Amateur nasqué d'un gran entusiasme i un gran desinterès. Un gran entusiasme i un gran desinterès l'han fet créixer. Un gran entusiasme i un gran desinterès l'han de fer continuar endavant encara.»

El programa deia una veritat. Sense un gran desinterès i un gran entusiasme la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya no hauria pogut dur a terme una manifestació de l'envergadura del Concurs Internacional, màxima competició cineàstica mundial entre els amateurs.

Calia, però, a més de l'entusiasme i el desinterès, una altra cosa per a portar-la a terme amb la dignitat deguda: L'ajut material de les corporacions públiques i de les cases comercials. Citem a dir que la més generosa cooperació ha estat trobada. Entusiasme, cooperació. Ja es tenia tot. Barcelona podia esperar tranquil·la la vinguda dels delegats i cineastes estrangers, convençuda de quedar com calia. Així ha estat, i bé cal que agraïm als Consellers de Cultura de la Generalitat i de l'Ajuntament l'ajut que ens han prestat tothora. Així mateix, volem fer remarcar ací el nostre sincer agraïment a les cases AGFA, FOTO, S. A.; BALTA I RIBA (Lluís Balta, Suc. de); CINEMATOGRAFIA AMATEUR, EUMIG (Pau A. Weelhi), FILMO (Bell & Howell), GEVAERT (I.N.F.O.N.A.L.),

Una momenta de lleure a la Font del Lleó

KODAK, S. A., PAILLARD-BOLEX (Germí Ramon), SABAT, Joan, i VICTOR (Germí Ramon), les quals han respost generosament a la crida feta a totes les cases del ram, animades per a ajudar al major èxit d'aquestes manifestacions amateurs.

Ens plau de donar compte a continuació de com quedà format el Comitè d'Honor del Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935, tots els membres del qual contribuïren amb entusiasme a la màxima brillantor de tots els actes del programa del Concurs i del Congrés, actes dels quals donarem compte a continuació:

COMITE D'HONOR

- Excellentíssim Sr. President de la Generalitat de Catalunya.
- Excellentíssim Sr. Alcalde de la Ciutat de Barcelona.
- Il·lustre Sr. Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- Il·lustre Sr. Conseller de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona.
- Il·lustre Sr. President del Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya.
- Sr. President de la Federació Catalana de Cinema Amateur.
- Sr. President de l'Associació de Cinema Amateur de Barcelona.
- Sr. President de l'Associació de Cinema Amateur de Mataró.
- Sr. President del Cinemàtic Club Amateur, de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema dels Amics de les Arts, de Terrassa.
- Sr. President de la Secció de Cinema de l'Agrupació Excursionista de Badalona.
- Sr. President de la Secció de Cinema de l'Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema de l'Associació d'Alumnes de la Unió Industrial, de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema de l'Ateneu Popular de Gràcia, de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de la Comarca del Bages, de Manresa.
- Sr. President de la Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell.
- Sr. President de la Secció de Cinema de la Federació Comarcal de Catalunya, de Barcelona.
- Sr. President de la Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana.

COMITE EXECUTIU

Centre Excursionista de Catalunya (Secció de Cinema), Barcelona.

Els Delegats estrangers eren ja entre nosaltres des del matí —alguns del dia anterior— del dijous—16 de maig—, però bé cal complir allò que assenyalava el programa com a primer acte oficial del Concurs. Deia el programa: «A les sis de la tarda: Recepció de Delegats estrangers al Centre Excursionista de Catalunya.» A les sis, doncs, el local era ple de cineastes de totes les entitats disposats a fer els honors dels que per uns dies havien decidit baixar a fer-nos companyia. Foren rebuts pel President del «Centre», la Junta de la seva Secció de Cinema, el Sr. Carles Preiss per la Federació Catalana de Cinema Amateur i com a delegats d'Espanya, i, com hem dit, per nombrosos socis i cineastes dels clubs catalans.

El programa ens digué a cau d'orella que ja estava arribat, fins ens autoritzà, tot i que no constava escrit, a ofrenar a les «troyes» dels cineastes estrangers i d'ací, uns «bouquets» de flors força presumits i gald-vermells.

Una mà que s'aixeca enlaire, un crit de «quiets» i el primer ensurt del magnesi. Bé calia començar un moment o altre!

Visita al local del «Centre», cop d'ull al programa del Concurs—que trobaren una mica fresc... de tinta—i els mots «à la main» repetint-se cent vegades fins que dos cineastes catalans també s'acomodaren amb els mateixos mots... No sabem si per provocació o per demostrar que també en sabien...

Calia nomenar els membres del Jurat. Aquest, segons el reglament, s'ha de compondre de dos delegats per cada nació concurrent. Eren presents els d'Alemanya, senyors Ziepfel i Plaumann; els de França, Mr. i Mme. Boyer; els d'Holanda, Sr. i Sen. Knip; i els d'Espanya, Joan Serra Oller (Associació de Cinema Amateur) i Joan Prats (Centre Excursionista de Catalunya). Les altres nacions autoritzaren els organitzadors a nomenar llurs respectius delegats.

Com sigui que no tots els membres de Jurat podien dispor dels dos dies complets que el gran nombre de films a punyar exigia, calgué ampliar els nomenaments de forma que en totes les sessions els Jurats fossin complets.

A més, doncs, dels delegats ja citats més amunt, formaren els Jurats els següents senyors:

Jurat dels films de 9'5 i 8 mm. i 16 mm. en color:

- Josep Maria Ponseti (Associació de Cinema Amateur).
- Ramon Sansanades (Associació de Cinema Amateur).

A la claror alegre dels carrers polits de Sitges, Ginec Boyer, Galceran i Caralt són sorpresos pel fotògraf.

Pierre Boyer feia tanta dies que era estranyíssim que ja llegia en català

Manuel Moragues («La Publicitat»);
Joan Roig («La Rambla»);
Tumàs G. Larraya (Films Selectos);
Josep Fontanet (Secció de Cinema de Lliga Catalana);
Antoni Pelauzy (Secció de Cinema de Lliga Catalana);
E. Llobet Gràcia (Secció de Cinema de C. E. del Vallès);
R. San Ricart (Secció de Cinema de la Federació de C. C.);
Josep Martí (Secció de Cinema Ateneu Politechnicum);
Emili Losada (Secció de Cinema Ateneu Enciclopèdic Popular);
M. Soler Biosca (Centre Excursionista de Catalunya);
Antoni Vaucoells (Secció de Cinema del C. E. Badalona);
Antoni Vila (Secció de Cinema de l'Ateneu Popular de Gràcia);
Carles Vilella (Secció de Cinema de l'Ateneu Popular de Gràcia);
Joan Gomis (A.D.L.A.N.);
Actuà de Secretari Joan Serra Giller (Associació de Cinema Amateur).

Jurat de films de pas 16 mm.:

J. Carner Ribalta (Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya).

Joan Gomis (ADLAN);
Jaume Colomer (Federació Catalana de Cinema Amateur);
Ramon Puiggròs (Federació de les Comarques Catalanes);
Jeroni Moragues (Critic independent);
Màrius Calvet («L'Instant» i Ràdio Associació de Catalunya);
Francesc Monfort («El Matí»);
Salvador Ortega (Secció de Cinema de l'Escola de Belles Arts);
Josep Maria Giménez (Idem. id. id.);
Josep Aymerich (Secció de Cinema de la Unió Industrial);
Antoni Fornó («Las Noticias»);
Jordi Suñol (Secció de Cinema de Lliga Catalana);
Antoni Pach (Secció de Cinema del Centre E. de C.);
Antoni Costa (Id. id. id.);
Lluís Pedrerol (Id. id. id.);
Salvador Rifa (Id. d. id.);
Francesc Piniella (Id. id. id.);
Modest Gual (Id. id. id.);
Joan Marín (Id. id. id.);
Miquel Font i Aleu (Id. id. id.);
Secretari: Joan Prats Vidal.

Fets els nomenaments que precedeixen, es tingué un canvi d'impressions entre tots els membres dels Jurats sobre la puntuació dels films, establerta de la següent forma:

Idea i originalitat, 20 punts;
Muntatge i ritme, 20 punts;
Fotografia i càmera, 15 punts;
Interpretació, 20 punts.

Per als films de la categoria B i C—documentals i lliures—s'acordà suprimir la puntuació de la interpretació.

La cosa ja rutllava. Després d'aquesta reunió del Jurat que tingueren delegats, cineistes, premsa i directius dues hores al «Centre», bé valia la pena d'anar a distreure's una mica. El programa assenyalava que a les dotze hi havia recepció a l'Ajuntament i tothom s'hi dirigí, content, amb la secreta esperança que l'acte seria un èxit. Ja a la porta de l'Ajuntament, altres grups de cineistes ens esperaven. A dintre, més representants de la premsa. Passats tots al Saló de Cent de la casa gran, fôrem rebuts en nom de la ciutat pel conseller senyor Jaumar de Bofarull, el qual, després de les breus paraules del senyor Pau Vila explicant el significat del Concurs i del Congrés, donà la benvinguda als delegats estrangers, assegurant-los la més cordial acollida per part del Consell Municipal i desitjant-los que llur estada a la nostra ciutat els fos del tot plaent.

El senyor Pierre Boyer, en nom dels delegats estrangers, agrai l'oferta i les paraules de franc acolliment del senyor Jaumar, després de la qual cosa tots els congressistes foren obsequiats amb un delicat vi d'honor.

Es recorregueren els llocs més notables del palau municipal—la sala de les Cròniques especialment—i aci tota l'homogeneïtat del nombros grup d'acompanyants començà a desfer-se. Les pedres no provenen a tothom, per belles que siguin, i menys encara als de casa mateix. Alguns pensaven: —¿Què rediable hi feien encara, a les tres de la tarda, a l'Ajuntament, el senyor i la senyora Krijn?

Les quatre de la tarda. Tanmateix, les quatre de la tarda és una hora con qualsevol altra. Però és que a més era dia 17 de maig, i aquest dia estava assenyalat al programa. I quan un programa assenyalava una cosa, esdevé d'una importància i força irresistibles. Un dia o una hora, escrit en lletres de molle en un paper més o menys bo, esdevé una cosa fatal que tothom acata i davant la qual s'humilien els cineistes més mandres.

Ploumann i Ziepfel, més aerinos que mol...

Dia 17, a les quatre de la tarda. Així, d'aquesta manera, no sembla que faci gaire efecte, però si diem que a aquella hora precisa s'illuminaren simultàniament dos llenços damunt els quals començava d'aclarir-se el misteri dels films del Concurs, ja en fa una mica més.

Què ens portarà el Concurs Internacional? ¿Què fan els cineistes estrangers? Quin paper hi faran els nostres? Quanta interrogants! Interrogants que fins a les quatre del dia 17 ningú no podia començar a contestar, però que molt abans de les quatre de la tarda del dia següent tots ja teníem ben clarament contestats.

Tres llarguissimes sessions, a cadascuna de les dues sales de projeccions, foren precises per a puntuar tot els films rebuts. Sis llargues sessions de bon cinema esmaltades d'ací i d'allà amb brillants autèntics i amb puerils imitacions.

En un altre lloc donem les nostres sànceres i esquemàtiques opinions respecte a la majoria dels films estrangers que el Concurs ens portà.

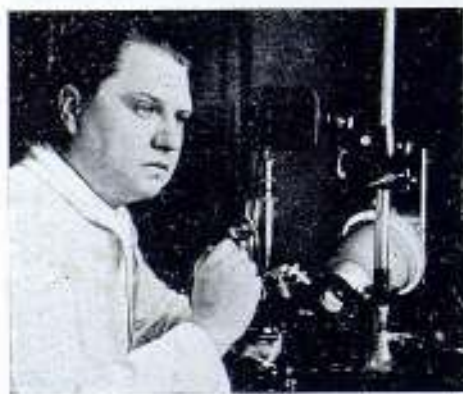
Reunits els cineistes estrangers, directius de les entitats d'ací, membres dels comitès d'Honor i Executiu, socis i cineistes catalans, a les deu del matí del diumenge, dia 19, al local del «Centre», es formà la caravana de cotxes particulars amb els quals es feu l'excursió a l'acollidora Sitges, on forem rebuts per una comissió del seu Ajuntament, amb la qual es feu l'obligada visita al Cau Ferrat.

Els delegats estrangers — i els d'ací — admiraren la importància artística del notable museu, del que fou estudi de Santiago Rossinyol. Dolia especialment als senyors Krijn, els cultes delegats d'Holanda, haver de realitzar una visita tan curta respecte a la importància del petit museu! Però calia pensar en les tasques del Congrés i es formà de nou la cadena dels cotxes per a no deturar-nos fins a l'Hotel Terramar, on una taula de quaranta coberts ens esperava acollidora. Després de l'animat dinar els congressistes es traslladaren a un altre saló, reservat ja a tal fi, i, en un ambient de franca companyonia es donà començ a la sessió que esdevenia Primer Congrés de Cineistes Amateurs, Barcelona 1935.

Si us interessen els acords d'aquest Congrés i voleu saber-ne més detalls, gireu, si us plau, uns fulls...

Tornada ràpida a Barcelona, una rentadeta a la cara, com els gats, l'smoking, i altra vegada tots junts a Casa Llibre per l'àpat en honor dels delegats estrangers. Quantes presses! A les 20'30 érem encara a Sitges!! Quants llargs torts, fets a corre-cuita! L'amateur bé té dret, però, a fer-se'l com li plagui!

Una sorpresa. Els cineistes s'havien multiplicat. De Terrassa, sobretot, baixaren «au grand complet». El saló de Casa Llibre feia goig de debò. Un esplet joliu de cares femenines esmaltaven, al

Dr. Nándor Gimesi,
President de l'Amateur
Mozgófényképes
szó Egyesülete, de
Budapest

Una nota constant en tota els actes del Concurs i del
Congrés: la franca amistat i l'alegria dels del gèn

llarg de les taules, amb una nota alegre, la negror correcta dels vestits dels homes...

I quan els ulls estan contents... la conversa també s'anima. Presidí l'acte el senyor Alexandre Galí, President de la Comissió de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Oferí l'àpat el President de la Secció de Cinema del «Centre», senyor Lluís de Quadras. Dels delegats estrangers parlaren Mr. Boyer, per França; senyor Krijn, per Holanda; i Ziepfel, per Alemanya. Clogué l'òpat el senyor Pau Vila, invitant els assistents a pujar a la terrassa, on els fou servit el cafè entre agradables i encenadorissos ballables de l'orquestrina. La festa, oficialment, durà fins a les dues de la nit... Extraoficialment... no ho sabem. Si no hagués estat per l'smoking, tothom hauria cregut, a la matinada del dilluns, que en Boyer s'acabava de llevar... Val a dir que no anava sol. Els d'ací no anaven pas massa endavant...

Sessió de clausura del Concurs i del Congrés a la Generalitat de Catalunya.

Proclamació dels resultats oficials del Concurs i lectura de les conclusions aprovades al Congrés.

Discursos, felicitacions, agraïments, promeses...

Heus ací el que ens portà la tarda del dilluns, 20 de maig.

Presidí l'acte el Conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Duran i Ventosa. Al seu costat els Presidents del Centre i de la Secció de Cinema, senyors Pau Vila i Quadras. Actuaren de secretaris els que foren elegits per al Congrés, senyors Boyer i Carab.

Llegits els resultats i els acords, el senyor Vila prengué la paraula per enaltir l'obra que en pro d'un cinema lliure està realitzant el «Centre Excursionista de Catalunya» al redós del cial gòtic en el qual nasqué i feu els primers passos, i feu remarcar la gran beotada que l'obra del Centre ha impulsat arreu del nostre país, beotada entusiasta que fa més plaent encara el panorama actual del nostre moviment cineístic amateur.

Parlaren també els senyors Ziepfel, Boyer i Krijn, en llurs idiomes respectius, expressant tots ells llur satisfacció per l'obra ací acomplerta i agraïnt l'entusiasme i la fraternitat de l'acollida de què se'ls ha fet objecte.

El cineista madrileny Daniel Jorro — que, acompanyat de la seva muller, havia arribat la nit anterior — saludà també els cineistes catalans portant-los l'afecte dels seus companys d'Espanya endins.

Per últim, el senyor Conseller de Cultura, amb eloqüents frases, glassà l'esperit d'independència que informa tot artista amb

les entitats de cinema d'ací, representants de la premsa cinematogràfica i altres representacions oficials de casa nostra.

El local, com hem dit, ple a vessar.

El darrer dels actes que constava al programa ja era aconseguit. El Concurs acabava, en acabar-se el ressò de l'últim aplaudiment de la sessió del Fèmina. En totes les cares l'alegria de l'èxit i del deure aconseguit, la satisfacció d'intuir que Barcelona, i amb ella tots els cineastes amateurs, havia quedat gravada dintre els ulls de cada delegat estranger, amb tota la dignitat que li desitjàvem.

Fins a quin punt aquesta impressió ideal ha estat copsada pels cineastes estrangers, ens ho demostra ben clar aquest fragment que traduïm, publicat a *Ciné Amateur*, de París, signat per l'inefable i entusiasta P. Boyer.

Llegiu, si us plau:

«Barcelona, ciutat beneïda dels déus, ciutat de l'entusiasme i de l'amistat, on la franquesa i la simpatia esclaten damunt de tots els rostres, on la vida s'escorre desbordant i fàcil dins una aurèola de cortesia i de bon humor sens igual, on tothom és feliç de viure al màxim, on les dones són boniques, on l'art és rei i el cinema príncep, ens ha fet viure un somni del qual a penes hem despertat. Tant és veritat, que hom es complau a prolongar el més llarg temps possible un somni meravellós...»

Fa bonic, oi?

Els films eren ací, i molts esforços costava als seus organitzadors l'haver-los obtingut, i bé valia la pena que tots els cineastes de totes les entitats en poguessin gaudir. Amb aquest propòsit s'oferiren sessions gratuïtes a celebrar als respectius locals a les entitats de cinema següents:

Federació de Cinema Amateur, Sala Studium.

Associació de Cinema Amateur.

Amics de les Arts de Terrassa.

Centre Excursionista del Vallès, Sabadell.

Federació de les Comarques Catalanes.

D'aquestes cinc entitats sols acceptaren les tres últimes, i a elles es traslladaren els elements de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, contents de poder oferir l'ocasió d'unes sessions úniques i completament gratuïtes per a tots els amics del cinema, en el conjunt de les quals es projectessin la totalitat dels films rebuts.

Amb quin gust no filme, eci, l'holandès Sr. Krijn!

teus, i acabà oferint a tots els cineastes l'ajut cordial de les corporacions, agradoses com estan de veure l'empenta i l'entusiasme amb què ací el cinema amateur ha fet florir.

L'acte fou totalment retransmès per Ràdio Associació de Catalunya, als elements directius de la qual cal agrair llur desinteressada col·laboració al major èxit de tots els actes i sessions que organitzà la Secció de Cinema del Centre E. de C.

Sens dubte, la major sorpresa que els delegats estrangers s'endugueren del Concurs fou la del gran interès que ací desvetlla el cinema amateur a tots els sectors de la vida barcelonina. Mai no havíem somniat que un local tan ampli com és el cinema Fèmina pogués omplir-se totalment per a contemplar i aplaudir uns films amateurs.

La sessió de gala a honor dels cineastes estrangers, acte que tant brillantment el Concurs, fou realment un èxit en tots conceptes. Ningú no va plànyer esforços perquè així fos. Totes les entitats hi col·laboraren amb un entusiasme digne del major elogi.

Els films que es projectaren foren escollits entre els millors de cada nació. La tria no era fàcil, i a la secretaria de la Secció de Cinema del Centre, amb la col·laboració del cineasta i membre del jurat Joan Roig es combinà el programa següent:

EXPOSITION UNIVERSELLE, 1935.—Bèlgica. R. Van Wylick.

FAUST.—Iugoslàvia. - O. Miletic.

LA VIE EST UN RÊVE.—França. - Mr. et Mme. Monier.

SONHO INFANTIL.—Portugal. - F. Ponte.

STORMY WEATHER.—Holanda. - R. Raynders.

TROIS PETITS TOURS.—França. - P. Boyer.

ANOTHER DAY.—Canadà. - P. Tatcher.

EINE KLEINE KONIGSTRAGODIE.—Alemanya. - R. Groschopp.

Fou decidit que s'incloués en el programa el film portuguès SONHO INFANTIL—arribat el matí mateix del dilluns—, que, malgrat no haver arribat a temps per a classificar-se, la seva qualitat l'en feia mereixedor.

Tots els films foren acollits favorablement pel públic, i destacà amb la seva aprovació entusiasta els films alemany, el d'en Boyer, l'holandès, el portuguès i l'americà, dels quals donem en altre lloc la ressenya.

Assistiren a la sessió el Conseller de Cultura de la Generalitat, els senyors cònsols d'alguns països participants, dirigents de totes

G. Acher, autor del film «A L'OMBRE DE LA BUTTE»

El dia 11 de juny es féu la primera sessió a la sala de projeccions de la Secció de Cinema de la Federació de les Comarques Catalanes.

El dia 13 s'anà a Terrassa, Secció de Cinema dels Amics de les Arts, i el dia 17 a Sabadell, Secció de Cinema del C. E. del Vallès. Per últim, se n'organitzà una altra al Centre Excursionista de Catalunya. En aquestes sessions es projectaren també els films de U. S. A., Irlanda i Portugal, arribats tard.

Cal que fem remarcar que a aquestes sessions tenien lliure accés tots els socis de totes les entitats, es celebrés on es celebrés.

Anteriorment a aquestes sessions, en ocasió de patrocinar la Secció de Cinema del Centre E. de C., al cinema Fantàsia, el film professional txec ELS DE CATORZE ANYS, es projectaren públicament altres tres films estrangers.

Ainsi souffla le vent, França, R. Foucault.

Hadroun Ancha, Txecoslovàquia, Burda, Legsfeld i Tichy.

Vom Trübsal zur Adria, Alemanya, D. Krupsky.

Atenent nombroses peticions rebudes, es repetí la projecció del film alemany Eine Kleine Königstragödie, que tan bona acollida tingué en la sessió de gala del Fèmina.

Sols faltava, per a satisfer els desigs dels cineistes catalans, una cosa: Els films japonesos. S'havia parlat tant d'ells i de llur qualitat, que qui més qui menys en tenia un concepte tan falaguer, que de no haver estat possible, per fi, llur projecció, tothom ens ho hauria retret, entre un somriure de perdonavides:

—...Sí, bé... però... és clar... sense els films japonesos...

I no ens negareu que un rau-rau d'aquests és ben empapador.

Si no haguessin per fi arribat, fins creiem que hauria calgut inventar-los.

I bé, ja arribaren—amb un mes de retard—, i el llenç del Maryland—dia 1 de juliol—s'illuminà i ens començà a donar allò tan esperat. No analitzarem ací els films projectats—el lector els trobarà en una altra pàgina—, però si direm que l'excel·lent impressió produïda per les cintes japoneses quedà en part neutralitzada pel molt que se n'esperava. En moltes coses passa el mateix. La sorpresa sempre dona més valor a les coses, i viceversa.

Amb tot, cal convenir que entre els films de la selecció japo-

nesa hi ha obres ben meritories, i tot bon cineasta haurà tingut ocasió d'aprendre-hi.

A destacar el concepte clar i precís que tenen del cinema amateur. Grans mestres a fer de les més petites coses una obra sèria. És el secret de la poesia japonesa. Delicadesa... Expressió...

Una pregunta que molts s'han fet posteriorment en aquesta sessió dedicada exclusivament als films nipons. ¿Quin lloc haurien assolit al Concurs?

Naturalment, les respostes han estat per a tots els gustos. És difícil de preveure el que hauria passat.

Amb tot, les opinions més coincidents ens permetran arribar a perdre una mica el temps—un dia, però, és un dia—a llançar la hipòtesi més general.

Molt ha fet parlar, ací i a l'estranger, aquest tema, i així em decideix, contra el nostre costum, a uns comentaris que ho anem fent.

Els films japonesos eren:

8 mm.—A: SORROWFUL AUTUMN, de Tatsuichi Okamoto; B: THE FALLING DUSK, de Isao Kaneko; C: RHYTHM, de Shigeji Ogino.

9'5 mm.—A: MES ENFANTS, de Ko Mori; B: FISHING VILLAGE, de Haruko Ishido; C: PROPAGATE, de Shigeji Ogino; D: EXPRESSION, de Shigeji Ogino.

16 mm.—A: BAD DREAM, de Ryotaro Tanaka; B: BIRD'S LIFE IN JAPAN, de Koji Takamoto; C: CROSS, de Masaji Imadumi; D: WEARING JAPANESE ARMOR, de Hikotaro Yasuda.

Si comencem per analitzar els films de 8 mm., ens trobem, en comparar-los amb els guanyadors del Concurs, que els tres films japonesos són superiors i que, per tant, haurien restat punts a França i Alemanya.

En el pas de 9'5 mm., en canvi, sols s'haurien pogut adjudicar el primer lloc del tema lliure (C), i el segon de colors (D).

En el pas de 16 mm., ni en els arguments, ni en els llurra, ni en el color no haurien guanyat cap punt. En canvi, possiblement s'haurien adjudicat el primer lloc dels documentals, davant de França i Alemanya.

Quin resultat dona aquest examen? Vegem-ho:

Onze punts al Japó, set a França, quatre a Espanya, tres a Alemanya i Txecoslovàquia, etc.

Ens sembla que no anem gaire lluny d'osques. I posats a fer conjectures, bé ens serà permès de pensar que en una altra ocasió no s'hauria donat el cas—únic fall que no ens expliquem, perquè els altres els trobem tots bé—d'haver quedat SISIF per sona del film txec de la nina de drap.

En cap cas, però, la selecció d'ací, malgrat l'handicap dels films de 8 mm., no hauria baixat cap lloc. Ben al contrari, els films japonesos haurien donat un major relleu al tercer lloc obtingut.

No som amics de trobar pèls al que ja s'ha fallat. Si hem fet aquest estudi, és, com hem dit, per resumir el molt que això ha fet escriure.

Què hauria passat?, és la pregunta que tothom es fa. Què ha sap? És més. Creiem que és perdre el temps pensar en aquestes coses. I ben poc amateur.

Moltes il·lusions havia despertat a cineistes i dirigents de Club estrangers, l'oportunitat d'una estada a Barcelona... Però el gran greu és que damunt aquestes il·lusions s'havia sentat la tramba dels films. S'ho tenien alguns tan coll avall i tan segurs, que havien disposat portar personalment els films. D'aquí, per exemple, el retard dels films portuguesos. A punt de sortir el President de la Sub-Cecção de Cinema do Gremio Português de Fotografia, Dr. An-

NEDERLANDSCHE
SMALFILMIGA
AMSTERDAM

2e Concours
International
du Meilleur Film d'Amateur 1932
à Amsterdam

regio de Meneses, es trobà sobtadament malalt i hagué d'enviar-los a corre-cuita... per a fer tard a les sessions de Fall.

Per l'absorció dels Clubs de Cinema italians pel Grup Universitari Feixista, es privà també del viatge als cineistes delegats i els films promesos...

El cineista proposa...

Ens dubte, l'absència que en el moment del Fall fou més sentida per tots és la dels films japonesos. Per sort, el desig de veure'ls ha pogut ésser satisfet i amb això l'enigma de llur qualitat adana. El retard fou doblement dolorós per als organitzadors, ja que sabíem que els films havien sortit del Japó amb tres mesos d'anticipació en un vaixell que havia de tocar al port de Marsella i allí deixar que els films continuessin el camí fins a Barcelona. Però els films foren deixats a Port-Said i allí esperaren un vaixell que fes escala a Barcelona...

Però així com els films d'Irlanda i Argentina també sofriren l'embarcament dels transports, dels d'Anglaterra no podem dir, en veritat, el mateix... La «gran» organització oficial de Londres té tanmateix les seves grans coses... Penseu que, tot i posseint, com les altres nacions, les bases i les instruccions necessàries, en data de 24 de maig es rebé l'avis de la tramesa dels films!! El Concurs ja feia vuit dies que havia acabat!! Aquests anglesos, tanmateix, són ben bromistes!...

El ressò internacional del Concurs de Barcelona ha estat—i dura encara—força intens. I una de les coses que més temps ha fet perdre als cineistes de moltes nacions ha estat la classificació per països.

Les revistes i els butlletins de llurs respectives entitats van plenes de comentaris sobre la forma d'establir la classificació per països i llancen noves idees i fórmules per a les noves competicions.

Una de les coses que més preocupa aquests cineistes és la proporció de la puntuació assolida en conjunt i el nombre de films per nació.

Per exemple, en el «Mitteilungen des Klubs der Kino-Amateure oesterreichs», signat pel Dr. F.—deu ésser un savi en matemàtiques?—es diu, i ens sembla que amb tota la raó, que la classificació per nacions ha de relacionar-se més estretament amb la puntuació que han assolit llurs films, ja que de la forma que es punta actualment, comptant solament els primers i segons premis, pot donar-se el cas que una nació amb films inferiors a d'altres nacions quedi millor classificada pel fet de guanyar uns primers premis a temes on era la sola concursant, i posa l'exemple de les nacions que han obtingut punts amb films de 8 mm.

D'aquest control, l'austriac Dr. F. ha deduït el següent resultat: Txecoslovàquia, 95'52 punts; mitjana, 47'76. França, 376'20; mitjana, 41'80. Espanya, 187'83; mitjana, 41'12. Holanda, 102'13; mitjana, 34'04. Alemanya, 199'07; mitjana, 33'18. Canadà, 64'86; mitjana, 33'43. Segueixen Suècia, Bèlgica, Iugoslàvia, etc.

Reconeixem a aquesta fórmula un fons justíssim per a equilibrar el valor del conjunt d'una selecció.

Així, per exemple, en els resultats oficials Holanda no queda ni tan sols classificada, quan tots sabem que la selecció que transmetem al Concurs—tres films—era de molta més qualitat que la de Bèlgica, Suïssa i Iugoslàvia, que tingueren la sort de classificar una films mediocres en segon lloc de temes poc competits.

Aprofiem aquest moment per a reconèixer a Holanda el sentit que tenen del cinema amateur—demostrat ja en els concursos de Brussel·les, Amsterdam i París—, i en dir-ho no fem res més que destacar una veritat que l'encartronament d'una freda puntuació havia escamotejat.

Però si en aquest cas el sistema del Dr. F.—i en la majoria—és just, creiem que afavoreix les nacions que hi tenen solament un o dos films per mica de bona puntuació que tinguin. En una selecció de molts films les puntuacions bones són restades pels films mediocres, i en canvi en les nacions que sols n'hi envien un o dos res no resta el nombre de punts de cadascuna. Tal és el cas, en aquest exemple, de Txecoslovàquia i Iugoslàvia.

I és que es parteix, tant en el cas oficial com en el sistema que proposen els austriacs, de la falsa base de la desigualtat del nombre de films de cada selecció. Fins que no es fixi, per a entrar en la classificació per nacions, un nombre de films igual per a tots, sempre quedarà oberta la possibilitat, tant en un sistema com en l'altre, de països classificats indegudament.

Amb tot, els austriacs han donat una fórmula que creiem digna d'estudi i amb un fons molt més just que l'actual.

De totes maneres, amb les modificacions acordades al Congrés—supressió de dimensions—l'assumpte creiem que quedarà resolt per si sol. Un film per tema i prescindint de dimensions. Heus ací la nova fórmula acordada.

A més: un fall sempre pot tenir els seus errors i no cal encaparrar-s'hi massa. Els Concursos no tenen aquest objecte com a primordial.

De totes maneres, fa certa gràcia que uns cineistes es preocupin tant, com els austriacs—acabem de rebre un altre número de llur «Mitteilungen» amb noves fórmules—del fall d'un Concurs al qual no prengueren part. Sempre els deu ésser un consol.

Un dels punts que més valor donen al Concurs Internacional del Millor Film Amateur—punt que cal a tota costa que es compleixi rigorosament—és el que exigeix que les seleccions que hi prenguin part siguin autènticament nacionals. Per cap motiu ni per cap raó, cap club no pot veure's privat de poder-hi participar.

Sembla que no totes les nacions havien comprès aquest punt essencial, i en aquest sentit nosaltres podem estar ben satisfets de com s'ha aconseguit ací en la seva totalitat l'esperit de les seleccions nacionals. En el número anterior ja donàrem compte dels noms de totes les entitats de cinema amateur que intervingueren en la selecció—pàg. 272—dels films que han participat al Concurs i n'han assolit una de les més altes mitjanes de puntuació, reflex inequívoc de la qualitat de tots ells. Tots els delegats de les nostres entitats poden estar satisfets, doncs, de llur tasca.

RESULTATS OFICIALS DEL CONCURS INTERNACIONAL DE BARCELONA 1935

CATEGORIA «A» (Argument - Films a escenari)

16 mm.	1. ^{er}	L'HOMME IMPORTANT	60'50	Espanya.	Domènec Giménez.
	2. ^{on}	ATOM VEČNOSTI	45'82	Txecoslovàquia.	C. Zahradnick.
		LA VIE EST UN RÊVE	42'70	França.	Mr. et Mme. Monier.
		STORMY WEATHER	41'04	Països Baixos.	P. Reynders.
		UN JOUR CALME	34'66	Hongria.	Juhász Béla.
		EVASION	23'87	Bèlgica.	André Cauvin.
		LE BEAU VOYAGE	10'45	Suïssa.	M. Kaufmann.
9'5 mm.	1. ^{er}	HADROVA ANCKA	49'75	Txecoslovàquia.	Burda. Lengsfeld i Tichy.
	2. ^{on}	SISIF	47'29	Espanya.	Francesc Gibert.
		DESTINÉE	46'02	França.	Mr. Vermeiren.
		FAUST	40'65	Iugoslàvia.	Oktavian Miletic.
		KAMPF UM NICHTS	26'53	Alemanya.	Rudolf Taesler.
		MIRAGE	24'88	Bèlgica.	Paul C. Faniel.
8 mm.	1. ^{er}	LISETOTTE FEIERT GEBURSTAG	37'29	Alemanya.	W. Kuhlmann.

CATEGORIA «B» (Documentals i Viatges)

16 mm.	1. ^{er}	SUR UN MARCHÉ NORMAND	41'50	França	Mr. Leherissey.
	2. ^{on}	VOM TRIGLAD ZUR ADRIA	36'46	Alemanya	Ottomar Krupski.
		MOOIE VIOLEN	35'43	Països Baixos.	P. Van't Kaar.
		PALLARS I RIBAGORÇA	29'66	Espanya.	Joan Salvans.
		EN CROISIÈRE	26'20	Bèlgica.	Gaston Wyns.
		MIGHTY NIAGARA	23'13	Canadà.	Leslie P. Thatcher.
		NAPLES	19'40	Suïssa.	M. Weissenberger.
		EN AVION VERS L'ADRIATIQUE	11'06	Iugoslàvia.	Karlo Peharc.
		SURGICAL TREATMENT OF THE EPILEPSY	10'28	Hongria.	Dr. Hammersberg.
9'5 mm.	1. ^{er}	A L'OMBRE DE LA BUTTE	48'14	França.	G. Acher.
	2. ^{on}	EXPOSITION UNIVERSELLE	37'14	Bèlgica.	René Van Wylick.
		LA PESCA DEL NERO	34'64	Espanya.	Antoni Sarsanedes.
		AM MUHLBACH	31'78	Alemanya.	Friedrich Zipfel.
		ADRIATIC TUNNEY FISHING	27'36	Iugoslàvia.	Ljudevit Vidas.
8 mm.	1. ^{er}	(No es concedeix).			
	2. ^{on}	JUS DE TOURAINE	28'08	França.	Mr. Duchesne.
	3. ^{er}	FERIEN 1934	20'41	Alemanya.	Frl. Charlotte Behrens.

CATEGORIA «C» (Films que no entren en «A» ni «B»)

16 mm.	1. ^{er}	EINE KLEINE KONIGSTRAGODIE	46'60	Alemanya.	Richard Grosschopp.
	2. ^{on}	LA VOLTA AL MON	46'46	Espanya.	Francesc Argemí.
		TROIS PETITS TOURS	43'42	França.	Pierre Boyer.
		ANOTHER DAY	41'73	Canadà.	Leslie P. Thatcher.
		EN SOMMARRAPSODI	30'66	Suècia.	Helmer Bäckström.
		JOUR OUVRABLE	29'06	Bèlgica.	Paul C. Faniel.
		BLACK AND WHITE	25'66	Països Baixos.	A. Carré.
		EXAMEN PSYCHOTECHNIQUE	17'60	Suïssa.	Ing. G. Baer.
9'5 mm.	1. ^{er}	AINSI SOUFFLA LE VENT	44'71	França.	R. Foucault.
	2. ^{on}	REFLEXOS	39'21	Espanya.	Domènec Giménez.
		JOCRISSE ET LE LOUP	34'22	Bèlgica.	Thomaz de Bossières.
		IDYLLES D'ADRIA	26'42	Iugoslàvia.	Oktavian Miletic.
8 mm.	1. ^{er}	ATMOSPHERE	41'28	França.	Louis Cuny.

CATEGORIA «D» (Films en colors)

16 mm.	1. ^{er}	(No es concedeix)			
	2. ^{on}	CONCARNEAU	40'35	França.	Mr. Buisset.
	3. ^{er}	LES QUATRE SAISONS	31'92	Suïssa.	Dr. Mercier.
		DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA	30'07	Espanya.	Angel Pinós.
9'5 mm.	1. ^{er}	(No es concedeix).			
	2. ^{on}	REVIJA BOJA	33'57	Iugoslàvia.	Maksimiljan Pasp.

Puntuació general donant dos punts al primer i un punt al segon:

FRANÇA	12 punts.	BELGICA	1 "
ALEMANYA	6 "	IUGOSLAVIA	1 "
ESPANYA	5 "	SUISSA	1 "
TXECOSLOVAQUIA	3 "		

Barcelona, 20 de maig del 1935.

Han cooperat generosa-
ment a la celebració del
IV Concurs Internacional del
Millor Film d'Amateur, 1935
les següents cases comercials:

Agfa Foto, S. A.

Baltà i Riba

(Suc. de LLUIS BALTA)

**Cinematografia
Amateur**

Eumig

P. WERLHI

Filmo

BELL & HOWELL

Gevaert

I. N. F. O. N. A. L.

Kodak, S. A.

Paillard - Bolex

GERMÀ RAMON

Sàbat

JOAN

Victor

GERMÀ RAMON

les quals han respost, animades a ajudar al major èxit d'aquestes mani-
fetacions amateurs, a la petició que es féu a totes les cases del ram

ELS PRINCIPALS FILMS ESTRANGERS

ATOM VEČNOSTI, de C. Zahradnick. Txecoslovàquia. 16 mm.

Heus ací un dels films més discutits del Concurs. Discutit i comentat. Per què? Els comentaris no s'esquien entorn del cinema. L'atenció dels cineastes era retinguda simplement per l'audàcia de l'autor. Però en aquest punt els comentaris dels cineastes no diferien gens dels que haurien estat entre felicitats i anònims ciutadans. Ja no era el cinema que animava els comentaris. Que l'autor era un excel·lent cineasta i el film una obra ben realitzada, era cosa ja acceptada en tota amplitud. Que tingués el sentit del bon gust, ja no ho era tant...

El cineasta amateur ha d'ésser audaç. Evident. I lliure d'expressar-se com li plagui. D'acord. Però també estarem d'acord a admetre que l'audàcia i la llibertat sempre s'han emprat de dues maneres: L'una per a ennoblir-les, l'altra per a denigrar-les.

El film té un caire analític i simbòlic que li dona una aparença de cosa pensada i, sens dubte, assolix moments de gran expressió que no refusen—al contrari, en trenquen l'emoció—les imatges barroques que l'autor hi intercala i que són la sal—i el pebre—que reviscola paladars corromputs.

STORMY WEATHER, de P. Reynders. Holanda. 16 mm.

No parlàvem d'audàcia? ¿Es vol res de més audaç i interessant a la vegada que la manera expressiva adoptada per aquest autor? La càmera, protagonista! No una càmera contemplativa a la manera dels documentals, sinó una càmera viva, amb ànima, amb caràcter! Heus ací l'autèntica audàcia que ha d'animar els amateurs.

La idea no és pas nova al cinema. Però, encara, no s'ha portat a terme d'una manera total. El mateix autor presentà al Concurs Internacional passat, a París, un altre film titulat CAMERA ADVENTURE. Ací, entre nosaltres, jeu al calaix d'un cineasta, ja fa dos anys, un projecte que ja voldríem veure realitzat...

Els problemes que una tal iniciativa presenta als cineastes, són,

Una escena de «MIGHTY NIAGARA»
film de Lealie P. Thatcher (Canadà)

Del film alemany «LISETOTT REINHART
GEBORSTAG», de Wilhelm Kuhnemann

tanmateix, opassionants, i aquest film holandès ens en presenta alguns de ben curiosos. ¿Pot, la càmera, com a actor, fer-nos sentir altres emocions que les purament visuals? Creiem que sí, però la solució no ha d'ésser qüestió de càmera. Ens explicarem en un cas concret d'aquest mateix film. A l'escena final, que reconcilia marit i muller, ella (allí és la càmera) acosts els llavis a l'objectiu. L'espectador "veu" efectivament l'acció i la comprèn, però no sent l'emoció del moment i, encara, és fàcil d'interpretar erròniament el sentit. Aquest exemple, que a la fi no és més que d'una sensació primària, és sols una mostra. Al començament, veiem la càmera (l'home) passejar la vista per l'habitació, però el sentiment del protagonista ens és vedat. Heus ací el problema: veure i sentir a la vegada; donar a l'espectador, ultra els ulls de l'actor, el seu cervell, el seu cor... Sense això, tot el treball de la càmera restarà fred, convertint els espectadors en autòmats.

STORMY WEATHER, film ben d'amateur, és un esforç digne de tota lloança, que diu molt en favor del sentit del cinema que té el seu autor, i ens plau de remarcar-lo pel que pugui tenir de suggestiu per als cineastes d'ací. Ocasí de pensar, no els en mancarà...

LA VIE EST UN REVE, de Mr. et Mme. Monier. França. 16 mm.

Film d'argument, d'una tècnica discursiva planera i comprensiva. Un linotipista que, durant les vacances que passa al camp, manté un festeig prometedori amb una noia que sols aspira a passar uns dies el millor possible i que, per tant, dintre ja de l'ambient ciutadà, no vol reconèixer-lo quan se'l troba enant en la més prosaica de les bicicletes. El film, podríem dir-ne que és el clàssic argument del principiant amb il·lusions. Una sola diferència a favor d'aquest, sense que això el sobrevalori als nostres ulls: Una realització tècnica bona.

EVASION, d'André Cauvin. Bèlgica. 16 mm.

Amb una justa utilització del "ralentí"—l'evasió carregada de llast del propi jo en el regne fantasiós dels somnis—comença aquest film que esdevé tot seguit mancat d'allò que precisament és la major característica dels somnis: la fantasia. Un altre aspecte dels somnis, que l'autor del film no ha tingut en compte—aspecte que

DEL IV CONCURS INTERNACIONAL

Una escena del film alemany «EINE KLEINE KONIGSTRAGODIE», de R. Groschopp

tant l'ediu amb les possibilitats del cinema—és el d'explicar moltes coses en poc de temps. El film s'allergassa desmesuradament i perd interès.

HADROVA ANCKA, de Burda, Legsfeld i Tichy. Txecoslovàquia. 9'5 mm.

Els films argumentals a base d'actors infantils han estat abundants en aquest Concurs. Sens dubte, és un caire del cinema amateur que té a tot arreu força simpatitzants, però que a casa nostra egafon un regust de cosa primicera que la delicadesa de sentiments que traspuen no arriba a superar. Amb tot, aci tenim un film d'aquest caire que sense assolir, ni molt menys, cap perfecció, queda classificat en primer lloc dels arguments en 9'5 mm.

El film té unes escenes—les millors—amb nines de drap animades, força ben realitzades i que ajuden a fer simpàtica l'obra d'aquests cineistes txecs. Altrament, un muntatge correcte contrasta amb una fotografia grisa que traeix dificultats de realització. En conjunt, creiem sincerament que cal exigir més d'un primer premi Internacional.

DESTINEE, de M. Vermeyren. França. 9'5 mm.

La part narrativa d'aquest film és força correcta. Muntatge just segons les exigències de l'acció. Aquesta és la d'un pobre que es troba una cartera plena de bitllets de banc i que, després de pensar amb il·lusió en les moltes coses que podria fer amb ells, decideix tornar-los al seu propietari, amb l'esperança que la recompensa que en rebra serà almenys ben seva i n'assaborirà les primícies. Després de travessar tot París i salvar una sèrie d'obstacles, ló, però, el desengany de veure mal recompensada la seva honradesa. A assenyalar la interpretació correcta del protagonista.

FAUST, de O. Miletic. Iugoslàvia. 9'5 mm.

Un punt de partida original representa el tema d'aquest film. Però com si l'autor s'hagués espantat per la fantasiosa història del seu modern Faust, recula sobtadament i resol simplement el tema en un vulgar somni. Per què aquesta esclavitud a la lògica? ¿Que el tema és impossible en el nostre viure quotidià? Què hi fa?

El film té alguns "gags" molt bons, tal com el despertar del protagonista, desesperat de veure que malgrat el que ha fet per rejuvenir-se porta encara la barba tan llarga com abans d'adormir-se!

La interpretació i el muntatge, força correctes.

LISELOTTE FEIERT GEBURSTAG, de W. Kuhlmann. Alemanya. 8 mm.

Lisetotte fa els anys i celebra la festa amb els seus amics. Un film més d'infants, però que aci la llibertat amb què juguen els respectius papers els petits actors del film, ens fa remarcar. Altrament, el film és muntat amb destresa i esdevé àgil i entretingut.

SUR UN MARCHÉ NORMAND, de M. Lhérissey. França. 16 mm.

Un documental força ben realitzat sobre un Mercat de la Normandia. El film és pla de detalls copsats amb traça. No res d'insistències, Amenitat i agilitat. Un film normal en tota la bona acceptació que pot donar-se, en cinema, a la normalitat.

VOM TRIGLAD SUR ADRIA, d'Ottomar Krupski. Alemanya. 16 mm

Tots sabem el que costa de mantenir l'interès en un documental de tres bobines. Això ens dona, doncs, una pauta per a valorar aquest film que aconsegueix moments d'una gran espectacularitat. Una excursió en "koia" per un avalotat riu. El muntatge és àgil i ple de suggestius detalls. Anotem les vistes preses, sense interrupció, des de la velocitat normal, al "ralenti", i retorn a la primera, efecte de força bellesa.

MOOIE VIOLEN, de P. Van't Laar. Holanda. 16 mm.

Un documental ben realitzat de la construcció dels violins, però amb la fredor dels films pel tema dels quals el cineasta no se sent especialment atret. La millor tècnica no els salven de la vulgaritat. Films molt ben realitzats, però, el cineasta, on és?

Del film francès «DESTINEE», de M. Vermeyren

Una escena del graciós film portugués
«SONHO INFANTIL», de P. Ponte e Sousa

MIGHTY NIAGARA, de Leslie P. Thatcher. Canadà. 16 mm.

Si no fossin tan vistes aquestes cataractes! Han perdut ja tota la mesura de llur real grandesa. Per això ens plau més quan el film ens mostra, no les cascades en si, sinó els mitjans de què es valen els excursionistes per a visitar-les, especialment el vaixell amb els turistes protegits pel negre impermeable travessant el corrent tumultuós enmig de núvols d'escuma.

A L'OMBRE DE LA BUTTE, de G. Acher. França. 9'5 mm.

La visió personal de l'autor d'aquest barri parisenc "à l'ombre de la butte", és el que dona interès al film. No és pas un documental fred. Ben al contrari. G. Acher és agut en les seves observacions i obté en el seu film remarques d'una ironia aguda i fíbilant. El de menys és el reportatge. Intenció per damunt de tot. I d'intenció, sens dubte, en té força...

EXPOSITION UNIVERSELLE, de René Van Wylick. Bèlgica. 9'5 mm.

Els preparatius de la gran exposició de Brusselles, el trasbals de les obres començades, el dinamisme i la febre de la creació de tot un conjunt grandios. Tema trepidant, tractat amb absoluta honestetat. Sense genialitats, però sense divagacions. El film té moments que representen un esforç de muntatge i d'intenció que cal agrair i que revelen un cineasta jove. Res més, però...

JUS D'E TOURAINE, de A. Duchesne. França. 8 mm.

Documental sobre la verema a Tauraine. Cap cosa nova, tanmateix. A Tauraine ho fan igual que als altres llocs. I el cineasta tampoc no ho fa diferent dels altres. Correcte com a document, però res més. Al film hi veiem, naturalment, totes les operacions que la verema necessita. Ja les sabem.

EINE KLEINE KONIGSTRAGODIE, de Richard Grosschopp. Alemanya. 16 mm.

Els films de figures animades ens havien distret, però no emocionat. Heus ací el que ha assolit aquest admirable film alemany: l'emoció. El film és simplement—aquest simplement, que en val dir de coses!—una partida d'escacs jugada per les figures damunt el tauler mogudes amb vida pròpia. Val a dir que les figures són per si soles d'una bellesa extraordinària, però el cineasta les ha sabudes fer moure amb una tal destresa que adquireixen un relleu humà, i els atacs dels dos bàndols enemics tenen moments d'una

tràgica grandesa. Si a l'originalitat del tema hi afegim una realització perfecta, ens justificarà amb escreix l'acollida entusiasta que tingué en les sessions de fall i en les públiques.

TROIS PETITS TOURS, de Pierre Boyer. França. 16 mm.

Una de les coses essencials al cinema és la idea que fa de justificar el film. Sense idea, no hi ha film possible. Encara que molts cineastes s'esforcin a voler-nos fer creure el contrari. Encara, cal que la idea sigui cinematogràfica. Si això s'aconsegueix, el film podriem quasi dir que surt sol... si és que el cineasta, a més de tenir-la, l'ha compresa. Quants pensaments feliços a es desaprofitem per no veure'ls clars!

En **TROIS PETITS TOURS** hi ha idea cinematogràfica cent per cent—tot en el món volta—i, a més, P. Boyer ha sabut veure-la. El film, que, amb tot, ens apareix, més que una cosa definitiva, un assaig, és tot ell contagiats del moviment rotatiu de les coses i assoleix moments d'un dinamisme endimoniat i febre de la millor llei. Un esforç notable de muntatge i ritme al servei d'una idea excel·lent.

ANOTHER DAY, de Leslie P. Thatcher. Canadà.

Amb una justesa extraordinària, l'autor ens reporta l'esquema d'un dia. El tema ja comença a esdevenir eixorç. Restarà sempre, però, la visió personal del ver cineasta, que a la fi és el que compta. El film és narrat amb molta traça i el ritme de les seves escenes no ens deixa en repòs. El film interessa. Ací una vista, o un angle, ací una idea. Fins a la fi, que ens sembla que ha arribat de pressa...

EN SOMAMRAPSDI, de Helmer Bäckström. Suècia. 16 mm.

A destacar l'esplèndida fotografia d'aquest film sense cap nexa, o, almenys, imperceptible. Una col·lecció de vistes. Cap intenció cinematogràfica.

JOUR OUVRABLE, de Paul C. Faniel. Bèlgica. 16 mm.

El dinamisme i la trepidació d'una jornada de treball a la ciutat. Apunts ben recollits. Intenció. Entremig, algun allargament i insistències inútils. Un film discret i un autor volenterós.

BLACK AND WHITE, de A. Carré. Holanda. 16 mm.

Si haguéssim de donar un exemple del que entenem per un film familiar, no dubtaríem d'assenyalar aquest deliciós film holandès. Cal despullar-se, davant d'ell, de totes les exigències dels amateurs que cerquen solament la sensació, i contemplar el film

Pierre Boyer filmant «TROIS PETITS TOURS»

amb la mateixa naturalitat amb què ha estat filmat. Naturalitat que l'autor ha portat fins a l'extrem, però que, sens dubte, assoleix una gràcia ben apreciable. El film és jugat per dues nenes: una de cabells negres i l'altra de rossos. Diem jugat perquè mal no donen la sensació d'actuar forçades.

AINSI SOUFFLA LE VENT, de R. Foucault. França, 9'5 mm.

Una lletra, síntesi de la desillusió d'una noia enamorada, feta a l'ocasió que el vent s'enduu. Vent de tempesta que no mira què passa. Heus ací la idea on recolza aquest film de curt metratge. Idea excel·lent. Realització discreta, que, amb més força i suggestió en les escenes i muntatge, hauria pogut ésser un film estimable de debò.

JOCRISSE ET LE LOUP, de Thomaz de Bossières. Bèlgica, 9'5 mm.

Film de dibuixos animats amb totes les característiques d'aquesta manera de films realitzats per amateurs. La qualitat del dibuix és minsa i sols algunes pensades salven moments d'acció força moguda.

IDYLLES D'ADRIA, d'Oktavian Miletic. Iugoslàvia, 9'5 mm.

Un film modest, endreçat, suau... Fotogràficament reeixit i més encara si tenim en compte que ha estat virat en sèpia. Escenes de mar. Càmera un xic parada, però d'ull seleccionador.

ATMOSPHERE, de Louis Cuny. França, 8 mm.

Un film ben surrealista... si no fos un somni. ¿Per què aquesta modestia de voler disculpar una fantasia donant-ne la culpa als sensats? Traguem, per exemple, d'aquest film el començament, on el protagonista s'adorm llegint, i el film guanyaria, almenys, en originalitat.

Un llibre, dos, cinquanta. Naufragi entre llibres. L'actor neda pensament entre ells fins a un bosc on s'aixeca i es troba diferent. És ja tot un altre... apedrega una casa i n'ix una noia, i en la lluita amb un atracador que l'ha escollit per víctima, es desperta.

Un film cerebral, intern, fosc. Un assaig, tanmateix, que cerca rutes noves.

CONCARNEAU, de Mr. Buiset. França, 16 mm.

No ha sortit encara el cineasta que empli el procediment del film en colors per a altra cosa que per a filmar "quadres". D'ací

Del film francès «SUR UN MARCHÉ NORMAND», de Jean Leherissey

Del film hongarès «UN JOUR SILENCIEUX», de Juhász Béla

la manca de qualitat cinematogràfica de la majoria d'aquests films, simples col·leccions de vistes. S'empra el color, encara, com una tècnica, no com un mitjà d'expressió més a afegir als molts que ja té el cinema.

CONCARNEAU es salva quelcom de la regla i podriem dir que és, ultra un film en colors, un bon documental. De color, com tots, però amb escenes ben justes d'entonació.

LES QUATRE SAISONS, de Dr. Mercier. Suïssa, 16 mm.

Citem aquest altre film de color per assenyalar unes escenes de tardor d'una bellesa tan sorprenent que valen per si soles tot el film.

REVIJA BOJA, de Maksimilijan Paspas. Iugoslàvia, 9'5 mm.

Aquest film representa la novetat tècnica del Concurs. Un film de pas 9'5 mm. en color per un procediment ben amateur, ja que cal fer-s'ho tot un mateix. Una màquina d'obturador circular trucada amb dos filtres—verd i vermell—rodant amb pel·lícula pancromàtica, a la velocitat de 32 imatges per segon, i després de revelat, pintar, amb tota la santa paciència dels més entusiastes amateurs, tots el fotogrames, un per un, vermells i verds, alternats segons la impressió. El colorit que dona aquest procediment bi-crom aconsegueix moments de força naturalitat.

REVIJA BOJA ens mostra unes festes folklòriques de Iugoslàvia.

Films que no arribaren a temps per a classificar-se

SONHO INFANTIL, de F. Ponte e Sousa. Portugal, 16 mm.

Ben justificades pel somni agitat d'una nena de pocs anys —actuació ben natural la d'aquest infant!— el film ens dona amb una rara perfecció uns deliciosos metres de bibelots animats els moviments dels quals assoleixen moments d'una justesa remarcable. El bibelot protagonista—un Mickey—adquireix una gràcia especial, i veient-lo ens fa oblidar per complet les dificultats que l'autor haurà hagut de vèncer per donar-li vida. Tal és la perfecció dels moviments i la gràcia de l'acció. Una regularitat abso-

tuto fotogràfica ajuda a donar al film la impressió agradable que ens produeix. Tanmateix un film remarcable que diu molt en favor del cineasta autor. Solament un pròleg versificat, massa llarg i innecessari per a fer comprendre el film, ens dona una impressió d'un autor poc decidit.

DONEGAL, de William A. Allen. Irlanda. 9'5 mm.

Obra primicera d'un cineasta. Una excursió en cotxe per les costes irlandeses. Diem obra primicera perquè l'autor, a més d'una tècnica insegura s'engresca—encara!—amb passatgers virats en blau, verd i sàpia... Els qui defensen el punt de vista que el Concurs Internacional hauria de fer-se precisament a les nacions últimes classificades, tenen tota la raó. L'intercanvi d'idees que representa un concurs els és d'una necessitat primordial...

SORROWFUL AUTUMN, de Totuichi Okamoto. Japó. 8 mm.

Un film ben característic i inconfusible. Japó, aquest país que ens sorprèn per la seva audaç brutalitat militarista, és d'una delicadesa sense parer en el món de les arts. Grans mestres per a valorar les més petites coses.

Un acomiadament entre dues noies. Acomiadament ple de melangia i tristor. Quant els costa de separar-se!... Quina tendresa en llurs manyagues... Ni una llàgrima, però. La mà en els cabells sedosos de la que se'n va i els ulls baixos, resignats, humils... I la separació suau, sense violència, voluntària i dolguda. I un últim adéu, encara, quan la carreta mandrosa s'ha perdut camí enllà...

Això és tot el film. ¿Us imagineu tot el tacte i el sentit cinematogràfic que cal posseir per a fer amb aquests simples elements per torna tan poc dinàmics, un film?

Les dues qualitats, les posseeix Okamoto i en fa gala. Seguirat en els plans, magnífics tots ells. Mobilitat de càmera ajustada a la melangia del tema. Muntatge, fotografia, intenció... Cap falla. I, encara, una interpretació ajustadíssima...

RHYTHM, de Shigeji Ogino. Japó. 8 mm.

Que l'aigua és un element fotogràfic de primer ordre, és una cosa sabuda i comprovada per tots els cineastes del món... Tant, que quasi ja no és possible de trobar-li aspectes inèdits.

En quedava un, però! La visió deformada d'allò mateix que ja no ens deia res. El mateix brolladoret, els mateixos degotalls... però vistos a través de lents deformadores i multiplicadores. I els mateixos brolladors es creixen increïblement tot prenent formes fantàstiques i... noves, que és el que es tractava. La resta, el mateix de sempre. Un muntatge ràpid, trepidant. I la cinta ja ha estat en condicions de meravellar els cineastes ingenus que ja estaven tips d'aigua i de reflexos...

BIRD'S LIFE IN JAPAN, de Koji Takamoto. Japó. 16 mm.

Un bellíssim documental sobre la vida dels ocells al Japó. Film minuciós, però realitzat amb una traça notable. Poc més pot demanar-se. Al film, ens és donat el plaer de contemplar a cor què vols bells moments d'aquestes reines de l'elegància que són les aus. Un ver plaer per als ulls.

PROPAGATE, de Shigeji Ogino. Japó. 9'5 mm.

Un film tanmateix ben original. Film de dibuixos animats. Dibuixos, però, geomètrics, d'expressió abstracta. El tema, vida i propagació de les flors. Una cinta molt interessant amb moments d'una real bellesa. Potser, artísticament, trobem que la cruïlla de la línia del dibuix geomètric no s'avé massa a una acció abstracta. Els mateixos dibuixos vistos amb "flou" haurien guanyat

en qualitat i suavitat allunyant-nos la impressió d'un exercici escolar de dibuix lineal.

BAD DREAM, de Ryotaro Tanaka. Japó. 16 mm.

Mel somni. Tanmateix, un punt de partida com el que el títol revela, és una posició ben còmoda. Tota incongruència queda justificada. No ha sortit encara, però el cineasta que doni als somnis tot l'ambient de casa irreal, fantàstica, extrahumana, dels somnis veritat. En aquest film, com altres, tota la fantasia del somni es redueix al caire misteriós i d'angoixa de l'acció. Un sol individu cara a cara... Dos aspectes diferents d'una mateixa persona. Temor. Sensació d'agonia...

El film és ben realitzat i força expressiu. Acusa un cineasta madur.

CROSS, de Masaji Imaidumi. Japó. 16 mm.

De la selecció dels films japonesos tramesa al Concurs, qualsevol obra que tots ens entenem si les anomenem abstractes. Cinema en si mateix. Pur ritme visual. Ahir, solament imatges. Ara, unides a un ritme musical. Això és el que intenta aquest film purament rítmic. Imatges rotatives, espirals de llum. Ens sembla, amb tot, que no s'adeien pas massa amb la música que ens transmeten junt amb el film. No ens referim a la justa sincronització, sinó a l'aire de la música. Tanmateix, les imatges suggereixen altres ritmes... a la nostra mentalitat d'europaus...

MES ENFANTS, de Ko Mori. Japó. 9'5 mm.

Si traïem d'aquest film l'interès que per a nosaltres té l'aire exòtic de les persones i costums d'aquest llunyà país, poca cosa en resta de netament cinematogràfic. El títol ja ens ho diu clar. Els meus infants. Dances, una presentació i el report del que fan durant el dia. Un film familiar cent per cent. Res més.

EXPRESSION, de Shigeji Ogino. Japó. 9'5 mm.

Anotem aquest film solament per la novetat tècnica que representa—igual a la del film iugoslau **REVIJA BOJA**—: una banda de pas 9'5 mm, en color. El film és un pur assaig i no hi veiem l'expressió per enlloc. Un seguit de dibuixos geomètrics, animats i acolorits. Un exercici, cap intenció.

Del film francès
«ATMOSPHERE»
de Louis Cuny

"CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR"

FILMS PREMIATS A CADA CONCURS

Any 1931 — Primer Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Organització: «Union Belge des Cinéastes Amateurs», Brusselles.
Nacions participants: Anglaterra, Àustria, Bèlgica, França i Holanda.

En 16 mm.—Primer: MENSCHEN EN WATER, Holanda.—Kannegieter i Van den Eenden.

Segon: RÊVE D'UN PETIT JOUEUR DE FOOTBALL, Holanda.—Dick Laan.

En 9'5 mm.—Primer: Hasard, França.—Pierre Boyer.

Primer a la millor fotografia: ETAPES, Bèlgica.

(Tots aquests films són d'argument, únic tema admès al primer concurs.)

Any 1932 — Segon Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Organització: «Nederlandsche Smalfilm Liga», Amsterdam, Holanda.

Nacions participants: Alemanya, Anglaterra, Àustria, Bèlgica, França, Holanda, Hongria i Iugoslàvia. (Espanya envia també films, però no arribaren a temps per a classificar-se.)

ARGUMENTS.—16 mm.

Primer: WEEK-END, França.—Lamare i Valdès.

Segon: NUAGES, Bèlgica.—Hemelrijck i Polyatchek.

9'5 mm.

Primer: VENDETTA, França.—Machabert.

Segon: NIGTMARK, Anglaterra.—Rhos-on-Sea Amateur Film.

DOCUMENTALS.—16 mm.

Primer: DE STRAAT, Holanda.—Carré i Scheffer.

Segon: BEHIND THE SCENES, Anglaterra.—John Ridley.

9'5 mm.

Primer: WERKDAC, Holanda.—W. Vliet.

Segon: BONJOUR PARIS, França.—Max Naulin.

Any 1933 — Tercer Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Organització: «Fédération Française des Clubs de Cinéma d'Amateurs», París, França.

Nacions participants: Alemanya, Anglaterra, Àustria, Bèlgica, Canadà, Espanya, França, Holanda, Hongria, Itàlia, Japó, República Argentina, Suïssa, Txecoslovàquia, U. S. A. i Iugoslàvia.

ARGUMENTS.—16 mm.

Primer: LETTRE D'UNE INCONNUE, França.—P. Cleva.

Segon: CIP ET PUC, Itàlia.—L. Erizzo.

9'5 mm.

Primer: LE VAGABOND, França.—Suzanne Guimart.

Segon: LES AFFAIRES DU CONSUL DORGEN, Iugoslàvia.

O. Miletić.

8 mm.

Primer: SANG CHAUD, França.—A. Duchesne.

DOCUMENTALS.—16 mm.

Primer: MOUNTAIN TRIP IN EARLY SUMMER, Japó, K. Tukumoto.

Segon: SOUS LES PONTS DE PARIS, França.—G. Grönostajski.

9'5 mm.

Primer: LES 4 SAISONS AU JAPON, Japó.—K. Tukumoto.

Segon: DE L'HIVER AU PRINTEMPS A PRAGUE, Txecoslovàquia.

LLIURES.—16 mm.

Primer: I'D BE DELIGHTED TU, U. S. A.

Segon: CAMERA AVENTURE, Holanda.—P. Reynders.

9'5 mm.

Primer: FANTASIE REVOLUTION, Japó.—U. Okano.

Segon: LA RIVIERE, Txecoslovàquia.—Germans Maxa.

8 mm.

Primer: EARLY SPRING, Japó.—T. Okamoto.

Segon: TECHNIQUE, U. S. A.—W. Mills.

Any 1935 — Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Organització: «Centre Excursionista de Catalunya, Secció de Cinema», Barcelona.

Nacions participants: Alemanya, Bèlgica, Canadà, Estats Units, França, Gran Bretanya, Hongria, Irlanda, Iugoslàvia, Japó, Països Baixos, Portugal, Suècia, Suïssa, Txecoslovàquia i Espanya.

ARGUMENTS.—16 mm.

Primer: L'HOMME IMPORTANT, Espanya.—Domènec Giménez.

Segon: ATOM VEKNOSTI, Txecoslovàquia.—C. Zahradnick.

9'5 mm.

Primer: HADROVA ANCKA, Txecoslovàquia.—Burda, Lengsfeld i Tichy.

Segon: SISIF, Espanya.—Francesc Gibert.

8 mm.

Primer: LISETOTTE FEIERT GEBURSTAG, Alemanya.—W. Kuhlmann.

DOCUMENTALS.—16 mm.

Primer: SUR UN MARCHÉ NORMAND, França.—M. Lebrisse.

Segon: VOM TRIGLAV ZUR ADRIA, Alemanya.—Ottomar Krupski.

9'5 mm.

Primer: A L'OMBRE DE LA BUTTE, França.—G. Acher.

Segon: EXPOSITION UNIVERSELLE, Bèlgica.—René Van Wylic.

8 mm.

Primer: Desert.

Segon: JUS DE TOURAINE, França.—M. Duchesne.

TEMES LLIURES.—16 mm.

Primer: EINE KLEINE KONIGSTRAGODIE, Alemanya.—R. Grosschopp.

Segon: LA VOLTA AL MON, Espanya.—Francesc Argemí.

9'5 mm.

Primer: AINSI SOUFFLA LE VENT, França.—R. Foucault.

Segon: REFLEXOS, Espanya.—Domènec Giménez.

8 mm.

Primer: ATMOSPHERE, França.—Louis Cuny.

FILMS EN COLORS.—16 mm.

Primer: Desert.

Segon: CONCARNEAU, França.—M. Buisser.

9'5 mm.

Primer: Desert.

Segon: REVIIJA BOJA, Iugoslàvia.—M. Paspa.

I CONGRES INTERNACIONAL

BARCELONA

Heus ací com s'iniciava la sessió que havia d'esdevenir
Primer Congrés Internacional de Cineastes Amateurs

QUAN s'han desplegat un entusiasme i un esforç — i unes il·lusions — en la realització d'una obra d'empenta com ha estat el darrer Congrés, el més trist que pot passar deu ésser repassar al cap d'un temps l'obra ja mig oblidada i adonar-se que aquella intensitat de treball havia donat uns fruits migrats.

Però, en el cas contrari, quina satisfacció! I aquest és el nostre cas perquè hem creat una cosa que té vida, i perquè hem refermat la simpatia que per la nostra terra tenien tots els amateurs del món.

Per atenció que es posi en la lectura dels resultats del Congrés, hom no pot fer-se càrrec de la cosa viva que és. Condensació articulada d'unes discussions, queda una cosa freda. Però a cada ratlla es fixen opinions que eren latents i s'assenyalen camins. Prou sabem que aquestes opinions i que aquests camins, com tota cosa humana són susceptibles d'evolució i millorament, i encara direm més: prou sabem que les definicions i reglamentacions en un camp teòric poc interessan el cineasta amateur que s'està a casa seva, cineasta que al cap i a la fi és a qui representa i per a qui es fa el Congrés.

Es per això que tot i que aquelles coses han estat oportunitatíssimes com veurem després, volem remarcar que el veritable resultat d'ordre pràctic del Primer Congrés de Barcelona ha estat de donar-ho a l'home, ha estat el propi «naixement» d'aquesta reunió periòdica on els amics tots del món sencer, d'una manera antiburocràtica i cent per cent amateur, tindran ocasió d'estrenyar-se les mans i d'exposar, tan senzillament com es vulgui, però sabent-se escoltats per tots els amateurs, aquelles idees que interessin el nostre Art, o, si més us plau, diguem-ne la nostra Dèria.

Encara que el Primer Congrés Internacional de Cineastes Amateurs s'hagués limitat a fer la seva aparició i el seu primer somriure que donés vida a les futures reunions, per això sols ja estariem satisfets i orgullosos d'haver-ho organitzat.

Així ho han cregut també les altres nacions que ens han acompanyat, i així ho diem en un article del número anterior on descrivíem el procés de la creació del Congrés, com fou fet el «Pro-

grama Provisional», i la posició que prenfem davant del delicat encàrrec d'organitzar-ho.

El nombre de delegats estrangers que ens acompanyaren fou reduït. No ens va sorprendre perquè a cada Concurs passa el mateix. L'amateur té altres maldecaps i sempre surten destorbats a l'hora. Tanmateix els que ajudaren perquè el nombre fos una mica més alt en Concursos anteriors, no foren veritables aficions, a vegades ni tan sols reunint altra condició que la de viatgers del país representat o estrangers habitant a la ciutat organitzadora. En aquest punt podem vantar-nos d'haver reunit una delegata tota ella cineastes «pur sang».

El President de la Nederlandsche Smalfilmiga, senyor Kijn, amb la seva muller, que vingueren amb llur cotxe des d'Holanda exclusivament per acompanyar-nos en les nostres festes, i que no eren pas sols enamorats del Cinema: calia veure'ls hores i hores quietes admirant les nostres pintures romàniques del Museu de Montjuïc!

El President i el Secretari de la Bund Deutscher Film Amateur, senyors Ziepfel i Plaumann, de Berlín, que arribaren i marxaren amb els avions més pròxims als actes del Programa, demostrant-nos amb això que s'havien traslladat per nosaltres exclusivament.

I en Boyer, en Pierre Boyer i senyora, que van venir per quatre dies, i que si no els traïem, encara hi foren!

Quins delegats més bons tots ells i que diferents els uns dels altres!...

Es el moment de recordar que els altres delegats que havien anunciat llur visita eren també de qualitat: el Dr. Antonio de Meneses, President del Club portuguès, que caigué malalt i hagué de privar-nos de la seva presència i dels films que volia dur personalment, entusiasta animador del moviment amateur al seu país, i que feia un any que ens contava les seves il·lusions per aquesta visita. L'amic Junji Arase, el japonès que habita París, i que un encàrrec oficial li tallà l'excursió. I els President i Secretari del Club italià, absorbit poc abans del Congrés pel feixisme.

Diguem, però, que si els delegats no eren nombrosos, el nombre de països participants al Congrés fou prou important per a donar als acords la categoria d'internacionals.

Els catorze països congressistes respongueren al nostre «Programa Provisional» i tots demostraren en una forma franca, que ens va plaure moltíssim, l'entusiasme que els havia produït aquesta iniciativa de reunir-nos anualment en el Congrés, i agraiot-nos, no formalment, sinó amb frases d'indubtable simpatia i admiració, la nostra obra.

Volem remarcar una mostra d'aquesta col·laboració. Els hongaresos tingueren la bona fe de traduir a l'hongarès, mot per mot, el llarguíssim «Programa Provisional» perquè fos conegut i tothom hi pogués dir la seva. I cal veure quina exposició de llur opinió que enviaren! També destaquen per la llargària (de contingut dens i interessant) les respostes d'Holanda, Suïssa, Bèlgica, Àustria i Txecoslovàquia.

Passem ara als resultats de tanta cavallada mundial i seguirem després amb alguns comentaris sobre aquestes ponències.

DE CINEISTES AMATEURS

1935

Resolucions i decisions oficials

Reunits a Sitges (Barcelona), el 19 de maig del 1935, els delegats de les nacions participants al IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, aproven l'organització del Primer Congrés de Cineastes Amateurs atenent la invitació del «Centre Excursionista de Catalunya», i es constitueix de la següent forma la Mesa del Congrés:

President: Sr. Pau Vila, President del Centre Excursionista de Catalunya.

Secretaris: Srs. Pierre Boyer i Delmir de Caralt.

Delegats congressistes:

Alemanya: Srs. Ziepfel i Plaumann.

França: Sr. Pierre Boyer.

Països Baixos: Sr. i Sra. Krijn.

Espanya: Srs. Lluís de Quadras i Carles Freixas.

Envien plen poder a aquesta Assemblea, amb expressió del desig d'ésser considerades com a efectivament presents, les següents nacions: Àustria, Bèlgica, Canadà, Hongria, Irlanda, Japó, Portugal, Sènia, Txecoslovàquia i Iugoslàvia.

El Programa Provisional del Congrés, que havia estat enviat a cadascuna de les nacions interessades, és discutit punt per punt. Els Secretaris llegeixen, a cada punt tractat, les suggerències i opinions rebudes dels països absents, les quals són tan detallades que donen un caràcter veritablement internacional a les discussions i als acords presos, que són els següents:

PRIMERA PART

Definició del film d'amateur

Es consideraran com a films d'amateur solament aquells concebuts i realitzats sense altra finalitat que la del propi gaudi de l'autor. Aquestes característiques són les úniques que donen a un film el seu caràcter específic de film amateur. Els Clubs o les Federacions de Clubs participants es comprometen a garantir que els films seleccionats pel Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Lluís de Quadras.
President de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

La Presidència del Congrés.— De dreta a esquerra: Boyer, Caralt, Pau Vila, Ziepfel, San Ricart (que actua com a intèrpret dels delegats alemanys), Plaumann i Krijn

Résolutions et décisions officielles

Reunis à Sitges (Barcelone) le 19 mai 1935, les délégués des nations participant au IVe Concours International du meilleur film d'amateur approuvent l'organisation du Premier Congrès de cinéastes amateurs suivant l'invitation du Centre Excursionista de Catalunya et ont constitué le Bureau du Congrès comme suit:

Président: M. Pau Vila, Président du Centre Excursionista de Catalunya.

Secrétaires: MM. Pierre Boyer et Delmir de Caralt.

Délégués congressistes:

Allemagne: MM. Ziepfel et Plaumann.

France: M. Pierre Boyer.

Hollande: M. et Mme. Krijn.

Espagne: MM. Lluís de Quadras et Carles Freixa.

Avant envoyé tous pouvoirs à cette Assemblée avec le désir exprimé qu'elles soient considérées comme effectivement présentes les nations suivantes: Autriche, Belgique, Canada, Hongrie, Irlande, Japon, Portugal, Suisse, Tchécoslovaquie et Yougoslavie.

Le programme provisoire du Congrès qui avait été adressé à chacune des nations intéressées est ensuite discuté point par point. Les Secrétaires donnent lecture pour chaque paragraphe de l'avis exprimé par le pays absent dont les suggestions très détaillées ont permis de donner un caractère vraiment international aux discussions et aux résultats qui sont les suivants:

PREMIERE PARTIE

Définition du film d'amateur

Sont considérés comme films dits d'amateur exclusivement ceux conçus et réalisés sans autre but que celui du propre agrément de l'auteur. Ce qui donne au film son caractère spécifique d'amateur ce ne sont que les conditions qui ont présidé à sa conception, à sa réalisation et à son but. Les Clubs ou Fédérations participants s'engagent sur l'honneur à certifier que les films présentés au Concours International du meilleur film d'amateur remplissent les conditions exposées dans la définition ci-dessus énoncée. En aucun cas les pro-

teur reuneixin les condicions exposades en la definició anterior. Els productors de films comercial-espectaculars no podran prendre part a aquest Concurs. Es considera una condició «sine qua non» d'acceptació, la qüestió de la ininflamabilitat del film.

Bases fonamentals del Concurs

Cal exposar davant dels països que encara no prenen part a aquest Concurs, les seves característiques bàsiques, amb l'esperit de les quals ha d'estar compenetrat l'organisme que vulgui assumir la representació nacional d'un país, al Concurs.

El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur és una organització autènticament internacional, ja que cura de portar-la a terme, cada vegada, una nació distinta. No s'hi cerca, per tant, cap interès local ni nacional.

Es una organització veritablement amateur, ja que en la seva realització sols intervenen els amateurs.

Es una organització absolutament independent, perquè no està sota cap influència ni rep cap suport.

Es el lligam que a través del seu Congrés agrupa periòdicament tots els amateurs del món per resoldre les qüestions d'interès col·lectiu.

I és, per últim, el que fa que dins de cada nació tots els seus Clubs es reuneixin cordialment cada any per tal de procedir a la selecció dels films participants. Aquest darrer punt és la pedra fonamental del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, i ho és per dos motius: primer, perquè la selecció, en prendre-hi part tots els Clubs, es pot considerar com a veritablement nacional, i segon, perquè obligant a reunir-se els Clubs, ajuda a conservar la bona relació entre aquests.

El que hi hagi un sol Club, o bé una agrupació de Clubs, com a representant exclusiu de cada nació, és un acord pres de bon principi per facilitar les tasques d'organització i que l'Assemblea acorda mantenir vist el bon resultat que ha reportat en la celebració dels Concursos celebrats fins a la data.

Si no fossin aquestes característiques essencials del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, característiques que no posseeix cap altre Concurs del món, creu l'Assemblea que hauria desaparegut la seva raó d'existir.

S'acorda que: «El Reglament del Concurs Internacional del Mi-

El Sr. Zepiel agraeix la col·laboració de França a favor d'Alemanya d'organitzar el proper concurs...

F. Ponte e Sousa realitzador del film «SONHO INFANTIL»

F. Carneiro autor del film «CRISTINA»

ductors de films commerciaux-espectaculaires ne pourront participer à cette compétition. La question de l'ininflamabilité du film est une condition «sine qua non» d'acceptation.

Bases fondamentales du concours

Il est nécessaire d'exposer aux pays qui ne prennent pas encore part à ce Concours ses bases caractéristiques, avec l'esprit dont doit bien se pénétrer l'organisme qui voudrait assumer la représentation nationale d'un pays à ce Concours.

Le Concours International du meilleur film d'amateur est une organisation authentiquement internationale, attendu que chaque année c'est une nation différente qui assume la charge de le mener à bonne fin. Il ne faut donc pas croire qu'il s'agit d'un intérêt local ou national.

C'est une organisation véritablement d'amateurs, puisque dans sa réalisation n'interviennent que des amateurs.

C'est une organisation absolument indépendante car elle ne subit aucune influence et ne reçoit aucun appui.

C'est le lien d'amitié qui, grâce au Congrès, groupe périodiquement tous les amateurs du monde pour résoudre les questions d'intérêt collectif.

C'est ce qui fait que dans chaque nation tous les Clubs se réunissent cordialement chaque année pour procéder à la sélection des films à présenter. Ce dernier point est la pierre fondamentale du Concours International du meilleur film d'amateur, et ceci pour deux motifs: premièrement, parce que le fait de prendre part à cette sélection tous les Clubs d'une nation donne à cette sélection un caractère véritablement national, et, deuxièmement, parce qu'en les obligeant à se réunir, on aide ces Clubs à conserver entre eux des relations amicales.

S'il n'y a qu'un seul Club ou un groupement de Clubs pour représenter exclusivement chaque nation, c'est une décision prise depuis le premier Concours qui a imposé cette procédure. Elle facilite la tâche de l'organisation et l'Assemblée décide de la maintenir vu les bons résultats obtenus jusqu'à ce jour.

Si ces caractéristiques essentielles n'existaient pas, caractéristiques qu'aucun autre Concours ne possède, le Congrès croit que la raison d'être du Concours International du meilleur film d'amateur disparaîtrait.

Il est décidé que: «Le règlement du Concours International du meilleur film d'amateur devra s'inspirer de l'esprit exposé au Premier Congrès de cinéastes amateurs de Barcelone, qui a présidé à son organisation en lui donnant son caractère définitif. Le Concours International du meilleur film d'amateur est un Concours

R. Genschopp autor del film «EINE ELBINE KONIGSTRAGODIE»

Mr. et Mme. Monier autors del film «LA VIE EST UN RÊVE»

El film d'Amateur haurà d'inspirar-se en l'esperit exposat en el Primer Congrés Internacional de Cineastes Amateurs de Barcelona, que és l'esperit que va precedir la seva creació, tot donant-li un caràcter definitiu. El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur és un Concurs distint de tots aquells concursos que pugui organitzar independentment cada nació. Sols a ell pertany el caràcter internacional oficial, segons acord del Congrés. El seu nom, seguit del nom del lloc (i de l'any) on es celebri, li pertanyen amb tota propietat. El Congrés acordà registrar en l'organisme internacional competent el susdit títol.

Congrés de Cineastes Amateurs

S'acorda que:

«Junt a cada Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur es celebrarà el CONGRÉS DE CINEISTES AMATEURS, la missió del qual, ultra representar una reunió periòdica dels amics de tot el món que senten aquesta afició, també tingui per objecte prendre acord sobre els temes d'interès general per als amateurs, així com mantenir la continuïtat del Concurs i del Congrés.

El programa mínim del Congrés comprendrà:

a) Designació de la nació organitzadora del següent Concurs Internacional i del següent Congrés, la qual escollirà definitivament la data de celebració, que no serà anterior a un any ni més lluny de dos anys a la data del Congrés anterior.

b) Variacions, si hi ha lloc, a introduir a les Bases del Concurs.

c) Acords sobre les proposicions o ponències que a iniciativa de la pròpia nació organitzadora o per indicació de les nacions participants s'hagin exposat i consultat prèviament a totes les nacions congressistes.

d) Exposició de les proposicions o ponències que per no haver-hi hagut temps d'exposar prèviament a totes les nacions congressistes, es posaran a discussió en el Congrés següent.

SEGONA PART

TASQUES DEL PRIMER CONGRÉS INTERNACIONAL DE CINEISTES AMATEURS

Designació de la nació organitzadora del Concurs i del Congrés següents

Les Bases del IV Concurs Internacional, de Barcelona, diuen: «El Centre Excursionista de Catalunya proposa que l'organització

distint de les altres competicions que podrien organitzar cada any de nacions particulars. Sols el revest el caràcter internacional oficial seguint les decisions del Congrés. Son títol, seguit de la designació del lloc on el se tindrà, i seguit del mil·lèsim de l'any en el qual es organitza li pertanyen en tota propietat. El Congrés decideix de depositar en el organisme internacional competent el títol en qüestió.»

Congrés de Cineastes Amateurs

El Congrés decideix que:

A la suite de cada Concurs Internacional del millor film d'amateur se tindrà el «Congrés Internacional des cineastes amateurs» dont la mission est de provoquer une réunion périodique des amis cinéastes du monde entier épris d'un même idéal. Il aura également pour objet de prendre les décisions d'intérêt général pour les amateurs et de maintenir la continuité du Concours et du Congrès.

Le programme minimum de chaque Congrès devra comprendre:

a) La désignation de la nation organisatrice du Concours et du Congrès suivants. La date de célébration ne pourra pas être ni avant un an ni après deux ans la réunion du Congrès. C'est la nation organisatrice qui la fixera définitivement;

b) Les modifications, s'il y a lieu, à introduire dans le Règlement du Concours;

c) Les décisions sur les propositions qui, sur l'initiative de la nation organisatrice ou sur la suggestion de l'une quelconque des nations participantes, ont fait l'objet d'une consultation préalable auprès de toutes les nations congressistes;

d) Exposé des propositions qui n'auraient pas fait l'objet d'une consultation préalable, et dont la discussion sera ajournée au Congrès suivant.

SECONDE PARTIE

TRAVAUX DU PREMIER CONGRÉS INTERNATIONAL DE CINEASTES AMATEURS

Désignation de la nation organisatrice du Concours et du Congrès suivants

Le règlement du IVe Concours de Barcelona porte: «Le Centre Excursionista de Catalunya propose que l'organisation du cinquième Concours soit offerte à la nation classée la première».

El Sr. Krjtn, en un moment del Congrés

Raymond Bricon
President de la Federació Francesa
de Clubs de Cinema d'Amateur

Conformément à cette disposition, le Président remet au délégué de la France la charge de l'organisation du Concours et du Congrès suivants.

Ce dernier prend acte de cette décision et remercie l'Assemblée et dans un geste de camaraderie, unanimement apprécié, elle à l'Allemagne les droits d'organisation du Concours et du Congrès, attendu que la France avait déjà organisé en 1933 le IIIe Concours à Paris, et qu'elle connaît le désir de l'Allemagne de faire coïncider ces manifestations avec les Jeux Olympiques de Berlin 1936.

Modifications à introduire dans le règlement du Concours International du Meilleur Film d'Amateur

L'Assemblée décide que: Dans le règlement des Concours Internationaux du Meilleur Film d'Amateur à venir devra figurer la décision suivante, garantissant le caractère authentiquement national des représentations.

«La sélection des films présentés par chaque nation devra être faite entre tous les films amateurs de tous les Clubs existants étant seuls exclus les films ayant déjà été présentés à un Concours du Meilleur Film d'Amateur célébré antérieurement. Les Clubs ou les groupements qui acceptent la représentation d'une nation s'engagent formellement à inviter, soit directement, soit par l'intermédiaire d'une Revue ou de toute autre manière, tous les Clubs nationaux de cinéastes Amateurs. Le Club qui ne jugera pas convenable d'accepter cette responsabilité refusera immédiatement la représentation qui lui a été conférée. Le pays qui ne pourra organiser une sélection authentiquement «nationale» ne pourra envoyer une autre sélection au Concours International du Meilleur Film d'Amateur. La représentation nationale déjà acceptée et réalisée par un organisme lui sera conservée à moins de refus de sa part. Cette représentation pourra lui être retirée d'office dans le cas de non conformité aux Règlements ou de non participation effective au précédent Concours.»

En outre l'Assemblée décide que pour les prochains Concours et tant qu'une nouvelle décision d'un Congrès ne le modifiera pas le Règlement portera:

«Chaque nation participante ne pourra envoyer qu'un film par catégorie. Le film sélectionné pourra être indistinctement, de 8, 9 1/2 ou 16 mm. Les catégories seront les suivantes:

del Cinquè Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur sigui oferta a la nació millor classificada.»

De conformitat amb aquesta disposició, el President de la Mesa comunica al delegat de França que la seva nació queda encarregada de la dita organització. Aquest accepta i agraeix a l'Assemblea la decisió, però, en un acte de companyonia, unànimement apreciat, cedeix els drets d'organització a Alemanya, vist que França havia ja organitzat el Tercer Concurs (París, 1933) i que coneix el desig expressat per Alemanya de fer coincidir aquestes manifestacions amb les Olimpíades de Berlín, 1936.

Modificacions a introduir en les Bases del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur

Les Bases o Reglaments dels futurs Concursos Internacionals del Millor Film d'Amateur hauran de fer constar la següent decisió, la qual garanteix el caràcter autènticament nacional de les representacions trameses:

«La selecció dels films representants de cada nació haurà de fer-se entre tots els films amateurs de tots els Clubs existents, quedant sols exceptuats els presentats en un Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur celebrat anteriorment. El Club o l'Agrupació de Clubs que accepti la representació d'una nació es compromet formalment a invitar, sia directament, sia a través d'una revista o d'altra forma, tots els Clubs nacionals de cineastes amateurs. El Club o agrupació de Clubs que no cregui convenient acceptar aquesta responsabilitat, refusarà immediatament la representació que se li hagués conferit. La nació que no pugui organitzar una selecció autènticament «nacional» no podrà tramesse altra selecció al Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur. Mentre un Club o agrupació de Clubs no refusi la representació conferida, s'entendrà que la segueix acceptant per al Concurs i Congrés següents.

La representació nacional, acceptada i portada a terme per un organisme li serà conservada mentre no la refusi. Aquesta representació li podrà ésser retirada en el cas de no complir els Reglaments i en el de no haver participat efectivament en el Concurs anterior.

Dr. H. Böschström, secretari del Fotografiska Föreningen, d'Stockholm, autor del film «A SUMMERAPSODY»

W. Kuklmann autor del film «LISELOTTE FUERT GEBURSTAG»

Pierre Boyer viat
per en Mestres

L'assemblea també acorda que: «Per als futurs Concursos i fins que un nou acord de Congrés no les modifiqui, les Bases del Concurs diran:

Cada nació participant sols podrà enviar un film per a cada categoria. El film seleccionat podrà ésser indistintament de 8, 9½ o 16 mil·límetres. El Jurat procurarà nivellar tot el possible les diferències tècniques existents entre les distintes dimensions de film presentades. Les categories seran les següents:

- A) Films d'escenari (films interpretats per actors en llurs parts essencials).
- B) Films documentals, científics, etc.
- C) Films d'excursions i viatges.
- D) Films de dibuixos animats, marionetes, etc.
- E) Films que no entrin en les categories A, B, C, D.
- F) Films en colors (tots els temes).
- G) Films sonors (tots els temes). (Sols s'admetran en aquesta categoria els films que portin una sincronització rigorosament mecànica, com la de so sobre el film, de discos sincronitzats per cable o altre procediment similar, etc.)

Es concediran un Primer i un Segon Premi per a cadascuna de les categories A, B, C, D, E, F, i G. El Jurat es reserva el dret de declarar desert els Primers i els Segons Premis. En aquest cas podrà concedir Menció Honorífica.

Els films presentats al Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur hauran d'ésser retornats a les nacions respectives, un mes, com a màxim, després de les deliberacions del Jurat. Sense perjudici especial dels Clubs representants de les nacions participants, els films no podran ésser projectats més que una sola vegada en sessions altres que les de Fall de Jurat.

La puntuació per al Fall, serà la següent:

- Originalitat i Idea, 20 punts
- Montatge i Ritme, 20 punts.
- Fotografia i Càmera, 15 punts.
- Interpretació (sols per a categoria A), 10 punts.

L'organització del Concurs i del Congrés següents serà oferta a la nació millor classificada. Si aquesta refusa, s'oferirà a la nació classificada en segon lloc. Aquestes dues nacions conserven, per l'ordre de classificació, el dret de cedir a altra nació a escollir per elles entre les participants al Concurs, els drets d'organització del Concurs i del Congrés següents. Si no usen d'aquest dret es procedirà a una votació per a designar la nació organitzadora entre aquelles que s'hagin ofert com a possibles organitzadores.

Els congressistes a l'hotel Terramar (Foto Font)

- A. Films à « scénario » (film interprétés par acteurs dans leurs parties essentielles).
- B. Films documentaires, scientifiques, etc.
- C. Films d'excursions et voyages.
- D. Films de dessins animés, marionnettes, etc.
- E. Films n'entrant pas dans les catégories A, B, C et D.
- F. Films en couleurs (tous sujets).
- G. Films sonores (ne seront admis dans cette catégorie que les films comportant une synchronisation rigoureusement mécanique (son sur film ou disques synchronisés par flexible ou autre procédé similaire).

Il est décerné un Premier et un Second Prix dans chacune des catégories A, B, C, D, F et G. Le Jury se réserve le droit de ne pas décerner de premier et de second Prix. Dans ce cas une Mention Honorable pourra être attribuée.

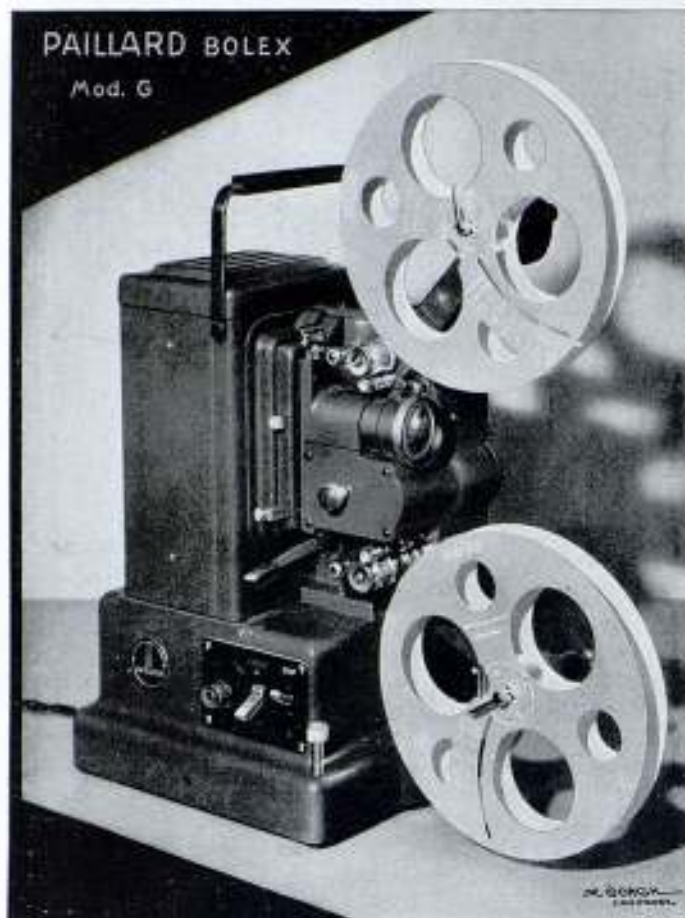
Le Jury devra veiller à neutraliser autant qu'il sera possible les différences techniques des formats entre eux.

Les films présentés au Concours International du Meilleur Film d'Amateur par les différentes nations devront être renvoyés à celles-ci au plus tard un mois après la fin des délibérations du Jury. Ils ne pourront être projetés en séances autres que celles réservées au jury, qu'une seule fois, à moins d'entente préalable avec la nation intéressée.

La répartition des points de notes devra être la suivante:

- Idee et originalité sur 20 points.
- Montage et Rythme sur 20 points.
- Photographie et caméra, sur 15 points.
- Interpretation (pour catégorie A seulement) sur 10 points.

L'organisation du Concours et du Congrès suivants sera offerte à la nation classée la première; en cas de refus, à la nation classée seconde. Celles-ci conservent, dans l'ordre de classement, le droit strict de retrocéder à une autre nation de leur choix ayant participé au Concours, le soin de l'organisation du Concours et du Congrès suivants. Si aucun de ces cas ne se produit, il sera procédé à un vote pour désigner la nation organisatrice parmi celles qui se seraient proposées elles-mêmes comme organisatrices possibles.

El Projector més apropiat per a
Societats i Centres d'Ensenyança

Projector model G. Per a films
de 9,5 i 16 m/m. 100/100 engra-
natges. Fixesa de projecció abso-
luta. Refrigeració perfecta. Pot
funcionar amb làmpares de 250
a 1000 wats. Obturació completa-
ment invisible. Funcionament ul-
trasilenciós.

Distribuïdor: **GERMAN RAMON CORTES**

Passeig de Gràcia, 78 - BARCELONA - telèfon 78662

DUES CREACIONS PAILLARD-BOLEX

són els projectors dels quals es parla admirativament

NOU MODEL DE
400 watts

Admirativant
també es parlarà d'una
creació

PAILLARD-BOLEX
que aviat posarà a venda:
LA MOTOCAMERA
de 9,5 m/m. perfecta

El Projector familiar
més perfecte per a
films de 9,5 i 16 m/m

Models:

D. A. (bi-film) amb
atur automàtic dels
rètols de 9,5 m/m.

P. S. A. únicament
per a films de 9,5 m/m.

K. S. per a films de
16 m/m.

Acords sobre les propo- sicions fetes pels congressistes

Havent-se discutit la qüestió sobre l'oportunitat de crear la Federació Internacional de Cineastes Amateurs, s'acorda que aquesta organització és prematura, i que el Congrés que es celebrarà junt a cada Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, pot suplir, per ara, la dita Federació, sense que calgui fixar una seu, uns càrrecs, unes quotes, i en el qual tindran tots els mateixos drets.

La nació organitzadora del Concurs i del Congrés, des del seu nomenament fins a la celebració d'aquests, assumirà la tasca de recollir les aspiracions i les suggerències de tots els amateurs del món, i, no com a organisme nacional, sinó amb el caràcter universal de representant de tots els grups d'amateurs, haurà de portar a terme l'organització del Concurs i del Congrés que li ha estat confiada.

El delegat de França proposa que:

Mentre no existeixi la Federació Internacional, és molt convenient l'existència d'un organisme central encarregat de mantenir un contacte constant entre les nacions així com de rebre i de donar totes aquelles informacions útils a l'amateur. També ofereix en nom particular de la revista CINE AMATEUR l'edició trimestral, gratuïta, d'un Bulletin International en quatre idiomes (francès, anglès, alemany i espanyol), que portarà el nom de «Centre International de Renseignements sur le Cinéma d'Amateurs», i que serà repartit, en diversos exemplars, i gratuïtament, per totes les nacions. El contingut serà únicament d'aquelles informacions de l'activitat de cada país explicat per ell mateix en l'idioma original.

El Congrés agraeix molt a França aquesta iniciativa, i el senyor Boyer accepta i aprova plenament el projecte, precisant que sols es tracta d'un centre d'informacions, i que tots els acords sols es podran prendre pels Congressos que cada any es celebraran junt al Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur.

També acorda el Congrés que: «Els delegats de les nacions que trobin dificultats per a l'entrada de films amateurs, es comprometen a fer tot el possible per a obtenir dels respectius Governos aquelles facilitats que permetin l'entrada temporal amb franquícia.»

S'acorda també que: «El Primer Congrés Internacional de Cineastes Amateurs, Barcelona, 1935, acorda oferir a l'organisme de la Societat de les Nacions, l'Institut International del Cinema Educatiu, la plena i desinteressada col·laboració que els amateurs puguin donar a l'obra que l'Institut manté. L'Assemblea, però, vol exposar que aquest oferiment fet amb tant d'entusiasme com sinceritat

Ch. Szegulinsekfi, secretari
de l'AME de Budapest

Béla Juhász autor del film
«UN JOUR CALME»

El delegat holandès Sr. Krijn, davant el micròfon. Pg. 1 Fo

Décisions sur les propositions faites par les congressistes

Etant posée la question sur l'oportunité de créer la Fédération Internationale des Cinéastes Amateurs, il est décidé que cet organisme est prématuré et que le Congrès qui se célébrera chaque année en même temps que le Concours peut suppléer, pour l'instant la dite Fédération, sans qu'il soit besoin d'un siège social fixe, d'emplois nouveaux, des cotisations supplémentaires et dans lequel nous aurons tous les mêmes droits.

La nation organisatrice du Concours et du Congrès, depuis sa nomination jusqu'à la conclusion de ceux-ci assumera la tâche de recueillir toutes les aspirations ou suggestions des amateurs du monde entier. Elle devra se considérer momentanément non pas comme un organisme national, mais comme le représentant de tous les groupements d'amateurs de tous les pays, et avec ce caractère universel devra mener à bien l'organisation qui lui aura été confiée pour la complète réussite du Concours et du Congrès.

Le Délégué de la France fait ensuite la proposition suivante:

Tant qu'il n'existe pas la Fédération Internationale, il apparaît souhaitable au plus haut degré, qu'un organisme central, chargé d'établir un contact permanent entre toutes les nations, et de donner et recevoir tous les renseignements utiles, fonctionne dès à présent. En outre, l'édition trimestrielle d'un bulletin international en quatre langues (français, anglais, allemand et espagnol) est proposé gratuitement et à titre personnel par la presse CINE Amateur de Paris. Ce Bulletin portera le nom de «Centre International de Renseignements sur Le Cinéma d'Amateurs» et sera adressé en plusieurs exemplaires et gratuitement à toutes les nations. Il sera constitué uniquement pour les renseignements et comptes rendus de l'activité de chaque pays relaté par «lui-même» dans la langue d'origine.

Le Congrès remercie vivement la France de cette initiative et M. Boyer prend acte de ce projet, l'approuve pleinement, en précisant qu'il ne s'agit que d'un centre d'informations et de renseignements international, les décisions ne pouvant être prises, en tout état de cause que par les Congrès qui suivront chaque année le Concours International du Meilleur Film d'Amateur.

Le Congrès décide que:

Les délégués des nations qui ont des difficultés pour l'entrée de films amateurs s'engagent à faire leur possible pour obtenir de leurs Gouvernements respectifs toutes les facilités permettant l'entrée temporaire en franchise.

En outre: Le Premier Congrès de Cinéastes Amateurs Barcelona 1935 décide d'offrir à l'organisme de la Société des Nations,

la limitació que sigui respectada la llibertat que caracteritza l'amateurisme i que en cap circumstància l'actuació de l'Institut no vulgui substituir els organismes estrictament amateurs existents.»

També acorda el Congrés, per demostrar la seva reconeixença, adreçar al avi francès Mr. Louis Lumière, inventor del Cinema, un missatge que li mostri l'agraïment i la respectuosa simpatia que per ell senten els cineistes amateurs del món.

S'acorda també: expressar als cineistes del Japó i de Portugal, junt amb una salutació amistosa, el sentiment que, per un retard en el transport, del qual els Clubs organitzadors hem comprovat que no tenen la culpa, llurs films no hagin pogut participar al Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur.

Els delegats de les diferents nacions expressen unànimement llur agraïment vivíssim al Centre Excursionista de Catalunya per la iniciativa presa d'organitzar el Primer Congrés Internacional de Cineastes Amateurs, i el feliciten pel gran èxit obtingut en aquesta primera manifestació oficial.

A les vuit del vespre, el President aixeca la sessió i agraeix als congressistes llur valuosa cooperació i desitjant a l'obra col·lectiva realitzada el més gran èxit.

Sigues (Barcelona), 19 de maig de 1935.—Els Secretaris: Pierre Boyer (signat); Delmair de Caralt (signat).

L'Institut International du Cinéma Educatif, l'entière et désintéressée collaboration que les amateurs peuvent donner à l'œuvre de l'Institut. Cependant l'Assemblée tient à déclarer que cette offre faite avec autant d'enthousiasme que de sincérité porte une condition: c'est que sera respectée la liberté qui caractérise l'amateurisme et qu'en aucun cas l'activité de l'Institut international du Cinéma Educatif ne saurait se substituer aux organisations strictement d'amateurs existantes.

En outre, le Congrès décide dans un esprit de reconnaissance d'adresser au grand savant français M. Louis Lumière, inventeur de Cinéma, un message exprimant la gratitude et la respectueuse sympathie des cinéastes amateurs.

Il décide en outre d'adresser aux cinéastes japonais et portugais avec les sentiments très vifs de leur amitié, ses regrets de ce que par un retard involontaire dans la réception des films, ceux-ci n'aient pas pu prendre part au Quatrième Concours International du Meilleur Film d'Amateur.

Les Délégués de différentes nations expriment unanimement leurs remerciements très vifs au Centre Excursionista de Catalunya, d'avoir organisé le Premier Congrès International de Cinéastes Amateurs et le félicite de la très heureuse initiative qui a été prise, en constatant le très grand succès de cette première manifestation officielle.

A 8 heures, la séance est levée par le Président qui remercie les congressistes des travaux effectués en leur souhaitant le plus grand succès.

Fait à Sitgès (Barcelona), le 19 mai 1935.—Les Secrétaires, Pierre Boyer — Delmair de Caralt.

Ara comentem lleugerament algunes coses del que acabem de reproduir.

PRIMERA PART

Definició del Film Amateur

S'han inclòs erròniament sota la denominació de Cinema Amateur films que en llur gestació i finalitat no responien al sol imperatiu del propi esplei, i entenen que aquestes confusions són en perjudici de la idealitat que cal donar al moviment cinematogràfic amateur. S'ha coincidit en la necessitat de delimitar els contorns del cinema amateur, deixant al marge d'aquest nom totes aquelles produccions que, malgrat ésser realitzades en passos estrets de pel·lícula, no són obra de la pròpia determinació d'aquells que troben en el cinema un mitjà d'expressió absolutament lliure d'interessos materials i morals que els permet de satisfer les seves sensibilitats creadores.

El concepte simplista de considerar com a films amateurs totes les produccions feses amb pel·lícula de passos estrets, ha portat en la inclusió dintre del moviment cineàstic amateur de molts films realitzats amb finalitats diferents a la del propi gaudi. És essencialment erroni de considerar el cineasta amateur com un aspirant al professionalisme cinematogràfic i els seus films com un producte d'aprenent. El veritable amateur fa cinema pel cinema no aspirant a altra cosa que a la de satisfer la seva pròpia sensibilitat d'artista. I com sigui que aquesta íntima satisfacció sols pot assolir-la el cineasta quan actua amb la màxima llibertat, cal no considerar com a amateurs tots aquells films que en llur idea motriu i en llur gestació i realització han estat influïts per motius o finalitats al marge dels purament cinematogràfics.

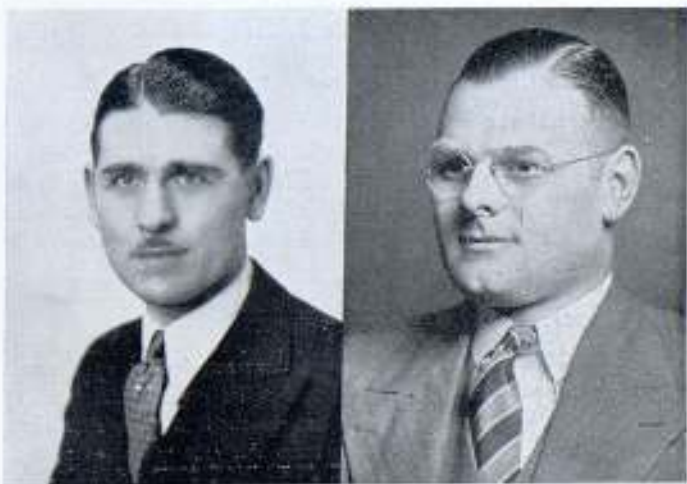
Així deia el «Programa Provisional» i així fou comprès i acceptat. La confirmació del que deïem és cada dia més evident. Tot sovint llegim als diaris títols de notes d'aspecte oficiós rebudes de l'estranger d'aquest tarannà: «El cinema amateur té avui dues

tasques importants a complir: la didàctica en les escoles i la de propaganda en els medis rurals...», frases que amb la supressió de la paraula «amateur» podrien ésser certes, però que, mentre hi consti, diuen una gran mentida.

L'altre punt de la definició és el de si el caràcter d'amateur el dona a un film les finalitats amb què s'ha concebut, o bé les condicions de l'autor. Estem absolutament d'acord amb la decisió presa que ho fou per unanimitat de totes les nacions, menys una, que sostenia que és l'autor el qui dona el caràcter d'amateur al film. En defensa de la definició acceptada hi ha la de classificar aquell film americà que va arribar tard per al fall, en el qual es veia una noia potser molt amateur, filla d'un pare potser més amateur encara, rentant-se les dents orientada per un rellotge de sorra, mentre

Leslie P. Thatcher autor de «MIGHTY NIAGARA» i «ANOTHER DAY»

S. F. D. Sampson, secretari del Toronto Movie Club Canadà

Antonio de Meneses. President del Club Portugués

E. Weissenberger, autor del film «NAPLES»

llegia les instruccions enganxades al mirall, de com s'han de rentar les dents. Com sigui que l'autor de LA VIDA D'UNA CRIATURA SANA no es guanya la vida ni per a fumar, amb el Cinema ni amb res que s'hi relacioni, creu que el seu film és amateur. Però, francament, com que s'endevinava que aquest senyor el va concebre i realitzar amb finalitats allunyades del propi gaudi (vendre un producte o casar la noia, no ho sabem), ens plau que des d'ara li puguin xiular les orelles cada nit: «El teu film NO és un film amateur».

Encara hi havia altre film per l'estil. Aquest va arribar a temps per al fall. Va arribar a temps a quedar el pitjor classificat. Consistia a ensenyar com es pica amb un martell el crani d'un vivent. El propi gaudi del qui picava potser hi era però el dels qui rebien (el pacient i el jurat, més pacient encara) no s'hi veia enlloc.

Bases fonamentals del Concurs

Res a afegir al preàmbul de l'acord pres. El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur és un Concurs distint de tots els altres del món i calia assenyalar-ho i dir, com deia el «Programa»: «Si el Concurs es limités a ésser UN CONCURS MÉS, no tindria raó d'existir».

Congrés de Cineistes Amateurs

Ha estat acceptada la seva creació gairebé per unanimitat. Diguem que quatre nacions sobre les catorze recolzaven la teoria de crear una Federació Internacional, però que tres d'elles ja acceptaven, si així s'acordava, la creació del Congrés, i l'altra no parlava d'aquest detall, donant per tant tretze a favor i un en blanc.

SEGONA PART

Designació de la següent nació organitzadora

Com nota curiosa copiem el darrer paràgraf de la salutació enviada per la Federació Francesa, escrita abans del fall i que sembla intuir el resultat favorable a França i la bona pensada d'en Boyer en cedir el dret a Alemanya. Deia: «Si tots volem, el cinema amateur pot ajudar a comprendre'ns i afavorir així l'obra de la Pau, que tots estimem.»

Modificacions del reglament

Tothom hi deia la seva, però coincidint en el fons en l'esperit de les variacions introduïdes. En el que hi ha hagut unanimitat, és en la supressió de la classificació per dimensions i en la necessitat que la selecció sigui autènticament «nacional». Per cert que dues nacions ens expliquen, amb aquella franquesa que dona l'amistat, coses ben

divertides sobre la selecció tramesa. Pel que es veu, hi ha focs al món on existeixen uns cineistes—pseudo-amateurs—que s'empipen si llur film no és seleccionat! Els enviariem el nostre condol, planyent de debò els Clubs que els han de suportar, si no fos que, per la forma en què s'expliquen, s'endevina que els organitzadors són veritables amateurs i que, per tant, s'ho prenen com s'ho han de prendre.

Retallem entre les observacions rebudes, aquestes dues:

De la ponència d'Àustria: «Cal fixar un termini per al retorn dels films». I a continuació s'esplaien exclamant-se que els films tramesos per Àustria al Concurs de Londres del novembre passat, després de moltes reclamacions els foren retornats després d'haver-se passat a Anglaterra més de mig any. Això ens recorda com ho ha tot aquest Club tan oficial i fort perquè hem escrit disset cartes (ara ens hem cansat ja) demanant els resultats i encara no els hem rebuts mai, tot i que es trameté una participació, amb els films que posseeixen en la seva Cinemateca (vegi's volum primer, pàgina 28 de CINEMA AMATEUR).

De la ponència de Txecoslovàquia: «No és natural que sigui la nació millor classificada l'organitzadora del Concurs següent. El Concurs representa un conjunt dels millors treballs amateurs. «Qu'ha d'adonar-se d'aquests treballs, els vencedors o els vençuts? Creiem que són aquests a qui cal proporcionar l'oportunitat de comparar llurs realitzacions amb aquelles dels qui en saben més, i així tenir ocasió d'aprendre i perfeccionar-se.» És molt de dolendre que aquesta ponència tan interessant arribés al Centre l'endemà del Congrés i no es pogués posar a discussió perquè l'haguérem defensat de valent. Aquest retard fou la confirmació que els amateurs, en tant que siguem amateurs, som i serem uns incorregibles poc punts.

Federació Internacional

Les quatre nacions que defensen la idea de crear una Federació Internacional enviaren estudis detalladíssims, veritables reglaments ja del que hauria d'ésser. La sola lectura ja esgarrifa, perquè mostra com fóra de complicat posar-se d'acord el dia que es faci. És evident que anys a venir en serem partidaris tots, però falten molts anys per a ésser absolutament necessària i és opinió unànime que una Federació innecessària és perjudicial. La falla actual ve del fet que, avui com avui, una Federació no es crearà si algú no sent l'extrem d'un interès, i precisament el cinema amateur és la cosa més desinteressada que pugui existir. El Congrés, en canvi, com a reunió amical anual ha estat rebut amb entusiasme (i amb l'acceptació momentània inclús, d'aquells qui preferien la Federació), perquè responen que és, per ara, el més pràctic.

Uns grups de Congressistes a l'entrada de l'hotel Terramar (Stiges) Foto Flo

FILMS NO CLASSIFICATS

Films enviats o anunciats llur tramesa, que per no haver pres part efectiva en el Fall del Jurat poden prendre part en el V Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1936, a Berlín:

Anglaterra: «Moods of Nature» i «Transport».

Irlanda: «Donegal».

Itàlia: «La Nonna di Cip e Puk», «Pompieri» i «Notturmo».

Japó: «Sorrowful Autumn», «The falling dusk», «Rhythm», «Mes enfants», «Fishing Village», «Propagate», «Expression», «Bad dream», «Bird's life in Japan», «Cres» i «Wearing Japanese Armour».

Portugal: «Cintra» i «Sonho infantil».

Veuen quines coses reglamenten i lliguen els federacionistes en les peticions definitives: «El lloc obligat dintre de les nacions per establir-se la Federació serà la capital.» «Cal editar un Butlletí internacional, si cal en esperanto.» «Cada any s'embalaran tots aquests papers referents a la Revista Internacional i s'enviaran les caixes a la nació encarregada per un any de llur publicació.» «Reconeixem que la gairebé segura una negativa d'entrar-hi els americans, i creiem que una Federació incompleta no val la pena de fer-la.» «Haurien de contribuir al sosteniment tots els cineastes del món, per poder pagar un Secretari i el trasllat dels delegats a les reunions.»

Veuen altres coses, aquestes dels no federacionistes:

Bèlgica: «Es més, si es fa la Federació, diem des d'ara que no contribuïm amb cap quota a sostenir-la.»

Austria: «Encara que ens fem nostres tots els acords presos pel Congrés de Barcelona, estem contra la Federació, encara que sentim els seus mitjans econòmics, que cap Club d'Europa, llevat d'un, podríem sostenir i que organitzant-nos en Congrés establiríem.»

Suïssa: «Volem el Congrés. I si hi ha el Congrés, la Federació és inútil.»

En el que van coincidir tots els federacionistes, suggerència que s'aprova, és la necessitat de publicar un Butlletí Internacional.

Per acabar, ja que la resta de resultats no tenen comentaris a fer, parlarem del cas dels Estats Units. Aquest país vol i dol. No pres part al Congrés però escriu sis llarguissimes planes parlant-ne. Diu coses molt crues, però a vegades certes, del cinema amateur, dels poquíssims amateurs purs que hi ha al món, de les dificultats dels concursos internacionals, i sobre la conveniència, que nega amb valentia, de crear ni el Congrés ni la Federació. Com que no prengué part oficialment, no ens creiem autoritzats a reproduir-ne res, però en el número pròxim, un dels companys parlarà d'alguns punts de vista molt bons que enceta i que volem comentar. En el que van errats de ple, és quan diuen que l'amateur perdrà la llibertat si fan el Congrés i quan ens diuen que estem creant una obra burocràtica, quan precisament pel fet de refusar la Federació i acceptar el Congrés s'ha fet l'obra antiburocràtica per excel·lència.

Qui, per molts anys poguem presenciar aquests Congressos, i si pot ésser, lluny d'ací. Perquè això demostraria que van afegint-se noves nacions a la llista de congressistes. I si tantes s'hi sumen, quan el Congrés torni a Barcelona, potser el cinema amateur serà una cosa retrospectiva, de la qual només parlarem uns quants velets...

Un conflicte internacional ?

Mentre el delegat holandès Sr. Kriln s'entre-treté cercant angles d'avantguarda...

Pierre Doyer es declara a la muller amb una passió vehemèntissima...

Conflicte Internacional en portat! Heus ací la conferència dels quatre cercant la solució...

...que per fi arriba amb plena satisfacció de tots.

Fotos Pleumann i Carall

Pierre Doyer durant el seu discurs a l'acte de la clausura del Congrés

TERCER CONCURS D'ESCENARIS ORGANITZAT PER LA REVISTA «CINEMA AMATEUR»

Amb la mateixa convicció dels anys anteriors, organitzem aquest Tercer Concurs d'Escenaris les bases del qual reproduïm a continuació.

Per excitar aquest moment de preparació del film oferim cada any els premis al millor tema i a la millor manera de fer un guió. No demanem treballs literaris que destorbarien la comprensió d'un director o d'un operador. No exigim cap meticulositat en la descripció. Podem enviar escenaris poc detallats, però que ens mostrin la vostra vàlua d'escenaristes, i aquest treball pot guanyar com pot fer-ho un treball descriptiu d'unes poques escenes que ensenyin la forma d'escriure cinematogràficament uns moments de la filmació.

L'amateur no pot deixar de tenir molta llibertat. Nosaltres la hi donem tota perquè presenti els treballs en la forma que vulgui. Prou que el Jurat comprendrà qui es mereix els premis.

B A S E S

- 1.ª El Concurs és obert a tothom que desitgi prendre-hi part.
- 2.ª L'escenari haurà de presentar-se escrit en una sola cara del paper, a màquina o bé amb lletra ben clara.
- 3.ª L'assumpte tractat haurà d'ésser de realització a l'abast de l'amateur.
- 4.ª El lliurament del treball serà fet al Centre Excursionista de Catalunya (Paradís, 10, pral., Barcelona), acompanyat d'una plica contenint el nom i adreça de l'autor, a l'exterior de la qual hom escriurà: REVISTA CINEMA AMATEUR, TERCER CONCURS D'ESCENARIS, i el LEMA. Hom podrà demanar rebut de lliurament.
- 5.ª Tot treball haurà de començar amb el lema i una sinopsi de l'argument, o sigui una nota molt breu que resumeixi el que després es llegirà escenificat.
- 6.ª Els escenaris dels arguments PREMIATS quedaran de la propietat intel·lectual de l'autor, quedant de la Revista la còpia presentada.
- 7.ª Tot concursant autoritza la Revista a la publicació total o fragmentària dels treballs presentats.
- 8.ª El Jurat serà nomenat per la Revista organitzadora, el seu treball serà inapel·lable i podrà resoldre tot allò que aquestes Bases no preveuen.
- 9.ª El termini d'admissió serà el 19 desembre de 1935, a les vuit del vespre.
- 10.ª Tot concursant, pel fet de prendre part al Concurs, accepta aquestes Bases.
- 11.ª Els PREMIS consistiran en:
 - COPA AL MILLOR TEMA 1935.
 - COPA AL MILLOR GUIÓ 1935.
 - MEDALLA DEL CENTRE EXCURSIONISTA AL MILLOR TEMA CULTURAL.

Podran donar-se accessits i podrà declarar-se desert qualsevol dels Premis.

La Copo al millor tema 1935 serà concedida al lema que presenti la idea original, o adaptada, de més possibilitats cinematogràfiques.

La Copo al millor guió 1935 serà concedida al treball que hom consideri que millor prepara la filmació de les escenes i en el qual s'avanci d'una manera precisa la composició general i el muntatge del film.

La Medalla del C. E. de C. al millor tema cultural serà concedida al treball que dintre la màxima amplitud del mot Cultural estigui la millor idea per a un film d'aquest ordre.

TRES FILMS CATALANS DISTINGITS EN LA FIRA DE BUDAPEST

Sense concurs, amb el sol desig de conèixer i aprendre, reben el mes de maig, a Budapest, una selecció dels millors films amateurs produïts a cada nació. El Centre E. de C. fou pregat d'afiliat a laborar-hi amb un film de cada Concurs dels celebrats, i hi tingué les còpies que posseeix en la seva Filmoteca dels films MONTSERRAT, ABELLES i MEMMORTIGO?

França hi envià ETUDE DES CHAMPS, de Louis Cury i L'EAU QUI DANSE, de Rayb; Holanda, FILMSTUDIE, de J. Clement, CAMERA AVENTURE, de Reynolds, i IK EN EEN ZWERVER, de W. F. Freysen; Alemanya, DER WUNDERSAMEN ABENTEUER DES KLEINEN MUTZ, de E. Gross; Àustria, WIEN, de E. Hausknecht, i SONNE UND SEGEN, de Ernst Schöner; Estats Units, MR. MOTORBOATS LAST STAND, de John Flory.

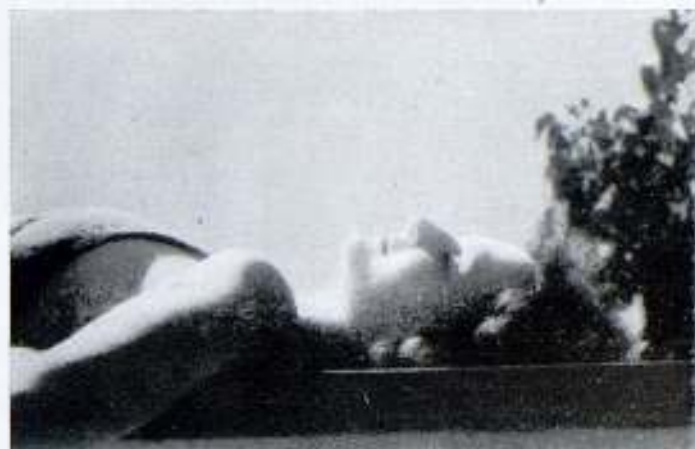
Fou amb veritable entusiasme que els tres films catalans foren acollits en les projeccions organitzades per l'Amateur Magyarok Egyesülete, per tota la premsa i amateurs hongaresos, i hom acordà de distingir llurs autors, Joan Prats i Delmir de Carli, amb unes peces de ceràmica, treball característic del país, executades especialment. Un altre detall que revela l'èxit dels nostres films és la petició d'un amateur hongarès d'una còpia reduïda a 9'5 mm. del film MONTSERRAT. Un altre encara: la vivenció del film MEMMORTIGO?, per part dels organitzadors, amb el desig que participi al I Concurs Internacional Hongarès per la Copa Sant Esteve, que quan escrivim aquestes ratlles—agora—està celebrant-se, també a Budapest, i del qual donem compte en un altre lloc d'aquest número.

CINQUE CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR CONVOCATORIA

La Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya CONVOCA per CINQUENA vegada l'ANUAL CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR.

Del film OCTUBRE, de Joan Roig

Del film NATACIÓ, de Claudi Gómez

celebren a Catalunya—per a principiants, inter-clubs, etc.—i per això dona al CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR el seu aspecte únic general i lliure.

OBRE el CINQUE Concurs a tots aquells cineastes d'esperit inquiet, socis o no, nacionals o estrangers, que desirgin una llibertat absoluta per a llurs concepcions i realitzacions.

TE la convicció que el CINQUE CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR tindrà l'adhesió de tots els cineastes lliures.

Barcelona, juliol del 1935.

RESULTAT DEL PRIMER CONCURS INTERCLUBS DE LA FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

EXCURSIONS I ESPORTS

9'5 mm.—1. *Natació*, Claudi Gómez. Copa «El Mundo Deportivo». A. C. A.

16 mm.—1. *La dona i els esports*, Eusebi Ferré. Copa «La Rambla». A. C. A. — 2. *El corazón del Pirineo*, J. M. Guix. Medalla de plata. A. D. L. A. — 3. *Acrobatisme aeri*, Ramon Puiggròs. Medalla de coure. A. C. A.

VIATGES I DOCUMENTALS

9'5 mm.—1. *La pesca del nero*, A. Sarsanedes. Copa «El Poble». A. C. A. — 2. *Cadaqués*, M. Iglesias, J. Canals, J. Coll. Medalla de plata. C. C. A.

16 mm. — *Sota el cel mallorquí*, E. Ferré. Copa «La Veu de Catalunya». A. C. A. — 2. *Morriña*, Joan Salvans. Medalla de Plata. A. D. L. A.

ARGUMENT

9'5 mm. — *L'home que jo he mort*, Punseri, Artufat, Serra. Copa «Cinaes». A. C. A. — 2. *Llibres i soldats*, Amadeu Real. Medalla de plata. A. C. A. — 3. *Un as per amor*, Miquel Iglésies. Medalla de coure. C. C. A.

16 mm. — 1. *No diguis mai...*, J. Salvans. Copa «Paramount Films». A. D. L. A.

CULTURAL

9'5 mm.—1. *Egara*, J. Colomer. Copa «El Dia». A. D. L. A. — 2. *Fira del Llibre*, E. Paig i J. Torrells. Medalla de plata. C. E. D. V.

16 mm. — 1. *Ceràmica Serra*, Eusebi Ferré. Copa «Films Selectos». A. C. A.

FOLKLORE

16 mm. — 1. *Calendari tradicional*, Lluís Salvans. Copa «Cinaes». A. D. L. A. (Únic film presentat a aquest tema i pas.)

CIBLI, però, que aconseguirà millor els propòsits que l'estimulen no produint unes Bases mecàniques i fredes ni cap llista de premis de cooperació que poguessin limitar la lliure expressió que ha de caracteritzar tota obra amateur.

VEU, per als seus Concursos anuals, films absolutament lliures d'adjudicació, encara que siguin simplement les de l'elecció cobrada del tema pel desig de guanyar un premi determinat.

NO assenyala, per tant, ni temes ni categories. El Concurs és lliure. Per damunt de tot, penseu i realitzeu els films al vostre gust.

TINDRA, però, un gran plaer d'ensenyar a tots els amics del cinema les vostres produccions, i solament per això us les demana.

ESPERA que els films que s'acullen en el CINQUE CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR tindran almenys el valor d'una idea. Altrament, per a no expressar res, no val la pena que hom filmi.

AJUSA i destaca en aquest Concurs les orientacions iniciades en els anteriors:

Valoració dels films per ells mateixos i no per motius de temes, categories, nombre, ni passos.

Les distincions oficials que donen als films una determinada categoria són solament les MEDALLES DE VERMEIL i D'ARGENT de la Secció de Cinema, i el nombre d'aquestes solament el limita la quantitat de films que en siguin mereixedors, prescindint de temes i de passos. S'exceptua el Premi Extraordinari al millor film del Concurs, que és únic.

ASPIRA a la qualitat, no a la quantitat. La sola quantitat de films no és ni l'èxit ni el fracàs de cap Concurs.

DEU clarament, tot i que sempre el CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR ha estat el de més nombrosa concurrència, que no li faria que sols hi participés un sol film si aquest fos negre.

TINDRIA, en canvi, un desengany en no descobrir entre un gran nombre de films ni idees ni intencions.

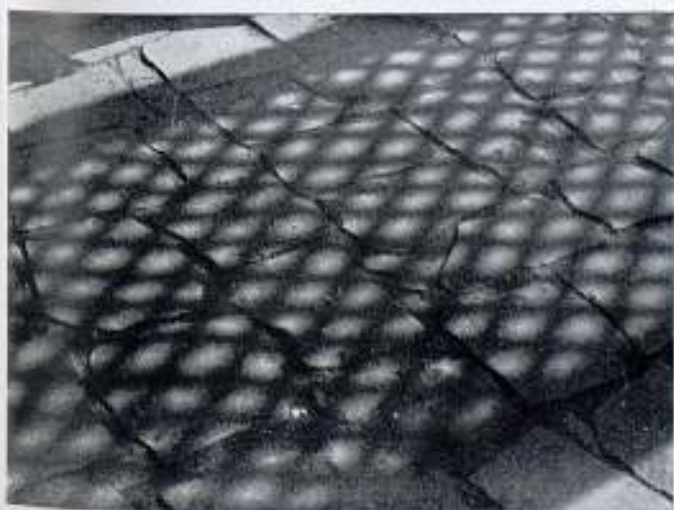
FIXA el termini d'admissió de films per al CINQUE CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR per tot el dia 16 de febrer del 1936. Una de les majors utilitats dels concursos són la fixació d'un dia per a tenir enllestits els films. Sense un termini potser molta film encara no s'haurien acabat.

PROCLAMA aquest punt com a possiblement únic pràctic que justifica una convocatòria.

RECOMANA, però, als cineastes que tinguin la data ben present en llur calendari particular i que no es refuin que els la recordem i notes a la premsa.

VEU amb molt de gust l'especialització dels concursos que es

Del film OMBRES, de Josep Maria Gual

REPORTATGE

9'5 mm. — 1. *Tuistes a Mallorca*, J. Colomer. Copa «Popular Films». A. D. L. A. — 2. *Les semi-colòmbes*, R. Masoliver i J. Torrellà. Medalla de plata. C. E. D. V. — 3. *Passa un circ*, R. Sarsanedes. Medalla d'or. A. C. A.

16 mm. — 1. *Concert Costa*, I. Salvans. Copa «Noticiari Muv. Fox». A. D. L. A. — 2. *Catllanès*, R. Puiggròs. Medalla de plata. Menció honorífica. A. C. A.

HUMORISTIC

9'5 mm. — 1. *Sangre en la Pampa*, R. Serinyà i A. Sarsanedes. Copa «La Publicitat». A. C. A. (Únic film presentat a aquest tema i pan.)

16 mm. — 1. *La volta al món*, Francesc Argemí. Copa «Las Noticias». A. D. L. A. — 2. *X-4*, Eusebi Ferrer. Medalla de plata. A. C. A.

TEMA LLIURE

9'5 mm. — 1. *Octubre*, Joan Roig. Copa «El Noticiero Universal». A. C. A. — 2. *Dintre el box*, Miquel Iglésies. Medalla de plata. C. C. A.

16 mm. — 1. *Pot o pot*, Ignasi Salvans. Copa «Unión Film. S. A.». A. D. L. A. — 2. *Exorcació*, Ignasi Salvans. Medalla de plata. A. D. L. A. — 3. *Costa catalana*, Dr. Sant Ricart. Medalla de coure. A. C. A.

Tots aquests premis foren adjudicats pels coeficients de la puntuació que féu el jurat en les sessions del concurs.

Per a adjudicar la copa «Federació Catalana de Cinema Amateur» al millor film del concurs, el jurat prescindí de la puntuació i l'atorgà per votació al film *CERAMICA SERRA*, d'Eusebi Ferrer.

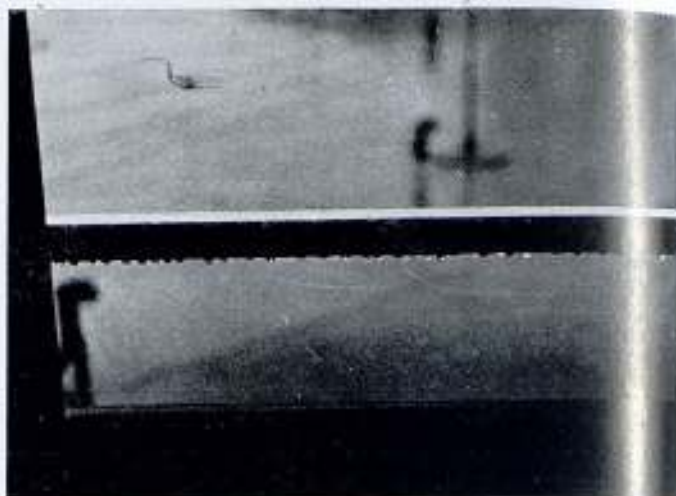
El Trofeu Generalitat de Catalunya, en queda detentora per a l'any 1935 l'entitat «Associació de Cinema Amateur de Barcelona», classificada en primer lloc amb 33 punts.

Segon lloc, Amics de les Arts, de Terrassa, amb 27 punts (A. D. L. A.)

Tercer lloc, Cinemàtic Club Amateur de Barcelona (C. C. A.).

Quart lloc, Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell (C. E. D. V.).

El jurat era format pels senyors: Jaume Marco, J. Carner i Ribalta, Emili Ermengol, Francesc Carrasco de la Rubia, Valenti Cas-

Del film *PLUJA*, de Jan. Pons

tany, Antoni Furoó, Rafael Bartra, Tomàs G. Larraya, Xavier Balanzó, Pérez Zamora i Q. de Larrea.

CONCURS DE FILMS PER A DEBUTANTS

BASES

I.—Associació de Cinema Amateur, del Foment de les Arts Decoratives, convoca el present concurs de films dels passos 9'5 i 16 mm. entre els cineistes amateurs, sigui o no soci de l'Associació, que no hagin guanyat mai premi en cap concurs.

II.—Els films presentats a concurs seran lliurats a la Secretaria de l'Associació fins al dia 15 d'octubre d'enguany a les vuit del vespre, hora en què quedarà definitivament tancada la inscripció.

III.—Per a cada pas es concediran els premis següents:

1. Una copa i material cinematogràfic per valor de 150 pessetes, a escollir pel guanyador.
2. Una medalla, i material cinematogràfic per valor de 50 pessetes a escollir pel guanyador.
3. Una medalla.

IV.—Els films presentats podran ésser exhibits en sessions que organitzi l'Associació, mentre aquests estiguin en poder seu.

V.—Les pel·lícules tindran una llargada mínima de 30 metres i màxima de 120 metres, i seran lliurades en bobines de 60, de 100 o de 120 metres, i en capses metàl·liques en les quals constarà el títol i nom de l'autor.

VI.—Els títols i subtítols de les pel·lícules seran correguts.

VII.—L'autor que desitgi que el seu film vagi acompanyat de determinats discos de fonògraf, haurà de lliurar-les amb la pel·lícula i fer-ho constar a la capsa.

VIII.—El jurat estarà compost per nou socis de l'Associació de Cinema Amateur, elegits per sorteig a les vuit del vespre del dia que fineix l'admissió de films, d'entre tots els socis que han estat guanyadors de premis en els concursos que fins avui ha celebrat la nostra entitat.

IX.—Les pel·lícules presentades seran tornades a llurs autors després del repartiment de premis.

X.—Les qüestions que no estiguin previstes en les bases presents seran resoltes pel jurat.

XI.—El veredict del jurat, qualsevulla que sigui la seva decisió, serà inapel·lable.

Barcelona, maig del 1935.

Del film *ESTAMPES DEL BLAT*, de Salvador Rúa

Del film APUNTS DEL MOVIMENT, de Ramon Godó

CONCURS DE CINEMA AMATEUR DE LLIGA CATALANA

A punt d'entrar en màquina aquest número, llegim a La Veu de Catalunya del dia 15 d'Agost que la Secció de Cinema de Lliga Catalana convoca un Concurs les bases del qual publicarem al pròxim número.

El termini d'admissió de films no s'acaba fins al 31 de gener de 1936, i les bases assenyalen set temes concrets. Es per a films de 9'5 i 16 mm.

CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT (9'5 mm.)

Amb la justa anticipació per a donar-ne nota als nostres lectors, acabem de rebre les Bases d'un Concurs per a films d'argument que organitza el Cinemàtic Club Amateur, les Bases del qual donarem en el pròxim número.

El Concurs és per a films de 9'5 mm. i el termini d'admissió acaba el dia 15 de gener de 1936. Els premis es donaran a les següents especialitats: Direcció, Escenarista, Cameràmen i Intèrprets.

Un nou triomf internacional dels films catalans

A darrera hora ens arriba una nota que no volem deixar de publicar en aquest número. Tres films catalans acaben d'assolir els primers llocs en els arguments del Primer Concurs Hongarès Internacional de Cinema Amateur per a la Copa Sant Esteve.

Aquest concurs, organitzat per l'Amator Mozgófény képezők Egyesülete, de Budapest, ha assolit un interès ben justificat pel nombre de participants i llur qualitat.

La forma de demanar els films era per a no negar-s'hi. En gram titulars, la convocatòria feia avinent que el concurs no volia ésser cap competència al del Millor Film d'Amateur que cada any té lloc a una nació distinta, que és l'única veritable reunió internacional.

Hongria sent un desig de superació en totes les seves activitats

nacionals i desitjava conèixer els millors films amateurs que es produeixen arreu del món, i després de l'assaig de la Fira (de la qual donem compte també) organitzà, amb una cura i un entusiasme dignes de tota lloança aquest Concurs que porta per títol «Copa Sant Esteve».

El Centre Excursionista de Catalunya, Secció de Cinema, com a Membre d'Honor que és del Club hongarès, rebé l'encàrrec de fer saber a les altres entitats d'aquí l'organització del certamen, i a tal fi cursà la corresponent notícia a la F. E. de C. A. per tal que al seu torn ho fes saber als seus clubs afiliats.

Una nota curiosa és que sols els socis de vuit clubs dels innombrables que hi ha al món, gaudien de l'excepció de la quota de participació al Concurs, i entre aquests vuit es compta la Secció de Cinema del «Centre E. de C.»

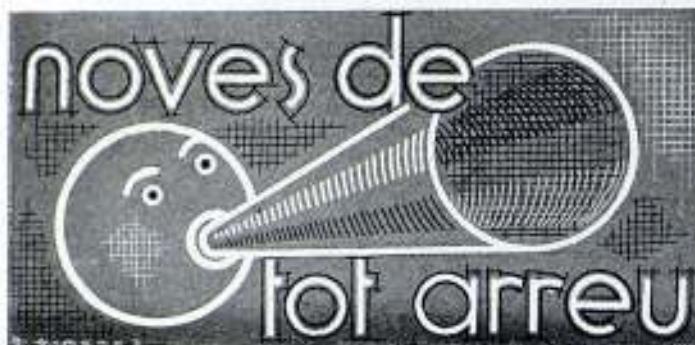
Amb permís dels amateurs japonesos, d'aquí es transmeten a Budapest totes els films nipons que vingueren per al IV Concurs Internacional de Barcelona.

En el pròxim número donarem els resultats complets del Concurs. Per avui sols direm que MEMMORTIGO?, L'HOMME IMPORTANT i SISIF han assolit els primers llocs dels films argumentats, davant de dotze nacions, i els dos primers les màximes puntuacions. Felicitem els cineistes Caralt, Giménez i Gibert per l'èxit que han assolit per al cinema amateur català.

Invitem les publicacions que creguin que poden interessar els nostres amics i que vulguin quedar arxivades a la biblioteca especialitzada en Cinema que anem formant d'una manera decidida, que vulguin trametre regularment un exemplar i nosaltres acceptem l'intercanvi des d'ara

Del film UN ANY, d'Eusebi Ferré

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA SECCIO DE CINEMA

Un lleuger balanç de l'activitat cinelística de la Secció de Cinema del Centre E. de C. durant el curs tancat tan brillantment amb la celebració del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935 i del Primer Congrés Internacional, és prou per a fer-nos adonar de la densitat i la qualitat que ha assolit. Un curs tanmateix ben complet, coherent i digne.

Unes quantes imatges d'aquest film tan suggestiu com brillant: Cicle de conferències, Josep Palau, Manuel Amat, Jeroni Moragues, Valentí Castanyes, J. Carner-Ribalta... Projeccions monogràfiques, Eusebi Ferré, Joan Prats, Delmir de Caralt, Domènec Giménez... Quart Concurs Català de Cinema Amateur, Sessions de Fall, Sessió pública del Fèmina... Concurs Internacional, Congrés de Cineistes, Sessió de films japonesos... Sessions a Matresca, Badalona, Terrassa, Sabadell, Presentació de films professionals, participació a Concursos estrangers, cinemateca, biblioteca, edició de CINEMA AMATEUR...

El secret de tota aquesta activitat? L'entusiasme. L'autèntic entusiasme al servei d'un moviment que malda per esdevenir un ideal: El cinema amateur, com a fi en si mateix, i no al servei de cap altra intenció ni interès.

Junta nova

En l'assemblea ordinària de fi de curs la Junta Directiva de la Secció de Cinema del Centre E. de C. quedà constituïda com segueix:

President: Lluís de Quadras.

Vicepresident: Salvador Rilà.

Secretari: Josep Aymerich.

Tesorer: Francesc Flo.

Vocals: Isidre Socas, Joan Prats, Joan Sabat i Joan Casanovas.

Moixiganga cinematogràfica

Amb tot el bon humor que ha de caracteritzar l'amateur, la nova Junta de la Secció de Cinema del Centre E. de C. no volgué deixar passar l'ocasió de cessar en llurs càrrecs en la Junta els cineistes Caralt, Galceran i Giménez, per a testimoniar-los sincerament, en una festa íntima que titularen «Moixiganga Cinematogràfica a la salut del trio dels bolos», l'agraïment dels cineistes per llur activitat desplegada en pro del cinema amateur.

La vetllada, que tingué lloc a la piscina del Guinardó, fou composta per un seguit d'«sketchs» humorístics sobre el cinema amateur, representats per elements de la Secció de Cinema i del «Junior F. C.», alguns dels quals foren un èxit de rialles.

Com si estiguessin convençuts que la cosa anava seriosament (?), el «trio dels bolos» es presentaren vestits d'autèntics homenajats:

Jaqué—fóra de mida—, barret de copa alta, carregats de medalles i condecoracions, banda de seda creuant els tòrax inflats... i... boniques de naftalina cosides encara als jaqués!!... (Per un dia n'valia la pena de treure-les!)

L'arribada, doncs, d'en Caralt, Galceran i Giménez fou el més mer o més del divertit programa...

Que per molts anys l'humor informi els actes amateurs.

V Concurs Català de Cinema Amateur

El temps just de donar una mirada a la tasca del curs finit ja cal pensar en el pròxim...

De moment la Secció de Cinema ha llançat ja la convocatòria del Cinquè Concurs Català de Cinema Amateur. Cementada en algun lloc, ens limitarem ací a recomanar-ne la lectura.

Sessions

El 26 d'abril, organitzada per «Amics de l'Art Nou», AD AN, tingué lloc una sessió de presentació als seus associats d'una cinquantena de films amateurs dels nostres cineistes.

Aquests foren: «Aquesta nit no surto», de Francesca Trián de Prats; «Memmortigo?», de Delmir de Caralt, i «L'home important i Reflexos», de Domènec Giménez.

La sessió fou precedida per la lectura d'unes quartilles del poeta Cassanyes, glossant el tema del film «L'home important».

Terrassa

Dia 12 d'abril. Sessió al cinema La Rambla, organitzada per Centre Excursionista de Terrassa.

Films projectats: ESCLAT, Gibert; L'AUCA DEL SR. CANONS, Mestres; REFLEXOS, Giménez; AQUESTA NIT NO SURTO, F. Trián de Prats; ILLA D'OR, NORD D'ITALIA, REPORTER MECANICO i MEMMORTIGO?, de Caralt.

A remarcar: el major nombre d'assistents a una sessió de cinema amateur registrat fins avui.

Dia 13 juny, Secció de Cinema d'Amics de les Arts, de Terrassa. Sessió de films estrangers del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur.

Sabadell

Dia 19 de juny, Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès. Sessió de films estrangers—q's mm.—del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur.

Dia 26 de juny, Secció de Cinema Amateur de Joventut Catalànica. Films projectats: RAPSODIA CIVICA, Gibert; REFLEXOS, Giménez; L'AUCA DEL SR. CANONS, Mestres; ABELLES, AQUESTA NIT NO SURTO, Prats; MONTSERRAT i REPORTER MECANICO, Caralt.

Dia 5 de juliol, Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès. Programa: COCKTAIL AMATEUR, J. M. Galceran; DIA I NIT, Rodés i Bros; ESCLAT, F. Gibert; REFLEXOS, D. Giménez; AQUESTA NIT NO SURTO, F. Trián de Prats; NORD D'ITALIA i MEMMORTIGO?, D. Caralt.

Barcelona

Del 5 de juny. Fantàsia. Presentació del film professional i xec **ELS DE CATORZE ANYS** i films amateurs estrangers del Concurs Internacional.

Del 11 de juny. Federació de les Comarques Catalanes. Secció de Cinema. Sessió de films estrangers del Concurs Internacional.

Del 17 de juny. Centre Excursionista de Catalunya. Sessió de films estrangers del Concurs Internacional (8 mm. i color).

Del 1 de juliol. Maryland. Sessió de films japonesos del Concurs Internacional.

Del 8 de juliol. Centre Excursionista de Catalunya. Sessió de films del V Congrés Internacional d'Alpinisme. Films projectats: **PALLARS I RIBAGORÇA**, de J. Salvans; **MONTSERRAT**, de D. Caralt; i **FOLKLORE**, d'A. Fabra.

Cinema i Alpinisme

Al V Congrés Internacional d'Alpinisme que, organitzat pel Centre Excursionista de Catalunya, ha tingut lloc els dies 3 al 7 de juliol, en discutir-se les ponències de la Secció quarta referent a «L'art i la muntanya: Pintura, Gravats i Fotografia», hom acordà, a proposta del congressista Delmir de Caralt, que en els pròxims congressos sigui inclòs el cinema als programes de treball, per tal com, més potser que cap altre art, el cinema, document viu, pot donar-nos tot el volum i l'esperit de la naturalesa en síntesis profitoses no ja per als excursionistes, sinó per a tothom.

Els mèrits ja adquirits pel cinema en aquest aspecte són prou perquè sigui tingut en compte en pròxims congressos.

La nostra Cinemateca

Nota dels darrers films ingressats en la cinemateca del Centre Excursionista de Catalunya:

- BLAT, de S. Rifà.
- FOLKLORE (selecció), d'A. Fabra.
- LEON, de D. Jorro.
- MEMMORTIGO?, de D. de Caralt.
- L'HOMME IMPORTANT, de D. Giménez.

FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

Primer Concurs Interclubs

En la secció de Concursos donem íntegre el veredict de d'aquest interessant Concurs organitzat entre els cinc Clubs que componen la F. C. de C. A. En les pàgines 270 i 280 del número anterior els lectors trobaran els antecedents del Concurs, els films presentats i els films que es destacaren en les dues sessions celebrades fins llavors. En les dues restants, celebrades a la sala Studium els dies 25 d'abril i 2 de maig, mereixen destacar-se de la resta els films comentats en altres ocasions, **LA DONA I ELS ESPORTS**, **CATLLARAS**, **OCTUBRE** i **CERAMICA SERRA**. Entre els inèdits cal assenyalar en primer terme **LA VOLTA AL MON**, esplèndida obra humorística del cineasta terrassenc F. Argemí, de les excel·lències de la qual—idea i realització—són prou eloqüents testimonis els fets de la seva selecció per a representar en el tema lliure

—16 mm.—el nostre país al IV Concurs Internacional del Millor Film Amateur, 1935, i la classificació que hi obtingué—un segon lloc que per a nosaltres té tot el valor d'un primer. El film representa un viatge a l'entorn del nostre planeta. La gràcia, però, del film, és en el fet que tots els països visitats són representats per edificis i monuments de Barcelona i el seu volt. Una anècdota de caràcter, dona l'amenitat necessària a cada lloc que es suposa visitat. Tot plegat molt divertit i agut d'observació. Per a nosaltres, sincerament, fou el millor film del Concurs.

MORRINA és un film documental de la deliciosa Galícia, admirable per la seva factura material. El paisatge, l'ambient, els tipus, són evocats per un emigrant, danant així un sentiment a les imatges que hi lliguen força. Un bon film.

NO DIGUIS MAI... és una cinta argumentada de la qual destaquem el començament: les escenes d'infants, realment bones. Bones en el sentit d'imatge. La intenció, pel contrari, és absent. Llàstima! El film comença i tot seguit suggestiona. Però no dura gaire. L'anècdota és fràgil i el film divaga. La presentació no és suficient per si sola. En conjunt, un esforç floable, uns elements de primer ordre. Però quan falla la idea...

EVOCACIO. El film ens diu, en iniciar-se, que es deu a la col·laboració del mestre Llongueres i d'un conjunt de dansa. Seguidament veiem Rosa Balcells en un recital d'arpa. Sentim els sons... i ens evocuen... tot al revés del que s'esdevé al llenç! ¿D'on ha tret l'autor aquelles imatges evocades, aquelles tan terriblement carrinclones danses rítmiques entorn els boixos retallats del Laberint d'Horta? És això el que li evocava el concert de l'arpa? Més aviat suposem que es deu tractar de dos reportatges i de la idea d'unir-los en un sol film. Suposem això, en disculpa del poc sentit d'evocació del cineasta.

En aquest Concurs Interclubs es posava en joc el trofeu de la Generalitat de Catalunya a adjudicar a l'entitat que classifiqués més films, del qual queda derentora per un any l'Associació de Cinema Amateur de Barcelona.

Per a adjudicar la Copa de la F. C. de C. A. al millor film del Concurs es prescindí—segons el comunicat oficial—de les puntuacions, i s'atorgà per votació al film **CERAMICA SERRA**, d'Eusebi Ferré. La puntuació més alta del Concurs l'assolí el film **LA VOLTA AL MON**, de Francesc Argemí.

Sessió de cinema amateur a Madrid.

Organitzada per aquest organisme, el dia 23 al matí es celebrà a Madrid la primera sessió pública de cinema amateur. El fet és prou satisfactori per a nosaltres, per a assenyalar-ne ací l'in-

Celebrant la primera sessió de cinema amateur català a Madrid

terès. Per primera vegada uns films amateurs catalans animaven el lleng d'un cinema madrileny. El camí ha estat obert i ens plau de felicitar-ne els organitzadors. Hauriem volgut que la selecció projectada hagués donat una idea més exacta de la inquietud i la independència del nostre moviment amateur. No tot és fotografia i tècnica, com remarquen alguns crítics madrilenys.

La sessió tingué lloc al cinema Figaro, i es féu en col·laboració amb la revista *Nuestro Cinema*. Féu la presentació el senyor A. del Amo Algara. Parlà en nom dels cineastes que es desplaçaren a Madrid—Ferré i Real—el senyor Carrasco de la Rubia, de *Popular Films*.

Els films projectats foren els següents: JORNADA AL PORT, de Sarsanedes i Roig; L'HOMME QUE JO HE MORT, de Ponseti, Arrufat i Serra; OCTUBRE, de Joan Roig; CONCERT COSTA, d'Ignasi Salvans; MORRINA, de Joan Salvans; CATLLARAS, de R. Puiggròs; FESTA MAJOR i CERAMICA SERRA, d'Eusebi Ferré.

Un èxit falaguer coronà aquesta primera sessió, que esperem no serà l'última.

AMICS DE LES ARTS DE TERRASSA

Secció de Cinema

Sessions efectuades per aquesta entitat:

A Terrassa.—Dia 12 de maig, al Teatre Principal. Programa: «El corazón del Pirineo Aragonés», de J. M. Guix; «Evocació», «Pot o Pit» i «Concert Costa», d'Ignasi Salvans; «Egara», de Jaume Colomer; Danses i Festes, d'Agustí Fabra; «No diguis mai...», de Joan Salvans, i «La volta al món», de Francesc Argemí.

A Barcelona. Sessió dedicada als artistes que han passat per l'entitat i als terrassencs residents a Barcelona, 12 de juny de 1935. Programa: «Moerina», «Diari», «No diguis mai...», «Evocació», «Concert Costa», «Folk-lore», «La volta al món» i un reportatge inèdit dels Amics de les Arts.

FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

(Associació de Cinema Amateur)

A l'estatge de la Unió Excursionista, Eusebi Ferré projectà el dia 9 de maig seus films: LA DONA I ELS ESPORTS, X 4—EL VI, SOTA EL CEL MALLORQUÍ i FESTA MAJOR.

Del film REFLEXOS, de Domènec Giménez

En la secció de Concursos donem compte del Concurs per a principiants que tan encertadament organitzà aquesta entitat.

CINEMATIC CLUB AMATEUR

Segons el programa que ens trameteren d'aquest grup de cineastes, pel juliol havia de tenir lloc un curs sobre la «direcció tècnica, artística i muntatge» a càrrec de M. Iglésies, autor d'UN AS PER AMOR. Suposem que s'haurà celebrat i que els assistents hauran sabut aprofitar-se de les explicacions d'aquest cinema, que, segons un interviu que llegim al butlletí d'aquesta entitat, va a fer un film sobre Tossa, aprofitant els instants d'una excursió, que serà «un nou sistema de documental que no s'ha trobat encara ni en el camp amateur ni en el professional», però que no vol dir de què es tracta, ja que «podria donar-se el cas, com ja n'ha succeït, que em guanyessin per mal...»

No cal dir que esperem amb ànsia...

NOVES ENTITATS

El cinema amateur avui ja vol dir alguna cosa en el moviment artístic de Catalunya. Tots hi hem contribuït i tots hem de procurar que signifiqui més encara. Cal, doncs, comprès l'esperit del veritable amateurisme, actuar dignament per a estendre'l el més possible. Cineastes i entitats.

Cada nova entitat és una esperança i com a tal cal saludar-la. Que el moviment cineàstic amateur en surti ennoblit és cosa ja de cadascuna i que el temps ens ho dirà. Som optimistes i, com sempre, n'esperem rasques profitoses.

C. I. F. A. (Cinema i Fotografia Amateur)

C. I. F. A. (Cinema i Fotografia Amateur)

Dintre la Federació Comarcal de Catalunya ha estat creada aquesta nova secció de cinema amateur, entre els elements de la qual destaquen els cineastes Puiggròs, Bros, San Ricart, Rodés, etc.

El dia 28 de maig inauguraren les activitats en una sessió en la qual es projectaren els films següents:

MONASTERIO DE PIEDRA, de J. M. Guix; ESTAMPES DEL BLAT, de S. Rifà; FESTA D'ESCOTISME, de Miquel Font; ESCENES D'ESTIU, de R. San Ricart; POEMA HOMEOPÀTIC, de Manuel Amat; DIA I NIT, de Rodés i Bros; EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!, de S. Mestres.

SECCIO DE CINEMA AMATEUR DE LLIGA CATALANA

Aquesta nova agrupació de cineastes creada en el si de Lliga Catalana, féu la seva presentació al públic en una sessió celebrada al Fémina, on es projectaren els films MONTERRAT, de D. Caralt; ESPORTS, de R. Batlles; EL VI, d'E. Ferré; LA VOLTA AL MON, de F. Argemí, i CONCERT COSTA, d'I. Salvans.

Al Centre Autonomista de Vilanova, organitzà també una sessió el dia 4 d'agost, la qual es descabdellà sota el següent programa: EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!, de S. Mestres; BRIC-A-BRAC i POEMA HOMEOPÀTIC, de M. Amat; EL MERCAT D'OLOT, UNA EXCURSIO A NURIA, MERAVELLES DEL GEL, LA VIDA DEL CAMALEO, TRADICIONS BARCELONINES i APLEC DE LLIGA CATALANA, tots ells de Josep Fontanet.

Amb aquest exemplar es lliuren soltes les taules generals del primer volum de CINEMA AMATEUR (del núm. 1 al 8).

Si l'haguéssiu perdut i us interessa, demaneu-lo a Llibreria Catalònia o al Centre Excursionista de Catalunya. Feu-ho de seguida, perquè el tiratge a part és reduït.

Preu de l'index solt: 1 pesseta.

Una qüestió «sine qua non»

En el transcurs de la defensa del seu punt de vista sobre la qüestió de la ininflamabilitat dels films amateurs, el delegat francès Pierre Boyer va dir que això era una qüestió «sine qua non».

En Caralt, amatent, respongué que, realment, era una qüestió de «sine...».

L'exit que va tenir l'oportunitat valgué a la frase els honors d'ésser inclosa als acords oficials del Congrés.

Números

Ens deien els delegats alemanys que llur Club de Berlin munix 100 socis, però que a Alemanya hi ha, almenys, 30.000 cineastes coneguts.

En Boyer afegia un zero: «A França hi ha, pel cap baix, 100.000 cineastes». Com que ho deia convençut, vàrem calcular-li que la producció d'un film per any cada cineasta, caldrien, per a veure tots els films, cent anys, a raó d'una sessió per cada nit.

Poser allà en Jeroni Moragues si que acabaria la paciència, que ens té demostrada no faltant a cap sessió de Fall quan és membre de jurat!

Els amateurs som així!

Quants estrangers dels que ens havien d'enviar fotos de llurs films, dels autors, notes, etc., per a aquest número, estan de vacances, o ho diuen, i pensen que ja ho enviaran més endavant... n'és que ho fan!!

Així és com en fa! Altra cosa ens escamaria. Ens felicitem de veure que a fora són tan tranquils i tan amateurs com nosaltres!!

No és cap facècia, i per això la gràcia:

A Portugal, dels aficionats en diuen «amadores», i dels films d'argument «films d'enredo».

I consti que no us «enredem».

Volums de CINEMA AMATEUR relligats

Recollits de tots els recons possibles, hem pogut reunir unes

col·leccions completes de CINEMA AMATEUR, les quals hem relligat per a aquells que pugui interessar.

Aquests volums són uns vuit o deu, i els venem al preu de trenta pessetes. Cal, doncs, que ens aviseu immediatament, si és que en voleu algun.

Llibreria Catalònia...

us relligarà les col·leccions de CINEMA AMATEUR amb la cura necessària per a no escapar les fotografies dels marges.

Unes cobertes conserven en bon estat els números i en faciliten la consulta.

Ja en som, ja, de bona pasta, els qui fem aquesta revista, sense altre benefici que el plaer de veure-la sortir...

Ajudeu-nos, almenys, en una cosa d'aquestes:

Llegint-la, guardant-la i relligant-la. (Això vesteix molt.)

Comprant-la o, millor, subscriuint-vos-hi. (Sis pessetes l'any; ben poca cosa.)

Fent-la compear per un amic, o subscriuint-lo. (No és cap enredada.)

Si no la guardeu, envieu-la a un amic llunyà. (Total: que no la llenceu.)

Enviant-nos fotos dels vostres films. (No paguem res, però donem les gràcies.)

Enviant-nos notes per a publicar. (Que interessin els altres, no a vós.)

Procurant-nos un anunci. (Què fariem sense els anuncis?)

Escolliu una d'aquestes coses i feu-la!!!

Un retall... veritat

170

DIE ERGEBNISSE VON BARCELONA

1.

Als der Vorstand des BdFA seinem bestmögliche, die Deutschland auf dem in Amateurfilm-Wettbewerbe in Barcelona sollten, war er sich darüber klar, daß hohe Anforderungen erfüllen mußten, internationalen Jury bestehen zu können blieb es ein Tappen im Dunkel hatten in Deutschland noch niemals gehabt, ausländische Amateurfilme zu

viel weniger die ausländischen Spitzenleistungen, die in Barcelona zusammen sollten. Es kann daher die Gesamtheit der deutschen Filmamateure Freude erfüllen, daß die deutschen Filme in diesem ersten Weltfest besten Arbeiten der ausländischen Amateure den zweiten Platz in der Gesamtergebnisse erringen konnten. Von den sechs Filmen, die Deutschland einreichte, wurden zwei mit einem

Heus aci l'única manera gràfica que a la revista amateur alemana Film Fur Alle han trobat per donar una idea clara (?) d'on s'ha celebrat el IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935...

Comenceu a triar, d'aquesta fotografia, la copa de cooperació del V Concurs Català de Cinema Amateur que més us agradi. Potser us farà abandonar el tema que us agradava i us en donarà, en canvi, un altre d'estrany al vostre guai. Les Copes són així, d'atractives... Llegiu però, abans, la convocatòria de la pàg. 43

Films de 9'5 en color

La novetat tècnica del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur han estat sens dubte els films de 9'5 mm. en color. Atenent a diverses consultes, ressenyem a continuació el sistema emprat en aquests films, el qual té la particularitat que les operacions de preparació i acabat han d'ésser fetes precisament pels mateixos cineastes.

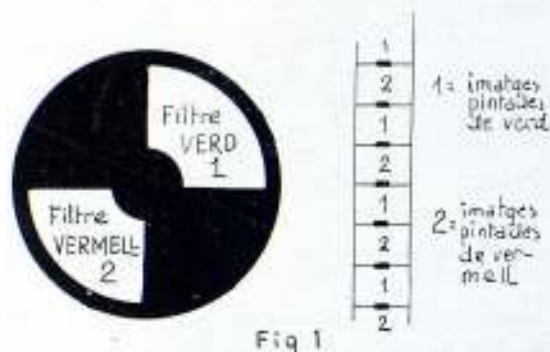

Fig 1

En primer lloc, cal posseir una càmera d'obturador circular (figura 1) i que pugui rodar a la velocitat de trenta-dues imatges per a assumptes en moviment (o a setze per a coses quietes).

En els dos segments lliures de l'obturador es fixaran un filtre verd i un altre de vermell, respectivament. (Aquests filtres cal que siguin lleugers, i és possible de trobar-los de «celophana» o cel·luloide i de mides i pes iguals perquè no influeixin en la marxa del mecanisme.)

Abans hauréu establert el coeficient d'exposició d'aquests filtres, la qual cosa s'obté filmant un bocí de cinta sense «écran» i a un diafragma correcte, i a continuació filmant diversos trossos amb el filtre posat i a diversos diafragmes. Una vegada revelada la cinta, escollirem el diafragma que hagi donat una imatge el més exacta possible a la rodada sense filtre. Llavors sabrem si ens cal obrir un, dos o tres punts més el diafragma cada vegada que filmem amb el filtre, tenint en compte que encara ens caldrà doblar l'exposició—un punt més—, degut a la doble marxa a què cal filmar.

Els coeficients dels dos filtres—verd i vermell—cal que sigui el mateix o molt semblant.

Establert això, i equipada la càmera de la forma indicada, podem ja filmar.

Cal fer notar que és necessari emprar pel·lícula pancromàtica.

Rodat el film, i revelat, les imatges se'n apareixen alternades—cor-

responent a cada filtre— de diferent transparència i valoració de grisos. Caldrà que, segons les proves que hem efectuat abans, assignem a quina correspon el filtre verd i a quina el vermell.

En aquest moment cal que el cineasta es carregui de paciència, car és qüestió d'anar pintant els fotogrames de verd i vermell corresponent a les imatges respectives.

El projector es farà marxar a la velocitat mateixa de la càmera—trenta-dues imatges—i no cal cap filtre.

Aquest procediment bicolor, amb tot i no ésser cap mètode, aconsegueix un rendiment superior al que podria pensar-se de bell antuvi de la combinació simple del verd i del vermell. És clar que depèn molt del to d'aquests dos colors, però això ens ho dóna la mateixa pràctica.

Preus dels anuncis de «Cinema Amateur»

2 planes centrals	Ptes. 230
Portada posterior (dues tintes)	> 145
Contraportades (dues tintes)	> 115
1 plana	> 90
1/2 plana	> 50

Anuncis entre text

1/2 plana (1 columna)	Ptes. 75
1/4 plana (1/2 columna)	> 50
Petits anuncis en la secció d'Ofertes i Demandes	la ratlla > 5

Aquesta Revista es complau a publicar la nota de les activitats de TOTS els Clubs i Entitats de Cinema Amateur. Repetim, com a cada número, que la nostra aspiració és que «CINEMA AMATEUR» sigui la publicació de TOTS els cineastes. Agraïrem, però, que per facilitar la nostra tasca es serveixin enviar-nos mensualment un detall de les seves actuacions, única forma de no silenciar-les per oblit o desconexió, a desgrat de la nostra voluntat

Del film «CINTRA», de F. Cornejo Mendez

La técnica de la película substandard (16 mm)

ha tenido un desarrollo extraordinario y permite hoy solucionar problemas que hasta ahora eran propios de los equipos para película normal. La Zeiss-Ikon ha creado

con el Movikon

una cámara tomavistas, que prácticamente lo puede todo. (Léase el interesante y explicativo folleto)

y con el Kinox

proyector ideal en forma de maleta, de un rendimiento extraordinario en luminosidad y tamaño de la imagen proyectada, único en su clase. Ambos aparatos demuestran que la técnica de la película de 16 mm. llegó ya

a la cumbre

Pida folletos ilustrados y demostraciones a su proveedor ó al representante de

ZEISS IKON A.-G. DRESDEN

Carlos Ziesler, Fernanflor, 8. MADRID.

Cineistes, llegiu

la més antiga de les
revistes de cinema
amateur d'Europa

Adquiriu-la a

CINEMATOGRAFIA AMATEUR

BALMES, 12

LLIBRERIA CATALONIA

BARCELONA

RDA. ST. PERE, 3

EL COMPLEMENT DELS VOSTRES FILMS,
SERÀ UNA COL·LECCIÓ DE DISCOS DE LA

CASA IZABAL

Bonsuccés, 5 - Telèfon 14032 - Barcelona

SECCIÓ ESPECIAL DE DISCOS DE CONCERT

RADIOS - PIANOS - GRAMOLLES - PIANOLES

Regencia

Sant Pau, 117 bis (prop del Paral·lel)

COMPTAT i TERMINIS

Mobles - tapisseria - rellotges
paret, butxaca i polsera
ràdios de les millors marques
màquines fotogràfiques
cotxets de nen, neveres, etc.
des de

2'50 **semanals**

Els vostres films
poden esdevenir sonors
amb discos

ELECTROPHON

Impressionats
a la vostra vo-
luntat i segons
les exigències
dels films.
Impressió
100x100
perfecta,
ràpida, econò-
mica i de dura-
ció il·limitada,

Discos de 2 minuts, 2,50 Pts.
» » 7 » 8,50 »
» » 13 » 15,- »

« ESTUDIO-FONO
FOTO-OPTICA, S. A.

CARRER PELAYO, 9 - TELEFON 10492 - BARCELONA

UN PAS DE GEGANT EN LA CINEMATOGRAFIA D'AFICIONAT

Kodak presenta un aparell cinematogràfic — basat en un principi completament nou — que registra quatre imatges sobre la mateixa àrea de pel·lícula de 16 mm. que fins ara solament en podia registrar una. El

CINE-«KODAK» VUIT

veritable meravella de precisió mecànica i òptica, empra rotlles de 7,5 metres de pel·lícula de 16 mm. que representen

una economia de 60 per 100.

Una petita escena documental, d'uns dotze segons, costa poc menys que una fotografia ordinària de tamany $8 \times 10 \frac{1}{2}$ cm. La pel·lícula pancromàtica

Cine «Kodak» 8, de seguretat, té una emulsió de gra tan fi, que permet ampliar, en forma insospitada, les imatges en projectar-les amb el

«KODASCOPE» VUIT

sense minvar la seva brillantor i gran riquesa de detalls. El preu de la pel·lícula Cine «Kodak» 8 comprèn el del seu revelat en qualsevol laboratori Kodak del món, i

solament costa 22.50 pessetes.

Unicament veient-ho pot apreciar-se la meravellosa qualitat fotogràfica i el gran valor artístic de les pel·lícules fetes amb el Cine «Kodak» Vuit.

CINE-«KODAK» VUIT. Pessetes 400
«KODASCOPE» VUIT. Pessetes 400

Demant una demostració gratuïta en els bons establiments d'articles fotogràfics, o directament a

KODAK, Soc. Anòn. - Fivaller, 3 - Passeig de Gràcia, 22 - BARCELONA
Central a Madrid - Sucursals a Sevilla i Bilbao

CASA CUYÀS

RONDA SANT PERE, 4

LA MÉS ANTIGA EN EL
RAM DEL CINEMA

PROJECTORS

PER A

FAMILIES

PER A

ESCOLES

i DE TOTA MENA

La més proveïda en aparells per a impressionar

R E V E L A T i C O P I E S

APARELLS ALEF

de 9 1/2 i 16 mm.

Discos - Ràdios - Gramoles

Cèsar Vicente

Passeig de Gràcia, 4

*Tots els discos que necessiteu per
a acompanyar els vostres films*

Reversal Pan Supersensible GEVAERT

El nou film de cine 9 1/5 mm.
PANCROMATIC
de sensibilitat insospitada per a:

TEMPS NEBULOS
VISTES DE NIT
INTERIORS
REPORTATGES

Indústria Fotoquímica Nacional, S. A.
Buenos Aires, 18 INFONAL Barcelona

SI ÉS UN APARELL **AGFA**

NO CAL QUE
CERQUEU MILLOR

Movex 12

Volum reduït i funciona-
ment senzill. Heus ací el
perquè de l'èxit d'aquest
aparell ideal i econòmic

Movex 30

Bobines de 30 ms., objectius
intercanviables, visor ajus-
table a cada objectiu i regu-
lador de velocitats, són qua-
litats que valoren aquesta
càmera d'acceptació mundial

Movector c.s.

Els Films guanyen
en ésser vistos amb
un bon projector

El MOVECTOR fa els
Films immillorables

L A C A S A
ESPECIALITZADA
EN CINEMA

BALMES, 12 • TEL. 21470
B A R C E L O N A

EUMIG • NIZO
KODAK • PATHE
GEVAERT • AGFA

PAILLARD - BOLEX

CORONET • PERUTZ
ENSIGN • VICTOR
MICKEY • ETC.

Lloguer de Films de 9,5 m/m
de 100 metres, a 1 pesseta.
Lloguer de Films de 16 m/m
Gran rebaixa en el preu
de la pel·lícula verge amb
el revelat inclòs.
Demaneu les noves tarifes.

LES ULTIMES NOVETATS EN CINEMA AMATEUR

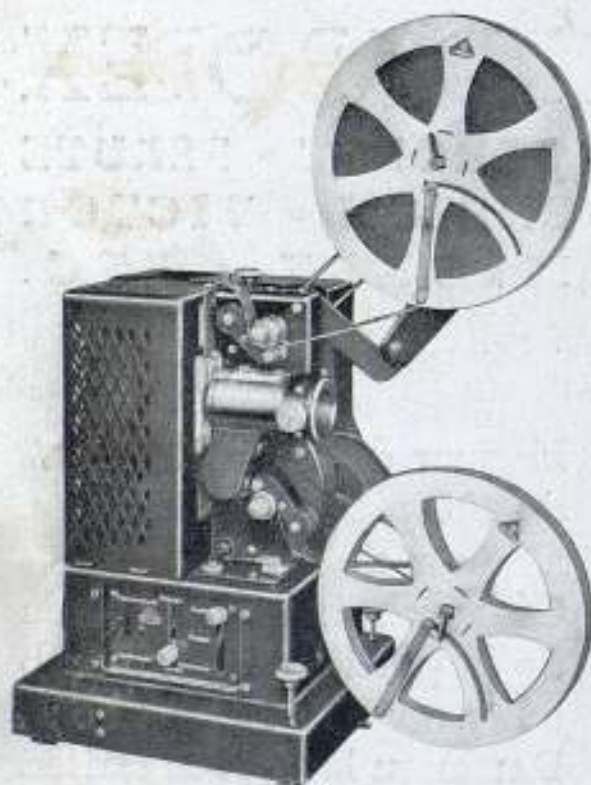
La càmera
VICTOR
amb objectius
LEITZ
L'ideal del
bon cineista

La càmera **SIEMENS**
de 16^{m/m}. La més petita i la
de més avantatges. Càrrega
automàtica del film. Veloci-
tats i diafragmes regulables

AGENT DE VENDA EXCLUSIU
DE LES CAMERES I PROJECTORS
VICTOR I SIEMENS

J. SABAT
FONTANELLA, 18 • BARCELONA

Projector
SIEMENS
Standard 16^{m/m}
De quali-
tats com un
professional.
Màxima po-
tència de llum.
Arrossegament
sense grapes

CAMERES I PROJECTORS
PATHE-BABY
NOUS PROJECTORS
BOLEX

Model D, de 400 watts
per a 9^{1/2} i 16^{m/m}

Gran model G, de 500
watts per a 9^{1/2} i 16^{m/m}

Gran assortiment d'accessoris
Pantalles, Bobinadores, Prem-
ses, Tripodes i Fotòmetres.
LABORATORIS PER A REVELAR
I POSITAR PEL·LICULES
I CONFECCIO DE RETOLS